

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำเนียบที่รัฐสภา ครั้งที่ ๑๕

วันศุกร์ที่ ๒๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๗

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๔๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกมาประชุมทั้งหมด ๑๔๙ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : วันนี้เป็นการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำเนียบที่รัฐสภา ครั้งที่ ๑๕ มีท่านสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดการประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม วันนี้มีเรื่องที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบคือ เมื่อเช้านี้ได้มีการทำพิธีเปิดการประชุมสมัชชาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเอเชีย ครั้งที่ ๑๐ ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม ได้มีท่านรัฐมนตรีและท่านสมาชิกมาประชุมกันพร้อมเพรียงกัน เพราะว่าประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ และสำหรับพระบรมฉายาลักษณ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่อัญเชิญมาประดิษฐานในที่ประชุมสภานี้ได้รับการสรรเสริญจากท่านผู้แทนนานาประเทศว่าทางสภานี้มีความจงรักภักดีและเทิดทูนสถาบันองค์พระมหากษัตริย์เป็นอย่างยิ่ง สำหรับพระบรมฉายาลักษณ์นี้ทางสภาได้ขอยืมมาจากเนติบัณฑิตยสภา แต่เล็กมากเกินไป ไม่เหมาะสม แต่ก็ได้ทราบว่าท่านสมาชิกจะได้จัดทำขึ้นเพื่อประดิษฐานในที่ประชุมสภานี้เป็นการถาวรและจะได้ให้กรมศิลปากรจัดทำต่อไป ซึ่งนับว่าเป็นการแสดงถึงความจงรักภักดีแก่องค์พระประมุขซึ่งเป็นที่เคารพสักการะ สำหรับการตกแต่งสถานที่ในสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาในวันนี้ได้มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคือคุณกำพล วัชรพล ได้นำเอาไม้ประดับนานาพันธุ์มาปรับปรุงตกแต่งขึ้นในอาคารรัฐสภาและเสียค่าใช้จ่ายไปประมาณ ๓ แสนบาท คุณหญิงเลอศักดิ์ ได้นำเจ้าหน้าที่มาช่วยตกแต่งประดับสถานที่ภายในอาคารรัฐสภา ในบริเวณชั้น ๑ และชั้น ๒ นำกระถางทองเหลืองประดับดอกกล้วยไม้จำนวน ๒ ชุดมาตั้งประดับห้องโถง

LIRT

ชั้น ๑ นำชั้นสาครประดับดอกไม้ตั้ง ณ ทางเข้าห้องประชุมชั้น ๒ และติดต่อขออาจารย์จากโรงเรียนพิบูลย์ประชาสรรค์ ๓ ท่านมาช่วยตบแต่ง และคุณเจนนี่ ได้ติดต่อขอเจ้าหน้าที่กองสวนสาธารณะกรุงเทพมหานครมาร่วมประดับตบแต่งไม้ประดับภายในอาคารชั้น ๑ และชั้น ๒ ทั้งภายในและภายนอกอาคารรัฐสภา จึงขอขอบคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ระเบียบวาระที่ ๒ เป็นวาระกระทู้ถาม กระทู้ถามแรก เป็นกระทู้ถามด่วน ของคุณประคอง เทวารุท ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เรื่องหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ เชิญคุณประคองครับ

นายประคอง เทวารุท : ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามด่วนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ตามที่ได้มีการตีพิมพ์บทกลอนบทหนึ่งในวารสารของพรรคสังคมนิยม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งมีนายวิสา คัญทัพ เป็นประธาน และมีนายบุญส่ง ชเลธร เป็นเลขาธิการ โฆษณาแพร่หลายวิพากษ์วิจารณ์ในหมู่ประชาชน แม้นักศึกษาในมหาวิทยาลัยรามคำแหงเองก็ได้มีการชุมนุมวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องนี้อย่างรุนแรง หนังสือพิมพ์หลายฉบับก็ได้ลงข่าวและโจมตีการกระทำของผู้เขียน และการวางเฉยของรัฐบาลข้าพเจ้าเองก็ได้รอดูท่าทีของรัฐบาลมานาน ไม่ปรากฏว่ารัฐบาลและเจ้าหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องโดยตรงในเรื่องนี้ ได้ดำเนินการหรือเคลื่อนไหวในทางหนึ่งทางใดที่จะระงับปราบปรามยับยั้งหรือแถลงการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดให้คนไทยผู้จงรักภักดีได้ทราบ และหายวิตกกังวล หายความเจ็บแค้นเศร้าสลดเสียใจเกือบจะทนไม่ไหวกันอยู่แล้ว จึงใคร่ขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลทราบข้อความนั้นดีแล้วอย่างไรหรือไม่ ถ้าทราบแล้ว ถือว่าเป็นการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพอย่างไรหรือไม่ เพราะเหตุใด

๒. รัฐบาลจะจัดการระงับยับยั้งหรือปราบปราม หรือดำเนินการในเรื่องนี้อย่างไรหรือไม่ เพราะเหตุใด

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๓. รัฐบาลเคยได้สอดส่องพฤติการณ์ของพรรคสังคมนิยม ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง และการกระทำของนายวิสา คัญทัพ ประธาน กับนายบุญส่ง ชลธร เลขธิการ ไว้อย่างไรบ้างหรือไม่ ได้ความว่าประการใด เป็น หรือมีคอมมิวนิสต์หนุนหลังอยู่ด้วยจริงหรือไม่ประการใด โดยเฉพาะตัวนายบุญส่ง ชลธร นั้น เป็นคนมีเชื้อชาติญวนหรือเป็นลูกหลานของชาวนญวนจริงหรือไม่ประการใด ถ้าปรากฏว่าเป็น หรือมีคอมมิวนิสต์หนุนหลัง รัฐบาลจะดำเนินการประการใดต่อไป

๔. บัดนี้ได้แสดงออกมาแล้วอย่างแน่ชัดปราศจากข้อสงสัยเลยว่า นโยบายข้อ ๑ ของรัฐบาลที่ได้แถลงไว้ต่อสภาอันมีเกียรตินี้ เมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๑๗ นั้น อ่อนแอเกินไปรัฐบาลจะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเสียใหม่จะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เป็นเพราะเหตุใด

พลตำรวจตรี อรรถสิทธิ์ ลิทธิสุนทร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ที่ถามว่า รัฐบาลทราบบทกลอนที่ลงพิมพ์ในวารสารของพรรคสังคมนิยม มหาวิทยาลัยรามคำแหงหรือไม่ ถือว่าเป็นการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพหรือไม่นั้น ขอเรียนว่า รัฐบาลได้ทราบ และได้ติดตามพฤติการณ์เกี่ยวกับการพิมพ์บทกลอนที่ปรากฏในสิ่งพิมพ์ชื่อ "ประชากร" ฉบับวารสารสังคมนิยม ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๒ ลงวันที่ ๑-๑๕ กรกฎาคม ๒๕๑๗ ชื่อ "ถึงชาวฟ้าจากข้าชาวดิน" โดย ม.น.ป. ซึ่งมีนายประเดิม ดำรงเจริญ เป็นบรรณาธิการ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณาและเจ้าของ ในนามของพรรคสังคมนิยม ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีนายวิสา คัญทัพ เป็นประธาน นายบุญส่ง ชลธร เป็นเลขธิการพรรค และเรื่องนี้กระทรวงมหาดไทย โดยกรมตำรวจได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า เป็นการดูหมิ่นพระมหากษัตริย์ อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ ประกอบด้วยพระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๑๔ มาตรา ๔๘

ข้อ ๒ ที่ถามว่า รัฐบาลจะจัดการระงับยับยั้งหรือปราบปรามหรือดำเนินการในเรื่องนี้หรือไม่ เพราะเหตุใดนั้น ขอเรียนว่า รัฐบาลได้ดำเนินการในเรื่องนี้แล้ว โดยกรมตำรวจได้ดำเนินการสอบสวนความผิดตามประมวลวิธีพิจารณาความอาญาแล้ว ออก

LIRT

หมายจับกุมตัวเจ้าของบรรณาธิการ ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๗ นายประเดิม ดำรงเจริญ เจ้าของบรรณาธิการ ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา ได้หลบหนีการจับกุม ต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจติดตามจับกุมตัวได้ที่จังหวัดราชบุรี เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๑๗ และควบคุมตัวเพื่อดำเนินการสอบสวน ณ สถานที่ตำรวจนครบาลดุสิต พนักงานสอบสวนได้ทำการสอบสวนแล้วมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ ประกอบด้วยพระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. ๒๔๘๔ มาตรา ๔๘ และได้ส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการพิจารณาพนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้อง และได้ยื่นฟ้องนายประเดิม ดำรงเจริญต่อศาลอาญาเมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๗ ขณะนี้คดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาศาลอาญาขณะเดียวกัน กรมตำรวจก็ได้มีคำสั่ง ๔/๒๕๑๗ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๗ ถอนใบอนุญาตการเป็นเจ้าของบรรณาธิการ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา หนังสือพิมพ์ "ประชาธิปไตย" และได้ยึดหนังสือพิมพ์ "ประชาธิปไตย" แล้วทำลาย

ข้อ ๓. ที่ถามว่า รัฐบาลเคยได้สอดส่องพฤติกรรมของพรรคสังคมนิยมมหาวิทยาลัยรามคำแหงตลอดจนการกระทำของนายวิสา คำทัฬห กับนายบุญส่ง ชเลธร เลขาธิการบ้างหรือไม่ พรรคนี้มีคอมมิวนิสต์หนุนหลังด้วยหรือไม่ประการใด นายบุญส่ง ชเลธร เป็นคนมีเชื้อชาติญวนจริงหรือไม่ ถ้าปรากฏว่าเป็นหรือมีคอมมิวนิสต์หนุนหลังจะดำเนินการประการใดต่อไป ขอเรียนว่าในการที่จะรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยของประเทศและศีลธรรมอันดีของประชาชนนั้น การติดตามสอดส่องการเคลื่อนไหวของกลุ่มต่างๆ เป็นภารกิจของกระทรวงมหาดไทย โดยกรมตำรวจอยู่แล้ว สำหรับพฤติกรรมของพรรคสังคมนิยมมหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้น ตามทางสืบสวนมีลักษณะเป็นการเคลื่อนไหวของกลุ่มนักศึกษาที่มีความคิดเป็นและความต้องการแสดงบทบาทในทางการเมือง โดยอาศัยบรรยากาศของประชาธิปไตยที่สังคมกำลังตื่นตัว เนื่องมาจากเหตุการณ์ในวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ ยังไม่ปรากฏหลักฐานว่า ได้มีคอมมิวนิสต์หนุนหลัง โดยเฉพาะตัวนายบุญส่ง ชเลธรก็ยังไม่ปรากฏหลักฐานว่าเป็นสมาชิกในพรรคคอมมิวนิสต์

นายบุญส่ง ชเลธร เกิดในประเทศไทย มีภูมิลำเนาเดิมอยู่เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร เกิดเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๔๙๕ จบการศึกษา ปกศ. จากวิทยาลัยครูสวนสุนันทา

LIART

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๓ เข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในคณะนิติศาสตร์ทางการสืบสวน ได้ความว่าบิดามารดาเป็นคนเชื้อชาติญวน

ข้อ ๔. ที่ถามว่า นโยบายข้อ ๑ ของรัฐบาลที่ได้แถลงไว้ต่อสภาฯ เมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๑๗ นั้นอ่อนแอเกินไป รัฐบาลจะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเสียใหม่จะได้หรือไม่นั้น ขอเรียนว่าตามนโยบาย ข้อ ๑ ของรัฐบาลที่จะเกิดขึ้นและรักษาไว้ซึ่งองค์คุณของประชาธิปไตย คือ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ นั้น รัฐบาลก็ได้ดำเนินการบริหารราชการไปตามนโยบายนั้น ทุกประการ ส่วนวิธีการนั้นจะต้องคำนึงถึงความรับผิดชอบในการที่จะรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อเป็นสำคัญอันจะได้นำไปสู่การพัฒนาตามวิถีทางของระบอบประชาธิปไตยต่อไปได้ ซึ่งเรื่องนี้ที่เกิดขึ้นนี้รัฐบาลก็ได้ดำเนินการไปตามกฎหมายดังได้กล่าวแล้ว

นายประคอง เทวฤทธิ์ : ท่านประธานครับ อันที่จริงประเด็นสำคัญของกระผม ใครจะกราบเรียน ข้อที่ ๔. และรัฐบาลยังไม่รับอย่างกล้าหาญว่า การที่ได้ตั้งนโยบายไว้ว่าจะรักษาองค์คุณ หมายถึงชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์เท่านั้น น่าจะเป็นการเพียงพอ จะถูกใจประชาชนชาติไทย แต่เมื่อรัฐบาลกลับตอบมาโดยอ้อมแอ้ม กระผมจะขอติดไว้ให้ฆ่าตัวตาย ว่าไม่ได้เอาใจใส่ในเรื่องรักษาองค์คุณ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยเฉพาะสถาบันพระมหากษัตริย์ สมกับพวกเราได้มอบหมายไว้ให้สักที่ และขอให้เป็นไปโดยฆ่าตัวตาย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กระทั่งถามด้วยลำดับที่ ๒ เป็นกระทั่งถามด้วยของคุณแสง หัตถ์เที่ยง ถามกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง การปราบหญ้าไมยราบ ขอเชิญคุณแสงครับ

นายแสง หัตถ์เที่ยง : ขอบพระคุณ ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอตั้งกระทั่งถามด้วย ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังต่อไปนี้

ขณะนี้ไม่มีพืชมะหนามชนิดหนึ่ง ชาวบ้านเรียกว่าต้นไมยราบช้าง งอกงามรวดเร็วมากขึ้นตามริมคูคลองและตามเกาะตามริมตลิ่ง ตามสวนและไร่นาในจังหวัดต่างๆ ทางภาคเหนือ ภาคกลาง ทุกๆ จังหวัด เป็นเหตุให้เหมืองฝาย คู คลอง แม่น้ำตื้นเขิน กีดกันทางน้ำ น้ำเดิน

LIRT

ไม่สะดวกระบายน้ำออกไม่ได้ เป็นเหตุให้น้ำท่วมท้นเสียหายแก่พืชผลไร่นาชาวกลีกร ถ้าปล่อยทิ้งไว้ก็จะแพร่พันธุ์ทวีมากขึ้น ๆ ปรายยาก อย่างหนึ่งชนิดหนึ่งที่เรียกว่าหญ้าขจรจบ จึงขอเรียนถามว่า

๑. ท่านรัฐมนตรีเคยเห็นเคยรู้จักต้นไมยราบข้างนี้บ้างหรือไม่ และเคยทราบหรือไม่ว่า พืชชนิดนี้เป็นประเภทวัชพืช ทำลายพืชผลไร่นา แม่น้ำลำเหมือง คันคลอง กีดขวางทางน้ำไหล

๒. หากท่านทราบแล้ว ท่านจะมีวิธีการกำจัดมันได้หรือไม่ โดยวิธีใด และเรื่องนี้ได้ดำเนินการไปแล้วหรืออย่างไร ถ้ายังไม่ทราบและยังมิได้จัดการปราบ ท่านจะทำการปราบทำลายมันหรือไม่ และจะทำได้เมื่อไร

๓. หากท่านได้สั่งการไปแล้วได้ลงมือจัดการปราบปรามแล้ว ขอทราบเพราะเหตุใดพนักงานเจ้าหน้าที่จึงยังไม่จัดการปราบปราม เห็นต้นไมยราบข้างยังขึ้นงอกงามเป็นปกติของมันอยู่ ติดขัดตรงไหน ผลงานจึงไม่เป็นไปตามประสงค์ของท่าน

๔. เมื่อการปราบปรามไมยราบข้างไม่คล่องตัว แนวทางและคำสั่งของท่านไม่สิทธิผล จะออกเป็นพระราชบัญญัติสักฉบับหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างกับพระราชบัญญัติกำจัดผักตบชวา จะได้หรือไม่ ขอขอบคุณมากครับ

นายเถลิง ชำรงนาวาสวัสดิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังนี้

๑. พืชหนามซึ่งกำลังระบาดอย่างกว้างขวางในเขตจังหวัดภาคเหนือและภาคกลาง ในขณะนี้และกลายเป็นปัญหาสำคัญดังที่ระบุไว้ในกระทู้ของท่านนั้น มีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน เช่นต้นไมยราบข้างบ้าง ต้นไมยราบยักษ์บ้าง และต้นจ้อยมบ้าง เป็นต้นไม้จัดอยู่ในตระกูลถั่ว มีชื่อภาษาวิทยาศาสตร์ว่า มิมโมซาไปกรา (mimosa pigra) เป็นพืชยืนต้นประเภทไม้พุ่มสูง ๖-๘ ฟุต ดอกสีชมพู ดอกฝักมีเมล็ด ๓-๔ เมล็ด ดังตัวอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ตั้งแสดงไว้ที่โต๊ะข้างโน้น กระผมเองได้เคยเห็นไมยราบยักษ์หลายครั้งแล้ว รวมทั้งที่ไร่ของท่านสมาชิก

LIRT

ผู้มีเกียรติหลายท่านด้วย รากกินดินลึก ขอบขึ้นในดินชุ่มชื้น เมืองอกเป็นต้นตั้งตัวได้ดีแล้ว สามารถทนต่อสภาพมีน้ำขังแฉะราก หรือสภาพที่ดอนแห้งแล้งได้ดี จัดเป็นพันธุ์ไม้ที่ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้เก่งมาก จึงสามารถระบาดแพร่พันธุ์ได้อย่างกว้างขวาง ดันไมยราบยักษ์แพร่พันธุ์ได้ด้วยเมล็ดเพียงอย่างเดียว มีการออกดอกผลิตเมล็ดทยอยกันตลอดปี เมล็ดมีเปลือกแข็งสามารถพักตัวรอการงอกอยู่ในดินได้นาน ๆ เนื่องจากดันไมยราบยักษ์มีหนามมีลำต้นสูงใหญ่ระบดปกคลุมพื้นที่ได้อย่างหนาแน่นและรวดเร็ว ทำให้แม่น้ำตื้นเขิน กีดกันทางน้ำ เหมือนฝาย คู คลอง น้ำเดินไม่สะดวก เกิดปัญหาน้ำท่วมมากและท่วมอยู่เป็นเวลานานกว่าแต่ก่อน ในบางแห่งพบว่าระบาดเข้าไปแย่งที่ในทุ่งเลี้ยงสัตว์ เริ่มระบาดลงไปตามชายเขตที่มีการทำนาและปรากฏชัดว่าขึ้นอยู่ตามคันนาเป็นหย่อม ๆ แล้ว แหล่งที่พบว่ามีไมยราบยักษ์เท่าที่สำรวจพบในขณะนี้มีตั้งแต่บนที่สูง เช่น บนดอยขุนตาล ระบาดหนักในเขตลุ่มแม่ปิง จังหวัดเชียงใหม่ และพบว่ามีกระแสน้ำกระสายที่จังหวัดกำแพงเพชร มีแนวโน้มว่าจะระบาดกว้างขวางยิ่งขึ้นอยู่ตลอดเวลา ทั้งอาจกลายเป็นปัญหาสำคัญในการเกษตรและสังคมเช่นเดียวกับหญ้าขจรจบ ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวไว้แล้ว

๒. การขจัดปัญหาการระบาดของดันไมยราบยักษ์ในขณะนี้เริ่มด้วยการทดสอบวิธีการกำจัดในระยะเวลาอันสั้นอยู่หลายกรรมวิธี ซึ่งมีทั้งการใช้สารเคมีและใช้แรงงานกลพบว่าบางกรรมวิธีประสิทธิภาพในการทำลายดันไมยราบยักษ์ในแปลงทดลองได้ผลดี แต่ในขั้นนำไปปฏิบัติจริงจะต้องใช้ดุลพินิจเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ อีกหลายประการด้วยกัน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มอบให้สาขาวิทยาการวัชพืช กรมวิชาการเกษตร ทำการศึกษาค้นคว้าหาวิธีป้องกันกำจัด ผลจากการศึกษาค้นคว้าในระยะแรกพบว่าสามารถกำจัดได้โดยใช้สารเคมีและการใช้วิธีเขตกรรม

๓. เนื่องจากดันไมยราบข้างแพร่กระจายเป็นอาณาบริเวณกว้างขวาง ขึ้นอยู่ทั้งในที่สาธารณะและที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน การปราบปรามให้ได้ผลดีต้องเลือกใช้กรรมวิธีกำจัดที่เหมาะสม และจะต้องได้รับความร่วมมือจากราษฎรเป็นอย่างดี แต่ขณะนี้ทางราชการขาดอัตรากำลังและงบประมาณที่จะดำเนินการเพื่อการปราบปรามวัชพืชนี้โดยเฉพาะ จึงยังมิได้สั่งการลงไป

LIRT

๔. ในขั้นนี้ยังไม่อาจกล่าวได้ว่า การดำเนินการปราบปรามไมยราบยักษ์ของ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะคล่องตัวหรือไม่ เพราะยังมีได้นำโครงการที่กำหนดไว้ออกไป ปฏิบัติส่วนความจำเป็นในการตราเป็นพระราชบัญญัติป้องกันกำจัดไมยราบยักษ์มีอยู่มาก น้อยเพียงใดควรจะได้นำมาพิจารณาภายหลังทราบผลการดำเนินการป้องกันกำจัดอย่างจริงจัง แล้ว กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้กำหนดโครงการกำจัดต้นไมยราบยักษ์ไว้เป็น ๒ ระยะ คือ

ก. โครงการกำจัดต้นไมยราบยักษ์ในระยะสั้น ซึ่งประกอบด้วยการรวบรวม เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง กำหนดกรรมวิธีป้องกันกำจัดที่ได้ผลดีและมีความเหมาะสม จัดหา เครื่องมือและวัสดุจัดทำลั้งและทำการฝึกหัดให้มีความชำนาญในการป้องกันกำจัดไมยราบ- ยักษ์ที่ปรากฏโดยทั่วๆ ไปให้หมดสิ้น ในการนี้รัฐบาลอาจจำเป็นต้องกำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสม ในการรณรงค์ป้องกันกำจัดไมยราบยักษ์แล้วประชาสัมพันธ์ให้ราษฎรทราบเพื่อขอความร่วมมือ

ข. โครงการกำจัดต้นไมยราบยักษ์ในระยะยาว เนื่องจากต้นไมยราบยักษ์ขยาย พันธุ์ด้วยเมล็ด และเมล็ดไมยราบยักษ์สามารถฝังพักตัวรอการงอกในดินได้นาน สามารถ แพร่กระจายไปสู่แหล่งต่างๆ ได้หลายวิธี เช่น ไปกับกระแสน้ำ ไปกับดินที่ขุดไปถมที่อยู่อาศัย ฯลฯ จำเป็นจะต้องศึกษาค้นคว้าให้ทราบชีวจักรของต้นไมยราบยักษ์อย่างชัดเจน ค้นคว้า ปรับปรุงกรรมวิธีในการป้องกันกำจัดให้ได้ผลดียิ่งขึ้นเรื่อยๆ วางมาตรการกำจัดไมยราบยักษ์ ที่ทยอยออกจากเมล็ดไม่ให้ทันตั้งตัวผลิตดอกออกเมล็ดได้ จัดทำเอกสารเผยแพร่ให้ราษฎร เข้าใจในอันตรายที่เกิดจากการระบาดและรู้จักวิธีป้องกันกำจัดวัชพืชนี้ได้อย่างเหมาะสม

นายแสวง ทัดเที่ยง : ท่านประธานที่เคารพ ที่จริงต้นหญ้าไมยราบยักษ์ระบาด มากขึ้น เช่นหน้าศาลเด็กจังหวัดเชียงใหม่ ตลอดได้รับความร่วมมือเป็นอย่างไรของหญ้า ไมยราบยักษ์ซึ่งขึ้นสูงตั้ง ๓ เมตรนี้ ส่วนใหญ่ได้ระบาดอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่เพื่อไม่ให้ ระบาดในจังหวัดอื่นอีกต่อไป

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปกระทู้ถามสุดท้าย ของคุณณัฐวุฒิ สุทธิ- สงคราม ถามกระทรวงมหาดไทย เรื่อง บริเวณที่ว่าการอำเภอปราณบุรี

นายณัฐวุฒิ สุทธิสงคราม : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอตั้งกระทู้ถาม ตาม รัฐมนตรีนว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

LIRT

๑. บริเวณที่ว่าการอำเภอปรางค์บุรีปัจจุบันอยู่ในเขตการรถไฟ หรือตั้งอยู่นอกเขตการรถไฟ

๒. ถ้าตั้งอยู่ในเขตการรถไฟ ตั้งมาแต่เมื่อใด ถ้าตั้งอยู่นอกเขตการรถไฟการที่ทางราชการบางหน่วยกล่าวว่า “บริเวณที่ว่าการอำเภอปรางค์บุรีปัจจุบัน อยู่ในเขตการรถไฟ การขยายปรับปรุงถนนและการก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ต้องขออนุมัติจากการรถไฟเสมอ ซึ่งเป็นไปด้วยความยากลำบาก หากการรถไฟอนุญาต จะต้องมีเงื่อนไข เงื่อนไขให้อำเภอถือปฏิบัติอยู่เสมอ” ดังนี้ แท้จริงเพียงไร

๓. ถนนระหว่างตลาดปรางค์บุรีกับแม่น้ำปราง ผ่านหน้าที่ว่าการอำเภอปรางค์บุรีอยู่ในเขตการรถไฟหรือนอกเขต การรถไฟเกี่ยวข้องกับถนนสายนี้อย่างไรบ้าง ขอบพระคุณครับ

พลตำรวจตรี อรรถสิทธิ์ สิทธิสุนทร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ ผม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ที่ถามว่าบริเวณที่ว่าการอำเภอปรางค์บุรีปัจจุบันอยู่ในเขตการรถไฟหรืออยู่นอกเขตการรถไฟ นั้น ขอเรียนว่า บริเวณที่ว่าการอำเภอปรางค์บุรีปัจจุบันอยู่นอกเขตการรถไฟ

ข้อ ๒. ที่ถามว่า ถ้าอยู่นอกเขตการรถไฟ การที่ทางราชการบางหน่วย กล่าวว่า “บริเวณที่ว่าการอำเภอปรางค์บุรีปัจจุบัน อยู่ในเขตการรถไฟ การขยายปรับปรุงถนนและการก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ต้องขออนุมัติจากการรถไฟเสมอ ซึ่งเป็นไปด้วยความลำบากหากการรถไฟอนุญาตจะต้องมีเงื่อนไข เงื่อนไขให้อำเภอถือปฏิบัติอยู่เสมอ” แท้จริงเพียงไรนั้น ขอเรียนว่า บริเวณที่ว่าการอำเภอปรางค์บุรีด้านหน้าอยู่ติดกับเขตที่ของการรถไฟ หากจะขยายหรือปรับปรุงถนนหรือสิ่งก่อสร้างใด ๆ ก็จะต้องล้งล้าเข้าไปในเขตการรถไฟจะต้องขออนุมัติต่อการรถไฟก่อน ซึ่งเป็นการยากลำบาก และหากการรถไฟอนุมัติแล้วจึงจะดำเนินการได้ก็โดยมีเงื่อนไข และเงื่อนไขให้อำเภอปฏิบัติตามระเบียบของการรถไฟส่วนบริเวณด้านข้างติดบ้านพักนายอำเภอและแม่น้ำ อีกด้านหนึ่งติดสถานีตำรวจภูธรอำเภอปรางค์บุรี ด้านหลังติดที่เอกชนและบ้านพักข้าราชการ ขยายไม่ได้

LIRT

ข้อ ๓. ที่ถามว่า ถนนระหว่างตลาดปราณบุรีกับแม่น้ำปราณ ด้านที่ว่าการอำเภอปราณบุรีนั้นอยู่ในเขตการรถไฟหรือนอกเขตการรถไฟเกี่ยวข้องกับถนนสายนี้อย่างไรบ้าง นั้นขอเรียนว่า ถนนระหว่างตลาดปราณบุรีกับแม่น้ำปราณ ด้านที่ว่าการอำเภอปราณบุรีอยู่ในเขตการรถไฟ การรถไฟก่อสร้างจึงยังสงวนสิทธิอยู่ การที่จะให้อำเภอกระทำการใดๆ ต้องขอรับอนุญาตจากการรถไฟก่อน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันจบวาระเรื่องกระทู้ถาม ต่อไปตามระเบียบวาระการประชุมในลำดับที่ ๓ เป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการการวิสามัญเข้าประจำที่

(คณะกรรมการการวิสามัญเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ร่างพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. นี้ได้พิจารณาไปเมื่อวานนี้ แต่ค้างอยู่ถึงมาตรา ๗ ขอเชิญท่านรองเลขาธิการรัฐสภาอ่านร่างพระราชบัญญัติมาตรา ๗ ต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๗ มีการแก้ไข มีผู้สงวน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณวิรัช อารมย์ดีได้ขอแปรญัตติไว้ดังนี้ "ในกรณีที่กฎหมายบัญญัติให้คณะกรรมการของรัฐวิสาหกิจประกอบด้วยกรรมการโดยตำแหน่งและกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้ง ห้ามมิให้แต่งตั้งบุคคลหนึ่งบุคคลใดดำรงตำแหน่งกรรมการเกินสามรัฐวิสาหกิจ และห้ามผู้ใดดำรงตำแหน่งกรรมการโดยตำแหน่งตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายและกรรมการแต่งตั้งเกินทวิรัฐวิสาหกิจ" คณะกรรมการไม่เห็นด้วย คุณวิรัชขอสงวนคำแปรญัตติไว้ ขอเชิญคุณวิรัชครับ

นายวิรัช อารมย์ดี : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เดิมทีเดียวนั้นวงขอบเขตคณะกรรมการว่าให้มีการทั้งกรรมการโดยแต่งตั้งและกรรมการโดยตำแหน่ง

LIRT

๖ แห่ง และกรรมการแต่งตั้งจำนวน ๖ แห่ง กระผมเห็นว่าไม่เหมาะสม ในการที่จะกำหนดให้เท่าๆ กันทั้ง ๒ ประเภท เพราะว่าขอบเขตของความรับผิดชอบของกรรมการทั้งโดยตำแหน่งและโดยแต่งตั้งนั้นมีมากกว่ากรรมการแต่งตั้งประจำการเดียว ต่อมาคณะกรรมการได้เสนอว่าให้มีคณะกรรมการทั้ง ๒ ประเภทในรัฐวิสาหกิจได้ ๓ แห่ง กระผมไม่เห็นด้วย เพราะว่าตามเหตุผลในประการแรก คือว่าทั้งโดยตำแหน่งและโดยแต่งตั้งมีความรับผิดชอบมากกว่า กระผมจึงขอเสนอว่าให้มีกรรมการโดยแต่งตั้งเพียง ๓ แห่ง และกรรมการโดยตำแหน่งและแต่งตั้งเป็น ๖ แห่ง เพราะว่ากรรมการโดยตำแหน่งและแต่งตั้งนั้นต้องมีความรับผิดชอบในเรื่องนโยบาย และในเรื่องการตัดสินใจมากกว่า ขอบเขตมากกว่า ถ้าหากว่าจะมอบให้ระดับรองๆ ลงมา มาเป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจต่างๆ กลับจะต้องเป็นเรื่องซึ่งผู้รับมอบมาจะต้องมีเรื่องเกี่ยวกับการรายงาน เกี่ยวกับการประสานงาน ซึ่งเป็นการยุ่งยาก นอกจากนั้นถ้าหากว่าในบางกระทรวงจะแบ่งให้เจ้าหน้าที่ผู้อื่นดำรงตำแหน่งกรรมการแทนในรัฐวิสาหกิจต่างๆ ก็อาจจะเห็นว่าบางกระทรวงอาจจำเป็นต้องแต่งตั้งข้าราชการชั้นประจำแผนกมาเป็นกรรมการของรัฐวิสาหกิจก็ได้แต่อย่างไรก็ตามในเรื่องจำนวนตัวเลขกระผมก็ไม่ติดใจอะไรเท่าไรหรอกครับที่ติดใจก็คือกรรมวิธีในการหาตัวเลขว่าได้มาอย่างไร รัฐวิสาหกิจในประเทศไทยประมาณ ๑๐๐ กว่าแห่งถ้าเฉลี่ยก็กระทรวงละ ๑๐ แห่ง แต่การรับผิดชอบในรัฐวิสาหกิจของแต่ละกระทรวงไม่เหมือนกันเช่น กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ คงมีรัฐวิสาหกิจอยู่ในความรับผิดชอบน้อย แต่กระทรวงการคลังจำนวนรัฐวิสาหกิจที่อยู่ในความรับผิดชอบเป็นอย่างมากเมื่อเป็นอย่างนี้ กระผมก็คิดว่าในการวิเคราะห์ตัวเลขน่าจะได้มีการพิจารณาถึงแต่ละกระทรวงที่กระผมขอสงวนไว้ก็เพราะเห็นว่าอยากจะให้กระทรวงแต่ละกระทรวงนี้ได้ใช้ดุลพินิจ ให้มีการดำเนินงานเป็นไปด้วยดี โดยไม่มีข้อจำกัดไว้อย่างหนาแน่นจนดำเนินงานไปด้วยอย่างมีประสิทธิภาพอย่างลำบาก อย่างที่พวกเราทราบอยู่ กระผมจึงขอเสนอในเรื่องให้มีกรรมการโดยตำแหน่งและแต่งตั้งในจำนวนรัฐวิสาหกิจข้างมาก กระผมจึงใคร่ขอให้ท่านสมาชิกทั้งหลายได้โปรดกรุณาพิจารณาตามแนวที่กระผมขอสงวนมาด้วย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ในเรื่องมาตรา ๗ นี้ได้มีคุณชำนาญ พจนานขอแปรญัตติไว้ดังนี้ “ห้ามมิให้แต่งตั้งบุคคลหนึ่งบุคคลใดดำรงตำแหน่งกรรมการเกินสาม

LIRT

รัฐวิสาหกิจ และห้ามผู้ใดซึ่งดำรงตำแหน่งกรรมการโดยตำแหน่งเป็นกรรมการเกินหก รัฐวิสาหกิจ" คณะกรรมาธิการไม่เห็นด้วย คุณชำนาญ พงนา ขอสงวนคำแปรญัตติ ขอเชิญคุณชำนาญ

นายชำนาญ พงนา ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีความเห็นตามที่กระผมได้เสนอขอแปรญัตติไว้แล้วก็ไม่เห็นด้วยตามที่กรรมาธิการได้เปลี่ยนแปลงจากร่างเดิมคือร่างเดิมนั้นท่านสมาชิกคงจะทราบแล้วว่ากรรมการโดยตำแหน่งกรรมการโดยแต่งตั้งนั้นก็เป็นกรรมการได้ไม่เกิน ๓ รัฐวิสาหกิจ แต่ที่กระผมแปรไว้โดยเฉพาะกรรมการโดยตำแหน่งนั้นเหตุผลก็มีเพียงว่าในหลายๆ กระทรวงจะมีความจำเป็นให้ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งเกี่ยวกับรัฐวิสาหกิจ ควรจะได้เข้าดำรงตำแหน่งโดยตำแหน่งในรัฐวิสาหกิจนั้นๆ ไม่ควรจำกัดไว้เฉพาะ ๓ รัฐวิสาหกิจเท่านั้น ยกตัวอย่างเช่น ปลัดกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับรัฐวิสาหกิจนั้น หรือเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งหลายๆ กระทรวง ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณควรจะได้ หรือสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีส่วนเกี่ยวข้องในรัฐวิสาหกิจนั้นๆ ไม่ควรจำกัดไว้เฉพาะ ๓ รัฐวิสาหกิจเหมือนกับกรรมการโดยตำแหน่ง เพราะว่าเราย่อมจะทราบอยู่แล้วว่าในระบบกรรมการนั้น โดยปกติท่านกรรมการหรือท่านสมาชิกอาจจะแย้งว่าขอความร่วมมือจากกระทรวงทบวงกรมที่เกี่ยวข้องได้ และโดยหลักแล้วผู้ที่เป็นการกรรมการในรัฐวิสาหกิจนั้นย่อมจะมีการแสดงความคิดเห็น หรือทำงานต่างกันผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการหรือกรรมการโดยตำแหน่ง ความร่วมมือย่อมทราบอยู่แล้วว่าร่วมมือไป ถ้าจะว่าร่วมมือกันเท่าที่จะร่วมมือได้ ไม่จริงจึงเหมือนอย่างกรรมการโดยตำแหน่ง กระผมจึงเห็นว่าควรจะได้บัญญัติไว้แตกต่างกัน กรรมการโดยตำแหน่งและกรรมการโดยแต่งตั้ง กรรมการโดยตำแหน่งนั้นควรจะดำรงตำแหน่งได้ไม่เกิน ๖ รัฐวิสาหกิจ กรรมการโดยแต่งตั้ง ท่านกรรมาธิการได้แก้ไข แล้วเหตุผลของกระผมมีเท่านี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ในร่างมาตรา ๗ มีของคุณกระจำ ชรรมิโชติ ขอสงวนความเห็น โดยให้แก้เป็นดังนี้ "ห้ามมิให้แต่งตั้งบุคคลหนึ่งบุคคลใดดำรงตำแหน่งกรรมการเกินสองรัฐวิสาหกิจ และห้ามผู้ใดดำรงตำแหน่งกรรมการโดยตำแหน่งและกรรมการแต่งตั้งเกินสองรัฐวิสาหกิจ" ขอเชิญคุณกระจำ ชรรมิโชติครับ

LIRT

นายกระจาง ธรรมโชติ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายกระจาง ธรรมโชติ โดยที่ผมเห็นว่าเมื่อวานนี้ผมได้แปรญัตติในมาตรา ๕ (๒) ให้กรรมการรัฐวิสาหกิจมีอายุไม่เกิน ๖๐ ปีบริบูรณ์ ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการได้ ซึ่งสภานี้ได้ลงมติให้เป็น ๖๕ ปี ตามที่รัฐบาลเสนอ ผมเห็นว่าอันนี้เป็นข้อยกเว้นของข้าราชการธรรมดาและมีจำนวนน้อย ผมเห็นว่ามาตรา ๗ คล้ายคลึงกัน ในวันนี้ผมขอแปรญัตติไว้ว่า “ห้ามมิให้แต่งตั้งบุคคลหนึ่งบุคคลใดดำรงตำแหน่งกรรมการเกินสองรัฐวิสาหกิจ” กรรมการมีส่วนข้างมากเห็นว่าควรให้เป็น ๓ ตำแหน่ง ฉะนั้นผมจึงขอสงวนความเห็นไว้โดยเคารพความเห็นกรรมการส่วนข้างมาก จึงได้สงวนคำแปรญัตติไว้ สงวนไว้ด้วยขาดความสุจริตมิได้ขัดขวางบุคคลใดเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจ กล่าวถึง ๒-๓ ข้อเห็นว่าเป็นความสามารถของบุคคลธรรมดาอายุ ๖๕ ปีเป็นกรรมการประชุมพร้อมกัน ๓ แห่ง ทำไม่ได้ ข้อเท็จจริงประการที่สอง เรื่องนี้เอาบุคคลที่อายุ ๖๕ ปี ดำรงตำแหน่งทำให้รัฐวิสาหกิจขาดประสิทธิภาพในทางกรงาน ปัจจุบันนี้เห็นว่ารรัฐวิสาหกิจนั้นไม่เจริญก้าวหน้าก็เพราะว่าเอาบุคคลที่มีข้อยกเว้น ทั้งนี้ผมกราบเรียนในข้อหนึ่ง ประการที่สาม เป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลธรรมดาที่มีความสามารถมาดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการได้ เราจะเห็นได้ว่ารัฐวิสาหกิจกว้างอีกมากมาย เพราะฉะนั้นผมจึงขอสงวนความเห็นไว้ แต่กรรมการไม่เห็นด้วย จึงจำเป็นต้องให้สภานิติบัญญัติว่าดำรงตำแหน่งกรรมการเกิน ๒ รัฐวิสาหกิจจะเหมาะสมอย่างยิ่ง ทำให้รัฐวิสาหกิจนี้พัฒนาไปด้วยดี ขอขอบคุณครับ

นายบุญมา วงศ์สวรรค์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมการฝ่ายข้างมากขอกราบเรียนชี้แจงดังนี้ครับ เกี่ยวกับดุลพินิจว่าจำนวนรัฐวิสาหกิจที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งจะเป็นกรรมการเท่าใด จะเหมาะสมเท่าใด จะอยู่ในวิสัยปฏิบัติงานได้อย่างดี แต่ว่าก็ไม่เป็นการหย่อนยานจนเกินไป หรือแข็งจนเกินไปคณะกรรมการฝ่ายข้างมากเห็นว่าที่ผู้แปรญัตติบทท่านแปรญัตติ ๒ แห่งค่อนข้างจะตึงในเรื่องนี้ รัฐบาลจึงได้กำหนดไว้ถึง ๖ แห่งคณะกรรมการข้างมากเห็นว่าค่อนข้างจะหย่อนมากเกินไป ไม่น่าจะอยู่ในวิสัยที่ข้าราชการคนเดียวนั้นจะไปปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างครบถ้วน ส่วนข้อที่ว่ากรรมการโดยตำแหน่งควรที่จะกำหนดจำนวนไว้เป็นพิเศษนั้น คณะกรรมการข้างมากเห็นว่าไม่เหมาะสมที่จริงการเป็นกรรมการโดยตำแหน่งนี้มีได้ ๒ แบบ แบบหนึ่งเป็นกรรมการโดยตำแหน่งตาม

LIART

ที่บัญญัติไว้ในตัวพระราชบัญญัติ อีกแบบหนึ่งเป็นการแต่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรี โดยระบุตำแหน่งสำหรับประการหลังนี้ไม่มีความจำเป็นอย่างใดที่จะต้องมาคำนึงถึง เพราะรัฐบาลจะต้องใช้ดุลพินิจเปลี่ยนแปลงได้เสมอตามความเหมาะสมของกรณีไป ส่วนกรณีที่มีพระราชบัญญัติกำหนดไว้ว่า ให้ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งนั้น ๆ เช่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ กลุ่มรักษาระดับแลกเปลี่ยนเงิน หรือว่าปลัดกระทรวงการคลังเป็นกรรมการจับสลากกินแบ่ง อย่างนี้เป็นต้น ข้อเท็จจริงที่ว่าบัญญัติอย่างนี้มีน้อย เพราะฉะนั้นถึงจะกำหนดไว้รวมทั้งสิ้นถึง ๓ แห่ง ไม่ว่าจะเป็นการโดยตำแหน่งหรือไม่โดยตำแหน่งก็ไม่เป็นการสำคัญถึงแม้จะติดขัดต่อกรณีมีการแก้ไขพระราชบัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นที่นั้นที่นี้โดยตำแหน่ง ถ้าหากว่าจะไปเป็นผู้ดำรงตำแหน่งเกิน ๓ แห่ง ท่านก็ไม่ต้องไปให้รองปลัดกระทรวงไปแทนก็ยังได้ ก็เป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายอนุญาตไว้ เพราะฉะนั้นคณะกรรมการมาธิการจึงเห็นว่าไม่มีอุปสรรคประการใดที่จะกำหนดไว้ให้เหมือนกันทุกกรณี ถึงเขียนไว้เพียงสั้น ๆ ประโยคเดียวได้ ขอขอบคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านสมาชิกผู้ใดอภิปรายอีกแล้วผมถือว่าที่ประชุมนี้ได้ยุติการอภิปรายในมาตรานี้ได้ ก่อนที่จะขอประทานมติ ผมใคร่กราบเรียนว่า มาตรา ๗ นี้ ผมจะขอประทานมติเสียก่อนว่า จะให้มีการแก้ไขร่างของคณะกรรมการหรือไม่ หรือจะให้คงไว้ ถ้าท่านเห็นว่าควรให้มีการแก้ไขร่าง มาตรา ๗ นี้ ผมจะได้ขอประทานมติดีต่อไปว่า ท่านจะเลือกเอาร่างของท่านสมาชิกท่านใดท่านหนึ่งใน ๓ ท่านนี้ที่ขอแปรญัตตินี้ไว้คือ คุณวิรัช กุหมาศ คุณชำนัญ พงนา และคุณกระจำ ชรรมโชติ ถ้าที่ประชุมลงมติให้ถือร่างของคณะกรรมการ คำแปรญัตติของสมาชิกทั้ง ๓ ท่านเป็นอันตกไป ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรให้มีการแก้ไขร่างมาตรา ๗ ตามที่ท่านสมาชิกทั้ง ๓ ขอแปรญัตติไว้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรยืนตามร่างของคณะกรรมการที่ขอแก้ไข ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๐ คน)

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติในร่างมาตรา ๗ ให้ยืนไว้ตามร่างของคณะกรรมการการขอเชิญท่านรองเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๘ มีการแก้ไข

นายนิธิพัฒน์ ชาลิจันทร์ : ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะเรียนถามถึงมาตรา ๘ (๓) ที่เห็นว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕ ในมาตรา ๕ นั้น คณะกรรมการเขียนไว้ว่าเป็นคุณสมบัติอย่างเดียว คือบอกว่า "กรรมการของรัฐวิสาหกิจ นอกจากจะมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้สำหรับรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ แล้ว ยังต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ " ฯลฯ"ก็หมายความว่า ๖ ข้อ มีคุณสมบัติทั้งหมดไม่ใช่ลักษณะต้องห้ามเพราะเหตุใดจึงมาเพิ่มในมาตรา ๘

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านประธานคณะกรรมการชี้แจงครับ

นายบุญมา วงศ์สวรรค์ (ประธานคณะกรรมการ) : ขอขอบคุณท่านสมาชิก เห็นจะเป็นจริงตามท่านสมาชิกว่า กรรมการของรัฐวิสาหกิจนอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้สำหรับรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ แล้ว ยังต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ ด้วย (๑) ถึง (๖) ในมาตรา ๕ นะครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอประธานมติดีต่อที่ประชุมนี้ ท่านผู้ใดเห็นด้วยตามที่คณะกรรมการขอแก้ไข ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๗ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมส่วนใหญ่ลงมติให้ คณะกรรมการแก้ไขในร่างมาตรา ๘ นี้ได้ ขอเชิญท่านรองเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๙ มีผู้แปรญัตติ มีผู้ขอสงวน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๙ (๖) บอกว่า “ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ รวมทั้งข้าราชการการเมือง ลูกจ้างของกระทรวงทบวงกรม หรือทบวงการเมืองซึ่งมีฐานะเทียบเท่า พนักงานส่วนท้องถิ่นรวมทั้งนครหลวง หรือดำรงตำแหน่งในทางการเมือง รวมทั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น” พันเอก สมคิด ศรีสังคม ขอแปรญัตติแก้ไขข้อความในวรรคหนึ่ง และ (๙) ไว้ คณะกรรมาธิการได้แก้ไขและชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ ส่วนใน (๖) ขอตัด “พนักงานส่วนท้องถิ่น” ออก คณะกรรมาธิการไม่เห็นด้วยผู้แปรญัตติขอสงวน ขอเชิญพันเอก สมคิด

พันเอก สมคิด ศรีสังคม : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ขอแปรญัตติตัดข้อความว่า “พนักงานส่วนท้องถิ่น” ใน (๖) ของมาตรา ๙ นี้ออก แต่ว่าเนื่องจากว่าทางคณะกรรมการได้เพิ่มข้อความในวรรคเดียวกันเข้ามา ซึ่งมีข้อความว่า “รวมทั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น” อันนี้กระผมไม่ติดใจในเรื่องเกี่ยวกับพนักงานส่วนท้องถิ่นแต่ว่ากระผมขออนุญาตท่านประธานอภิปรายในตอนสุดท้ายที่คณะกรรมการได้เพิ่มเติมเข้ามาคือในเรื่องที่เกี่ยวกับข้อความที่ว่า “รวมทั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น” เรื่องนี้กระผมมีความรู้สึกว่าการที่เราได้บัญญัติมาตรา ๙ ไว้เกี่ยวกับคุณสมบัติของพนักงานรัฐวิสาหกิจนั้น เฉพาะในวรรคต้นนั้นคงจะมีความมุ่งหมายที่จะไม่ให้พนักงานรัฐวิสาหกิจซึ่งอาจจะเข้าราชการประจำ หรือว่าข้าราชการการเมือง และพนักงานส่วนท้องถิ่น เหล่านี้ใช้ตำแหน่งหน้าที่หรือใช้อิทธิพลเพื่องานรัฐวิสาหกิจนั้น หรือว่าผู้ที่จะได้มีโอกาสสุดตนในการปฏิบัติหน้าที่ในรัฐวิสาหกิจได้อย่างเต็มที่ แต่สำหรับสมาชิกท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นนี้ กระผมมีความรู้สึกว่าการเฉพาะในต่างจังหวัดนั้น เราจะหาผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการที่จะมาเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจนั้นได้ยาก ถ้าหากว่าเราจำกัดว่า สมาชิกสภาท้องถิ่นก็ดี หรือผู้บริหารท้องถิ่นก็ดี ห้ามไว้เลยขณะนี้แล้วซึ่งเป็นความจริงที่คณะกรรมการได้เพิ่มขึ้นใหม่ ซึ่งจะทำให้รัฐวิสาหกิจบางแห่งซึ่งตั้งอยู่ตามต่างจังหวัดจะหาผู้ที่มาปฏิบัติงานได้ยาก ในด้านการใช้อำนาจหน้าที่หรือใช้อิทธิพลนั้น กระผมได้กล่าวไปแล้วว่าพนักงานท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารงานระดับ

LIART

ท้องถิ่นนั้น จะไปใช้อิทธิพลในงานหน้าที่แต่อย่างใด พูดถึงการปฏิบัติงานก็คิดว่าสมาชิกสภาท้องถิ่น อย่างเช่นสมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล หรือสมาชิกสภาตำบล หรือหัวหน้าผู้บริหารราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเขาเป็นอยู่จะรับจะมาจำกัดไม่ให้สภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นไม่ให้ไปเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจก็รู้สึกว่าจะเป็นการจำกัดแคบเกินไป เพราะว่าสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นนั้น อย่างที่กระผมจะใคร่ขอประทานกราบเรียนว่า บุคคลเหล่านั้นหรือว่าสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือหัวหน้าผู้บริหารราชการส่วนท้องถิ่นนั้น จะไม่สามารถบริหารงาน หรือปฏิบัติงานนั้นได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะในการนี้เราก็เปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน คือเปิดโอกาสให้บุคคลเหล่านั้นได้มีโอกาสปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ในรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ แล้วนอกจากนั้นกฎหมายเลือกตั้งของเราก็กำหนดห้ามไว้ว่า ผู้ที่เป็นพนักงานในรัฐวิสาหกิจนั้น ไม่ให้เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือเป็นสมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือเป็นสมาชิกวุฒิสภานั้น ได้มีกฎหมายรัฐธรรมนูญบัญญัติห้ามไว้ไม่ให้ไปเป็นพนักงานในรัฐวิสาหกิจ กระผมคิดว่าถ้าเป็นแล้วจะไม่สามารถร่วมบริหารงานในรัฐวิสาหกิจได้ตามร่างในมาตรา ๖ ครับ

นายเฉลิมชัย วสินนท์ (กรรมาธิการ): ท่านประธานที่เคารพ ที่คณะกรรมการกิจการได้กำหนดไว้ว่ารวมทั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น และผู้ที่เป็นผู้บริหารท้องถิ่นในมาตรา ๒๖ นั้น มีในหลักการคือเห็นว่ารรัฐวิสาหกิจในปัจจุบันนี้นั้นจะต้องมีผู้ที่สามารถทำงานได้ตลอดเวลา และทำงานได้อย่างเต็มที่ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา ๓ ที่คณะกรรมการกิจการเห็นว่าพนักงานรัฐวิสาหกิจต้องอุทิศเวลาในการทำงานได้อย่างเต็มที่ ไม่ใช่อย่างเช่นข้าราชการจะไปดำรงตำแหน่งในรัฐวิสาหกิจแล้ว จะมีปัญหาว่าผู้บริหารงานในรัฐวิสาหกิจซึ่งเป็นข้าราชการจะไม่สามารถอุทิศเวลาทำงานให้แก่รัฐวิสาหกิจอย่างเต็มที่หรือไม่ อันนี้กระผมเข้าใจว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะเห็นพ้องด้วยว่า คงจะไม่สามารถอุทิศเวลาทำงานในรัฐวิสาหกิจได้ตลอดเวลาอย่างแน่นอน นี่ปัญหาต่อมาถึงเรื่องที่ว่าสมาชิกสภาท้องถิ่นนั้นถ้าเราอนุมัติให้เข้ามาเป็นพนักงานในรัฐวิสาหกิจได้หรือไม่ ในข้อนี้กระผมขอกราบเรียนว่าสภาท้องถิ่นนั้นในปัจจุบันนี้ เรามีสมาชิกสภาท้องถิ่นอยู่หลายประเภท เช่นสมาชิกสภาตำบล สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล ทั้ง ๓ สภานี้ถ้าพูดถึงปริมาณงานและหน้าที่ก็ไม่เท่ากันอยู่แล้ว เพราะว่าสมาชิกสภาเทศบาลจะต้องทำหน้าที่มาก

LIRT

มาย สมาชิกรัฐสภาจังหวัด สมาชิกสภาตำบล หรือสมาชิกสภาท้องถิ่นนั้นก็มีความจำเป็นที่จะต้องรับผิดชอบงานในท้องถิ่นที่ได้รับมอบหมายให้กระทำ ฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าข้าราชการเหล่านั้นที่เข้าไปเป็นพนักงานในรัฐวิสาหกิจบุคคลเหล่านั้นก็จะไม่สามารถทำงานให้แก่รัฐวิสาหกิจได้เต็มเวลาอย่างแน่นอนที่นี้อาจจะมีข้อสังเกตว่าแต่เดิมทีการของความผิดรับผิดชอบของท้องถิ่นไม่เท่ากันนี้ อันนั้นมันเป็นเรื่องข้อเท็จจริง ซึ่งว่าสมาชิกสภาท้องถิ่นแต่ละคนจะอุทิศตัวให้แก่ท้องถิ่นได้มากน้อยเพียงใด ฉะนั้นเพื่อเป็นการตัดปัญหาการมาธิการจึงเห็นว่าควรที่จะกำหนดไม่ให้สมาชิกสภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่นมาเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งในหลักการแล้วควรจะเป็นผู้ที่สามารถสละเวลาทำงานให้รัฐวิสาหกิจนั้นๆ เต็มเวลาราชการ นั่นคือประเด็นสำคัญในส่วนที่เกี่ยวกับรัฐวิสาหกิจ ที่นี้ยังมีอีกประเด็นหนึ่งนะครับ ถ้าผมจะยกตัวอย่างเพื่อเทียบให้เห็นว่าความสามารถในการทำงานให้รัฐวิสาหกิจนั้นมีความสำคัญแค่ไหน เรายกตัวอย่างอย่างเช่นในรัฐธรรมนูญนะครับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา ถ้าพูดถึงการใช้เวลาในการปฏิบัติงานในหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้ว จะใช้เวลาน้อยกว่าพนักงานของรัฐวิสาหกิจเสียด้วยซ้ำนะครับ แต่ถึงกระนั้นในรัฐธรรมนูญก็ยังไม่ยอมให้พนักงานส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นเป็นสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในโอกาสเดียวกัน ขอบพระคุณครับ

นายศักดิ์ สายบัว : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ สำหรับมาตรา ๕ นะครับ ข้อ ๖ ที่ท่านกรรมาธิการเพิ่ม ห้ามมิให้สมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจนั้นนะแล้วโดยเหตุผลที่อ้างว่า กลัวว่าจะไม่มีเวลาอุทิศให้งานของรัฐวิสาหกิจอย่างแท้จริงนั้นนะ ถึงแม้ว่านั่นเป็นเหตุผลอันแท้จริง กระผมคิดว่าไม่ควรจะมาบัญญัติไว้ในกฎหมาย การที่รัฐวิสาหกิจจะรับใครเข้าทำงานหรือไม่ นั่นแล้วคนที่ทำงานให้รัฐวิสาหกิจจะมีเวลาหรือไม่มีเวลาอย่างไรนั้นมันเป็นเรื่องความรับผิดชอบของผู้บริหารรัฐวิสาหกิจ จะวินิจฉัยว่าจะจ้างใครมาเป็นพนักงานหรือไม่มันเป็นเรื่องความรับผิดชอบในเรื่องการจัดการรัฐวิสาหกิจ ถ้าหากใครมาทำงานไม่มีเวลา เขาก็ไม่จ้างมาเป็นพนักงาน แต่สำหรับที่เราจะมาบัญญัติไว้ในกฎหมายนี้ ผมคิดว่าข้อ ๖ นี้มันมีเหตุผลที่เราจะห้าม มีอย่างเดียวนะครับเหตุผล คือกลัวใช้อิทธิพลในฐานะเป็นนักการเมืองมากำก่ายรัฐวิสาหกิจ แต่ผมคิดว่ารัฐวิสาหกิจซึ่งอยู่ในระดับชาติ

LIRT

นักการเมืองระดับท้องถิ่นนะครับ สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นผมว่าไม่เกี่ยวข้อง เพราะฉะนั้นไปอ้างเรื่องเวลานะ ผมไม่เห็นด้วย เพราะมันเป็นเรื่องในระดับจัดการมาเขียนไว้ในกฎหมายนี้ทำไม ผู้บริหารรัฐวิสาหกิจเขารู้ดีว่าใครมาทำงานให้เขามีเวลาหรือไม่มีเวลา ไม่มีเวลาเขาก็ปล่อยออก เพราะฉะนั้นผมคิดว่าไม่ควรจะมาเขียนไว้ตรงนี้สำหรับเรื่องอิทธิพลนะ ผมเห็นชัดเจนว่าไม่มีอิทธิพลแน่ๆ สำหรับพนักงานท้องถิ่น ผมเห็น เพราะว่าเมื่อเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่นเป็นพนักงานประจำนะครับ แล้วจะเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจอยู่ในขณะเดียวกันนะ มันไม่ควรจะเป็นก็เขียนไว้ก็ดีแล้ว แต่สำหรับสมาชิกสภาส่วนท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นนั้นนะ ผมคิดว่าไม่ควรจะห้ามไว้ ถ้าหากผู้บริหารรัฐวิสาหกิจเขาไม่อยากจะจ้าง เพราะไม่มีเวลาเขาก็ไม่จ้างเองครับ สำหรับเหตุผลที่ว่าเราไม่ทำตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับใหม่นี้ เราไม่ให้ผู้ที่ เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นเป็นผู้บริหาร แล้วเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และอื่นๆ ในขณะเดียวกันนั้นนะ มันเรื่องเหตุผลอื่นครับ มันไม่เกี่ยวกับเราจะห้ามใครเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจหรือไม่ กระผมคิดว่าน่าจะตัดออก แทนที่จะเพิ่มดังท่านกรรมการเสนอ ขอบพระคุณครับ

นายนิธิพัฒน์ ชาลิจันทร์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมมีความเห็นสนับสนุนคณะกรรมการครับ ด้วยเหตุผลอีกประการหนึ่งคือว่าไม่ใช่เกี่ยวในเรื่องเวลาอย่างเดียวครับ เพราะว่าผู้บริหารท้องถิ่นก็ดี สมาชิกสภาท้องถิ่นก็ดี หากดำรงตำแหน่งอยู่ในรัฐวิสาหกิจแล้วก็จะมีส่วนให้คุณและให้โทษแก่บรรดาราษฎรในท้องถิ่นนั้นได้ยกตัวอย่างเช่นสมมติว่า นายกเทศมนตรีหรือว่าเป็นเทศมนตรีที่ไหนแห่งหนึ่งก็เป็นพนักงานการไฟฟ้า ส่วนภูมิภาคด้วย ซึ่งในกรณีนี้แหละ ท่านอาจจะให้ความสะดวกหรือไม่ให้ความสะดวกแก่ราษฎรในท้องถิ่นนั้นได้ครับ อันนี้ก็จะเป็อิทธิพลอันหนึ่งในการที่ท่านจะได้รับเลือกตั้งในส่วนท้องถิ่นนั้นต่อไป อันนี้กระผมเห็นว่าที่เราตัดไฟเสียแต่ต้นลมอันนี้ก็ดีแล้วครับ เพราะว่าเป็นการป้องกันสิ่งดังกล่าว ซึ่งขณะนี้ก็มีตัวอย่างอยู่ในส่วนท้องถิ่นที่กระผมเห็นว่าหลายแห่งครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ตกลงทางท่านพันเอก สมคิด ที่ขอสงวนคำแปรญัตติเกี่ยวกับที่ขอให้ตัด "พนักงานส่วนท้องถิ่น" ออกนั้นคุณสมคิดไม่ติดใจนะครับ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

พันเอก สมคิด ศรีสังคม : ครับ กระผมไม่ติดใจเกี่ยวกับพนักงานส่วนท้องถิ่น
ขอถอนครับ ก็คงขอให้สภาพิจารณาเฉพาะข้อความตอนท้ายพระราชบัญญัติ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จะขอเสนอญัตติให้ตัดออกใหม่ครับมาตรา
๙ (๖) ตอนสุดท้ายที่รวมทั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น

พันเอก สมคิด ศรีสังคม : ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เสนอเป็นญัตตินะครับ มีผู้รับรองไหมครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม : ท่านผู้ใดเห็นชอบ กรุณารับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายต่อไป ผมจะขอมติ
ที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับญัตติของคุณสมคิดที่ให้ตัดร่างมาตรา ๙ (๖) ตอนสุดท้ายว่า
"รวมทั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น" ที่คณะกรรมการการเพิ่มขึ้น ออก ขอได้โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๗ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรคงไว้ตามร่างของคณะ
กรรมการการ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้คงไว้ตามร่าง
ของคณะกรรมการการ ต่อไปท่านประธานคณะกรรมการขอเพิ่มข้อความในมาตรา ๙ ขอ
เชิญท่านประธานคณะกรรมการ

นายบุญมา วงศ์สวรรค์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ เมื่อ
กันนี้เราได้เพิ่มความในมาตรา ๕ มีถ้อยคำว่า "และไม่มีลักษณะต้องห้าม" ก็ควรจะเติมในมาตรา
นี้ด้วยครับ มาตรา ๙ วรรคแรก

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ในมาตรา ๕ นะครับ

นายบุญมา วงศ์สวรรค์ (ประธานคณะกรรมการธิการ) : ครับ กระผมขออ่านเต็ม ๆ มาตรา ๕ วรรคแรก “พนักงานของรัฐวิสาหกิจ นอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้สำหรับรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ แล้วยังต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ด้วย ฯลฯ” เดิมคำว่า “และไม่มีลักษณะต้องห้าม” ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะขอมติที่ประชุม ท่านสมาชิกที่เห็นด้วยตามที่คณะกรรมการธิการขอเพิ่มเติมนี้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกที่ไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมส่วนใหญ่ลงมติให้เพิ่มข้อความที่คณะกรรมการธิการขอเพิ่ม ขอเชิญคุณนิธิพัฒน์ครับ

นายนิธิพัฒน์ ชาลิจันทร์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ ก่อนที่เราจะผ่านมาตรา ๕ นี้ไป กระผมใคร่ขอประธานเรียนถามกรรมการธิการ ในอนุมาตรา (๗) ที่บอกว่า “ไม่เป็นการพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง” ซึ่งเป็นข้อความที่กรรมการเพิ่มเข้ามาใหม่ คืออยากจะเรียนถามว่า คณะกรรมการตีความหมายคำว่า “กรรมการพรรคการเมือง” หรือคำว่า “เจ้าหน้าที่” นั้นกว้างขวางแค่ไหนครับ หรือว่าจะจำกัดเฉพาะกรรมการอำนวยการหรือว่ากรรมการกลางเท่านั้น ส่วนเจ้าหน้าที่นั้นจะหมายความเฉพาะเจ้าหน้าที่ที่กินเงินเดือนของพรรคการเมืองหรือว่าผู้ที่เกี่ยวข้องกับพรรคการเมืองทั้งหมดครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านกรรมการ คณะชนะ รุ่งแสง

นายชนะ รุ่งแสง (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ขอขอบคุณท่านสมาชิกที่ถามในรายละเอียดอันนี้ ความจริงแล้วก็หมายถึงว่ากรรมการบริหารของพรรคการเมือง และก็เป็นผู้ที่กินเงินเดือน คือเป็นพนักงานของพรรคการเมืองกินเงินเดือนหรือค่าจ้างจากพรรค

LIRT

การเมืองนั้น ความหมายเท่านั้นครับ แต่ส่วนที่จะเป็นสมาชิกหรืออะไรไม่มีปัญหาครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปเป็นการพิจารณาในร่างมาตรา ๔ ทวิ ซึ่งคณะกรรมการการเพิ่มขึ้น และคุณสุวิทย์ ระวังค์ ได้ขอแปรญัตติเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้ “พนักงาน และลูกจ้างประจำรวมถึงลูกจ้างชั่วคราวของรัฐวิสาหกิจ ให้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายแรงงาน” คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน ขอเชิญคุณสุวิทย์ครับ

นายสุวิทย์ ระวังค์ : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมสุวิทย์ ระวังค์ เหตุผลที่กระผมขอสงวนคำแปรญัตติที่กระผมขอเพิ่มมาตรา ๔ ทวิ นั้นเนื่องจาก รัฐวิสาหกิจของเรามีประมาณ ๑๓๕ แห่ง มีลูกจ้างคนงานและพนักงานกว่าแสนคน รัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งมีระเบียบต่างกัน คือไม่ปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกัน บางรัฐวิสาหกิจก็ให้สิทธิลูกจ้างคนงาน บางรัฐวิสาหกิจก็ไม่ให้สิทธิเกี่ยวกับในด้านสวัสดิการเงินค่าล่วงเวลาต่าง ๆ กระผมอยากจะยกตัวอย่างรัฐวิสาหกิจที่ยอมให้พนักงานอยู่ภายใต้กฎหมายแรงงานก็มีเช่น องค์การโทรศัพท์ การไฟฟ้านครหลวง การประปานครหลวง แล้วยังมีรัฐวิสาหกิจอีกหลายแห่งซึ่งไม่ได้ยอมให้สิทธิแก่คนงาน เช่นการรถไฟแห่งประเทศไทย การรถไฟแห่งประเทศไทยนั้น เรามีพนักงานประมาณ ๒,๐๐๐ คน ซึ่งการรถไฟแห่งประเทศไทยให้พนักงานเหล่านั้นทำงานเกินที่กฎหมายกำหนดไว้ แล้วก็จ่ายเงินค่าล่วงเวลาในวันหยุดประจำสัปดาห์ ในวันหยุดประเพณีนิยม อันนี้ครับ กระผมถึงอยากจะขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ช่วยกรุณาพิจารณาในเรื่องนี้ ยังมีรัฐวิสาหกิจอีกหลายแห่งที่สังกัดกระทรวงกลาโหม เช่น องค์การฟอกหนัง องค์การเชื้อเพลิง องค์การเบตเตอร์ รัฐวิสาหกิจเหล่านี้ไม่ยอมให้พนักงานอยู่ในข่ายของกฎหมายแรงงาน โดยอ้างว่าเพื่อความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศชาติ กระผมมองไม่เห็นเลยว่าองค์การฟอกหนัง องค์การเบตเตอร์ และก็องค์การเชื้อเพลิงนี้ครับ ที่จะเกี่ยวกับความปลอดภัยของประเทศชาติอย่างไร กระผมอยากจะยกตัวอย่าง คนงานในองค์การเชื้อเพลิง หรือลูกจ้างในองค์การเชื้อเพลิงซึ่งต้องทำงานเหมือนกับบริษัทน้ำมันของฝรั่ง แต่ไม่ได้รับค่าล่วงเวลาตามที่กฎหมายแรงงานกำหนดไว้ ปกติกฎหมายแรงงานจะกำหนดว่าการทำงานในวันหยุดจะต้องได้รับค่าล่วงเวลา ๒ เท่า รัฐวิสาหกิจบางแห่งจ่ายให้เพียงค่าอาหาร โดยถือระเบียบตามแบบราชการนี้แหละครับคือ ตัวอย่างต่าง ๆ ที่กระผมได้เรียนชี้แจงให้ท่านสมาชิกได้ทราบ มีท่านกรรมการบางท่านได้

LIRT

ชี้แจงให้กระผมทราบตอนที่ประชุมกรรมการพิจารณาในเรื่องนี้ว่า กระผมเสนอเรื่องนี้ผิดที่ความเห็นของกระผมนั้น กระผมคิดว่าไม่ได้ผิดที่ กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ว่าด้วยคุณสมบัติของพนักงานและลูกจ้างรัฐวิสาหกิจจริงอยู่ พนักงานและลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจจะต้องมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ถ้าหากว่าถ้าเราเทียบกับข้าราชการ ข้าราชการที่สมัครเข้ารับราชการ ก็มีคุณสมบัติ แต่เสร็จแล้วข้าราชการยังมีกฎหมาย คือกฎหมายข้าราชการพลเรือนหรือที่เราเรียกว่ากฎ ก.พ. คும்ครองข้าราชการทั่วไป แต่รัฐวิสาหกิจนี้แหละครับ ไม่มีกฎหมายใดเลยที่จะคัมครองให้เสมอเหมือนกัน อันนี้แหละครับ ข้อแตกต่างระหว่างลูกจ้างพนักงานรัฐวิสาหกิจกับข้าราชการนั้นแตกต่างกันมาก บางขณะรัฐวิสาหกิจเองนะครับ อย่างรัฐวิสาหกิจนี้ละครับ คือนายจ้าง นายจ้างบางครั้งนี้ครับเอาเปรียบลูกจ้างซึ่งเป็นพนักงานอยู่ อย่างที่กระผมได้ชี้แจงให้ท่านสมาชิกทราบแล้วว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย กระผมขออย่าอีกครึ่งหนึ่ง พนักงานต้องขับรถวันละ ๑๒ ชั่วโมงทำทุกวันแม้กระทั่งวันปิยมหาราชก็ไม่เคยได้รับค่าล่วงเวลา นี่ก็ใกล้จะถึงวันเฉลิมพระชนมพรรษาอีกแล้ว พนักงานเหล่านั้นก็ไม่เคยได้รับค่าล่วงเวลา พนักงานเหล่านั้นยินดีที่จะทำงานในวันหยุดแต่รัฐวิสาหกิจบางแห่งไม่ยอมจ่ายเงินค่าล่วงเวลา เหตุผลที่กระผมเสนอว่าพนักงานและลูกจ้างรวมถึงลูกจ้างชั่วคราวของรัฐวิสาหกิจควรจะอยู่ใต้กฎหมายแรงงานนั้น ก็เป็นเหตุผลที่สมควรที่กระผมใคร่จะขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กรุณาพิจารณา กระผมใคร่จะขอวิงวอนอีกสักครั้งหนึ่งก็เนื่องจากว่าเสียงเรียกร้องเหล่านี้ไม่ใช่เสียงนกเสียงกา ขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กรุณาอีกสักครั้งหนึ่งเถอะครับ และสำหรับมาตรา ๔ ทวิ ที่กรรมการได้เพิ่มเติมนั้นกระผมไม่ขัดข้องเลย ขอขอบพระคุณครับ

นายบุญมา วงศ์สวรรค์ (ประธานกรรมการ): ท่านประธานที่เคารพ ที่ท่านสมาชิกผู้สงวนคำแปรญัตติไว้อภิปรายมานั้น กระผมจับความได้ว่าพอจะแบ่งออกได้เป็น ๒ ส่วนด้วยกัน คือข้อกฎหมายส่วนหนึ่ง กับข้อเท็จจริงส่วนหนึ่ง ท่านกล่าวว่า มีรัฐวิสาหกิจบางแห่งไม่ยอมปฏิบัติตามกฎหมายแรงงาน ที่พูดอย่างนี้ที่จริงก็ดูเหมือนท่านจะยอมรับแล้วว่า เขาอยู่ภายใต้กฎหมายแรงงานแต่就是不ยอมปฏิบัติตาม นี่เป็นเรื่องข้อเท็จจริงในภาคปฏิบัติ ถ้าเป็นเรื่องนี้แล้วไม่มีความจำเป็นที่จะต้องบัญญัติไว้อย่างที่ท่านว่า เพราะเขาอยู่ใต้กฎหมายแรงงานอยู่แล้ว ส่วนการไม่ปฏิบัตินั้นเป็นภาคปฏิบัติซึ่งทางกระทรวงมหาดไทยผู้รักษาการ

LIART

ตามกฎหมายจะต้องดูแลให้เป็นไปตามนั้น ส่วนในข้อกฎหมายนั้น คณะกรรมาธิการก็ขอยืนยันว่าทั้งๆ ที่กรรมาธิการเห็นด้วยในหลักการ ว่าควรจะได้กฎหมายแรงงานทุกแห่งไปนั้นนะ แต่กรรมาธิการก็ขอยืนยันว่ามันผิดที่ คือจะให้ใครอยู่หรือไม่อยู่ได้กฎหมายแรงงานมันต้องไปตราไว้ไปบัญญัติไว้หรือไปแก้เพิ่มเติม ถ้ามันยังบกพร่องที่กฎหมายแรงงาน กฎหมายฉบับนี้เป็นพระราชบัญญัติซึ่งบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานของกรรมการกับรัฐวิสาหกิจไม่เกี่ยวว่าจะอยู่ได้หรือไม่อยู่ได้กฎหมายแรงงาน ขอกราบเรียนเท่านั้นครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีท่านสมาชิกอภิปราย ถือว่าการอภิปรายเป็นอันยุติ ผมขอประธานมติ ท่านสมาชิกผู้ใดเห็นด้วยกับร่างคำแปรญัตติของคุณสุวิทย์ ระวังค์ ในมาตรา ๕ ทวิ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกที่เห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมาธิการที่เพิ่มขึ้น ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ยืนตามร่างของคณะกรรมาธิการในมาตรา ๕ ทวิ ขอเชิญท่านรองเลขาธิการรัฐสภาอ่านมาตรา ๕ ตรีต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๕ ตรี คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๐ มีการแก้ไขผู้สงวนความเห็น

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๑๐ นี้ คุณจำรูญ วัชรภักย์ ขอแปรญัตติไว้ดังนี้ “คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจใดประกอบด้วยกรรมการเกินเก้าคน เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระหรือพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๒ ห้ามมิให้แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ จนกว่าจำนวนกรรมการหรืออัตราส่วนกรรมการจะเป็นไปตามมาตรา ๖” คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน ขอเชิญคุณจำรูญ วัชรภักย์ครับ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายจำรูญ วัชรภักย์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ การขอสงวนคำแปรญัตติของ
กระผมขณะนี้ไม่มีความจำเป็นแล้ว เนื่องจากที่ประชุมสภานี้ได้ลงมติเกี่ยวกับวรรคสองของ
มาตรา ๖ ไปเรียบร้อยแล้ว กระผมขอถอนครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอบขอบคุณครับ ในร่างมาตรา ๑๐ นี้ ยังมีพันเอก
สมคิด ศรีสังคม ขอแปรญัตติแก้จำนวนกรรมการจาก "สิบห้าคน" เป็น "เก้าคน" คณะกรรมาธิการ
ไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน ขอเชิญพันเอก สมคิด ครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม : ท่านประธานที่เคารพ เนื่องจากสภานี้ได้มีมติเกี่ยว
กับมาตรา ๖ ในเรื่องจำนวนกรรมการไปเรียบร้อยแล้ว สำหรับมาตรานี้มีลักษณะท่านองเดียว
กัน ฉะนั้นกระผมไม่ติดใจและขอถอนครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอขอบคุณครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการ
รัฐสภา) : มาตรา ๑๑ คณะกรรมาธิการตัดออก มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๑๒ นี้ คุณกระจาง ธรรมโชติ ขอ
สงวนความเห็นโดยให้แก้เป็นดังนี้ "ให้กรรมการหรือพนักงานของรัฐวิสาหกิจซึ่งขาดคุณสมบัติ
ตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัตินี้พ้นจากตำแหน่งเมื่อพ้นกำหนด ๑ เดือน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ ขอเชิญคุณกระจาง ครับ

นายกระจาง ธรรมโชติ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายกระจาง ธรรมโชติ
โดยที่กรรมการส่วนข้างมากเห็นว่า เมื่อพ้นจากกำหนด ๒ เดือนนับแต่พระราชบัญญัตินี้ใช้
บังคับแล้ว ให้กรรมการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจที่ขาดคุณสมบัติตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด
ไว้ให้พ้นจากตำแหน่งไปภายใน ๒ เดือน กระผมไม่เห็นด้วย โดยความเคารพต่อความเห็น
ของกรรมาธิการส่วนมากจึงขอแปรญัตติไว้เพื่อมาให้สภานี้วินิจฉัย ว่าควรจะกำหนดเวลา ๒
เดือนหรือ ๑ เดือน เพื่อให้กรรมการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจได้พ้นไปจากตำแหน่งตามพระราช
บัญญัตินี้ตามความประสงค์พระราชบัญญัตินี้ก็โดยเหตุผลที่ว่า เมื่อกรรมการก็ดี พนักงานก
ดีของรัฐวิสาหกิจจะพ้นจากตำแหน่ง มีงานสำคัญที่จะต้องกระทำคือมอบหมายการงานให้แก่

LIRT

กันเท่านั้นและการมอบหมายงานก็ไม่จำเป็นต้องใช้เวลาถึง ๒ เดือน ควรใช้เวลา ๑ เดือนเท่านั้นเพื่อให้เสร็จ และงานการมอบหมายงานก็ไม่ได้มีงานมากมาย น่าจะทำให้เสร็จภายใน ๑ เดือน และก็เพื่อที่จะให้เป็นไปตามความประสงค์ของรัฐบาลนี้ ก็ควรจะกำหนดมาเป็นว่า ๑ เดือน เพราะเหตุว่าเมื่อสภานี้ลงมติให้ใช้กฎหมายนี้บังคับได้แล้ว ก็ควรจะประกาศราชกิจจานุเบกษาออกในเวลาที่เกือบ ๒ เดือนเช่นกัน อีกประการหนึ่ง ถ้าหากรอถึง ๒ เดือน กระผมเห็นว่าอาจจะเสียหายแก่รัฐวิสาหกิจได้หลายประการ เป็นต้นว่า พนักงานที่ดี กรรมการที่ดี ก็จะสั่งการในงานรัฐวิสาหกิจเป็นไปในทางที่ไม่ชอบ เพื่อช่วยเหลือพวกพ้องไปในทางที่ไม่ชอบเช่นเดียวกัน ก็ทำให้เกิดเสียหายแก่รัฐวิสาหกิจ อีกประการหนึ่งการแต่งตั้งกรรมการที่ดี รัฐวิสาหกิจที่ดี กระผมคิดว่ารัฐบาลนี้ก็คงจะได้เตรียมตัวบุคคลไว้เรียบร้อยแล้ว การแต่งตั้งกรรมการที่ดี ไม่จำเป็นจะต้องใช้เวลาให้มากมายถึง ๒ เดือน ก็ควรจะภายในกำหนด ๑ เดือนที่นับแต่ร่างพระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วก็ทันทั่วทั้งที่ ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านประธานคณะกรรมการ คืออาจารย์บุญมา วงศ์สวรรค์

นายบุญมา วงศ์สวรรค์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพกระผมเข้าใจว่าที่กำลังพิจารณาอยู่ขณะนี้ เป็นมาตรา ๑๒ ครับ ที่คุณกระจาง สงวนไว้นั้นนะ เป็นมาตรา ๑๓ กระผมขอความกรุณาว่าเราผ่านมาตรา ๑๒ ไปก่อนจะดีไหมครับ ประเดี๋ยวมันจะค้างอยู่ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านรองเลขาธิการรัฐสภาอ่านมาตรา ๑๒ ต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มีไม่ผู้สงวน มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มีผู้สงวนความเห็น

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านประธานคณะกรรมการแถลงครับ

นายบุญมา วงศ์สวรรค์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพที่กรรมการเห็นว่าควรจะบัญญัติไว้ ๒ เดือนนั้นนะ ก็เพื่อเปิดโอกาสให้ทางรัฐบาลมีเวลาที่

LIRT

จะดำเนินการทำพิธีการต่าง ๆ ที่จะจัดตั้งกรรมการขึ้นใหม่ คือในกรณีมาตรา ๑๓ นี้ไม่เหมือนกับ มาตรา ๑๒ ครั้น มาตรา ๑๒ นี้เป็นกรณีที่มีจำนวนกรรมการเกินกว่า ๑๑ คน ส่วนที่เกินนั้น จะให้พ้นไปชั่วคราวหรือเร็ว จะเร็วหรือช้าเร็วมากเท่าไร ไม่สำคัญ เพราะจำนวนที่เหลือสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ส่วนมาตรา ๑๓ นั้น เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับกรณีที่จะต้องพ้นไปเพราะเหตุว่าขาดคุณสมบัติซึ่งอาจจะหมายความว่ามีการกรรมการหลายคนต้องพ้นไป และจะต้องมีการแต่งตั้ง กรรมการใหม่ขึ้นปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้าหากว่ากำหนดเวลาไว้น้อยเกินไป พิธีการเกี่ยวกับการ แต่งตั้งอาจจะกินเวลามาก ถ้าล่าช้าไปแล้วอาจจะเสียหายแก่การปฏิบัติงานของรัฐวิสาหกิจได้ เพราะเหตุว่าไม่มีกรรมการที่จะประชุมกันครบเป็นองค์ประชุมตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ จึงเห็น ว่า ๒ เดือนนี้พอเหมาะสมดีแล้ว ร่างเดิมของรัฐบาลถึง ๑๒๐ วัน คณะกรรมาธิการตัดลง เหลือเพียงครึ่งเดียว กระผมขอชี้แจงในประเด็นนี้เพียงแค่นี้ครับ ที่นี้มีเรื่องถ้อยคำซึ่ง ขอรบกวนเรียนเพิ่มเติมอีกนิดหน่อยครับเพื่อให้สอดคล้องกัน มาตรา ๑๓ ควรจะเติมอีกให้ได้ ความว่าอย่างนี้ครับ "ให้กรรมการหรือพนักงานของรัฐวิสาหกิจซึ่งขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะ ต้องห้าม" เติมตรงนี้ครับ ".....หรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ ในวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ"

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอประทานมธุว่า ท่านสมาชิกที่เห็นชอบ ด้วยตามที่กรรมาธิการขอเพิ่มเติมขึ้นมา ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าท่านสมาชิกส่วนใหญ่เห็นชอบที่ กรรมาธิการขอเพิ่มเติมข้อความในร่างมาตรา ๑๓ นี้ ขอเชิญท่านอธิบดีกรมบัญชีกลางครับ

นายพนัส ลิ้มเสถียร : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับร่างมาตรา ๑๓ นั้นกระผม เข้าใจในเจตนาที่ท่านประธานกรรมาธิการได้ชี้แจงว่า ต้องการให้มีระยะเวลาสำหรับในระยะ หัวเลี้ยวหัวต่อนี้เพื่อที่รัฐบาลจะได้เตรียมตัวคนเข้ามาจัดการในด้านตัวกรรมการที่จะต้อง

LIRT

พันตำแหน่งเนื่องจากขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ถ้าหากว่า
 เที่ยนไว้ตามร่างที่กรรมการแก้ไขนี้ สำหรับพนักงานของรัฐวิสาหกิจ บุคคลพวกนี้จะมีเวลา
 เตรียมตัวหรือแก้ไขน้อยเต็มที่ คือจะมีเวลาเตรียมตัวหรือแก้ไขกรณีลักษณะต้องห้ามของ
 ตัวเองนั้นนะ เขาอาจจะทำได้นะครับ แต่เขาจะมีเวลาเตรียมตัวเพียงตั้งแต่วันที่กฎหมายนี้
 ผ่านสภาจนกระทั่งถึงวันประกาศราชกิจจานุเบกษา กล่าวคือ กระผมใคร่ขอเรียนอย่างนี้ครับ
 ว่า การที่บัญญัติไว้เช่นนั้นครับ พนักงานที่มีลักษณะต้องห้าม อย่างเช่นไม่สามารถทำงาน
 รัฐวิสาหกิจนั้นเต็มเวลาหรือว่าเป็นข้าราชการมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ หรือเป็นข้าราชการ
 การเมืองซึ่งกระผมเข้าใจว่า ขณะนี้ก็มีอยู่หลายท่านนะครับ ถ้าเป็นดังนั้นแล้วในวันที่กฎหมายนี้
 ใช้บังคับสมมติว่าอีก ๒ สัปดาห์นับจากบัดนี้เป็นต้นไป สมมติวันที่ ๑๕ ธันวาคม พวกที่เป็น
 ข้าราชการประจำและยังดำรงตำแหน่งพนักงานในรัฐวิสาหกิจอยู่จะต้องพ้นจากหน้าที่ใน
 รัฐวิสาหกิจนั้นไป ๒ เดือนหลังจากวันนั้น แต่ในร่างเดิมของรัฐบาลกระผมคิดว่ามีความ
 ยืดหยุ่นมากกว่าคือว่าเมื่อพ้นกำหนด ถ้าตามร่างเดิมรัฐบาลละก็พ้นกำหนด ๑๒๐ วันนับจาก
 วันที่กฎหมายนี้ใช้บังคับ คนที่ขาดคุณสมบัติถึงจะพ้นตำแหน่งไปในระยะเวลาที่กฎหมายใช้
 บังคับจนกระทั่งถึงพ้นกำหนด ๑๒๐ วัน หรือพ้นกำหนด ๒ เดือนตามร่างนี้ ข้าราชการประจำ
 ผู้นั้นอาจจะมีโอกาสไตร่ตรองตัวเองว่า จะลาออกจากตำแหน่งข้าราชการประจำดี หรือว่ายอม
 เสียสละตำแหน่งทางรัฐวิสาหกิจดี เขามีเวลาคิดไตร่ตรองนานกว่านะครับ ถ้าบัญญัติไว้อย่างนี้
 แล้ว บุคคลผู้มีลักษณะต้องห้าม ไม่มีทางที่จะแก้ไขการต้องห้ามนั้นได้เลยต้องพ้นกำหนดไป
 ในระยะเวลา ๒ เดือนนะครับ กระผมจึงเห็นว่าถ้าหากจะให้ความยืดหยุ่นในด้านตัวผู้ปฏิบัติ
 งานให้ได้มีเวลาไตร่ตรองกันแล้ว จะมาเขียนไว้อย่างร่างเดิมรัฐบาลน่าจะเหมาะสมกว่า ประการ
 ที่สอง กระผมอยากจะตั้งข้อสังเกตไว้เกี่ยวกับเรื่องกำหนดระยะเวลา ๒ เดือน จริงครับใน
 กรณีที่หาตัวกรรมการเข้ามาระยะเวลา ๒ เดือนอาจจะเป็นการเพียงพอ แต่ในกรณีที่หา
 ตัวพนักงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพนักงานในระดับสูงสุด ผู้บริหารในระดับสูงสุดตำแหน่ง
 ผู้อำนวยการหรือผู้ว่าการนั้น กระผมคิดว่า ๒ เดือนบางทีเราอาจจะไม่สามารถหาคนที่มีความรู้
 มีความสามารถเหมาะสมได้ ตามร่างเดิมของรัฐบาล ๑๒๐ วัน กระผมก็คิดว่าไม่ใช่ระยะเวลา
 ที่นานเกินไป แล้วถ้าหากว่ารัฐบาลสามารถหาคนที่มีความรู้คุณสมบัติเหมาะสมที่จะมาดำรง
 ตำแหน่งได้ทันทีแล้ว กระผมคิดว่ารัฐบาลก็ไม่มี ความจำเป็นที่ต้องรอให้พ้นหรือครบกำหนด

LIRT

๑๒๐ วันเสียก่อน จึงจะมีการเปลี่ยนตัวบุคคลผู้ขาดคุณสมบัติตามกฎหมายนี้ เพราะฉะนั้น กระผมคิดว่าถ้าหากว่าจะเป็นไปได้จะคงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาลก็น่าจะเหมาะสม ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณพนัสจะขอเสนอญัตติให้เป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาลใช่ไหมครับ

นายพนัส สิมะเสถียร : ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ได้รับรอง โปรดยืนขึ้นครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

นายกระจาง ธรรมโชติ : ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าหากจะยืดหยุ่นเวลาไปเป็นเวลา ๑๒๐ วันก็ดี ๒ เดือนก็ดี เป็นการให้คุณให้โทษแก่พนักงานรัฐวิสาหกิจหรือกรรมการนั้นๆ ได้ครับ ความจริงควรจะกำหนด ๑ เดือนเพื่อความรวดเร็วครับ และอีกประการหนึ่ง กรรมการก็ดี พนักงานรัฐวิสาหกิจก็ดี รู้อยู่แก่ใจนานแล้วก่อนที่จะร่างพระราชบัญญัตินี้จะใช้บังคับ ได้มีสื่อมวลชนได้ลงข่าวแถลงข่าวก็ทราบอยู่นานแล้วครับ ก็ควรจะเตรียมตัวที่จะออกไป คือ ถ้าหากว่าเป็นกรณีถ้าเราไล่พนักงานรัฐวิสาหกิจออก แล้วจะทำอย่างไรครับ จะต้องรอไปอีกกี่วันครับ เหตุผลก็เช่นเดียวกันครับ

นายสมักร สุนทรเวช : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมสมักร สุนทรเวช ครับ กระผมอยากจะขอให้ท่านประธานได้กรุณาฟังเสียงสมาชิกที่ได้ออกความเห็นเรื่อง ๑ เดือนไว้ กระผมอยากจะขอสนับสนุนความคิดนี้ ท่านประธานครับโดยข้อเท็จจริงนั้น เวลานี้บ้านเมืองเรากำลังอยู่ในหัวเลี้ยวหัวต่อสำคัญ ท่านประธานก็ทราบนะครับว่า วันที่ ๒๖ มกราคมจะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แล้วหลังจากนั้นในเวลาเพียงไม่กี่วันเราจะมีรัฐบาลใหม่ การที่กำหนดเวลาไว้ ๑๒๐ วันก็ดีหรือ ๒ เดือนก็ดีนั้น ท่านประธานจะเห็นได้ชัดเจน ว่าก่อนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะออกมาประกาศใช้ได้ต้องประมาณวันที่ ๑๕ ธันวาคม แล้วก็นั่น ๑ เดือน ก็คือวันที่ ๑๕ มกราคม ๒ เดือนก็คือวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ เวลานั้นนะ รัฐบาลใหม่เกิดขึ้นมาแล้ว ถ้ายัง ๔ เดือนก็ยังมีรัฐบาลใหม่เข้ามาบริหารอยู่แล้ว ที่นี้การที่เราจะไปจัดการกับคนในรัฐวิสาหกิจเหล่านั้น รัฐบาลใหม่ที่เข้ามาจะมีการให้คุณให้โทษกับคน

LIRT

ซึ่งจะมีการเปลี่ยนแปลงในตำแหน่งแหล่งที่เหล่านั้นได้ เป็นการเปิดโอกาสให้รัฐบาลใหม่ซึ่งจะเป็นใครก็ไม่ทราบหรือครบโผล่เข้ามาได้ มาใช้อิทธิฤทธิ์อิทธิพลได้มาสร้างสมบารมีกันอีก ในเวลาที่เราต้องการให้บ้านเมืองไม่ต้องการให้ใครมาสร้างบารมีกันอีก เรื่องนี้ถ้าทุกคนที่มีความเป็นธรรมอยู่ในบ้านเมืองนะครับ รู้กันอยู่ว่ารัฐบาลที่มีใจเป็นธรรมเวลานี้เรามีอยู่ในมือแล้ว คือรัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ ทำไมเราไม่ออกกฎหมายเปิดโอกาสให้รัฐบาลซึ่งได้มีส่วนได้ส่วนเสียในบ้านเมืองเวลานี้ได้จัดการเสียเวลานี้ครับ ถ้าหากเราใช้เวลา ๑ เดือนนี้ก่อนที่รัฐบาลอาจารย์สัญญาจะพ้นไปนั้น จะได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงทุกอย่าง ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียไม่ให้ประเทศไม่ให้พระคุณกับใครทั้งนั้น ไม่ต้องไปสะสมบารมีไว้ให้ใคร แต่ถ้าใส่ไว้ ๑๒๐ วัน หรือ ๒ เดือน อย่างที่ว่านี้ รัฐบาลใหม่เข้ามาจะเริ่มกลับไปสู่แบบเก่าอีกคนในรัฐวิสาหกิจก็จะกลายเป็นเครื่องมือเป็นการตอบแทนน้ำล้นน้ำใจกันมียู่อีก กระผมหวังว่าท่านประธานที่ดีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายดี คงอยากให้บ้านเมืองเราพ้นจากสภาวะรุ่งรังพันนา ซึ่งเกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ตั้งแต่มีการปฏิวัติครั้งใหญ่เป็นเวลา ๒๗ ปี ซึ่งเกิดสภาวะอย่างหนึ่ง มีการตอบแทนน้ำใจผู้คนที่ได้ร่วมกันเสียสละ ก็เอาไปยึดไว้ ใส่ไว้ แล้วเป็นธรรมเนียมติดต่อกันตลอดมาครับ ติดต่อกันตลอดมาจนกระทั่งบัดนี้ถึงโอกาสที่เราจะได้ล้าง จะได้ทำความสะอาดในบ้านเมืองนี้เสียที แต่ปรากฏว่ายังมีคนใช้ความพยายามเปิดช่องรัฐบาลใหม่จะเป็นใคร ผมไม่เข้าใจ แต่ถ้าเปิดช่องนี้ทิ้งไว้รัฐบาลใหม่มาสร้างสมบารมีกับรัฐวิสาหกิจอีกตั้ง ๔๑ คนเข้าไปช่วยทำมาหากินใหม่อีกเป็นไปได้นั่นอนครับอย่างนี้ แต่ว่าถ้าให้รัฐบาลปัจจุบันซึ่งไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับใครวันข้างหน้าเลย จัดการทำเสีย วางตัวผู้คนที่เหมาะที่ควรเสีย ใครเข้ามาก็จะไม่มีการค้างพระเดชพระคุณกันได้ เพราะฉะนั้นกระผม ท่านประธานครับ ขอสนับสนุนอย่างยิ่งและกระผมเห็นว่าท่านสมาชิกทั้งหลายคงจะเห็นด้วย ว่าเราจะสามารถทำความสะอาดขึ้นในกิจการอย่างนี้ได้แล้วทำไมเราไม่เลือกทำ เวลาหนึ่งเดือนนั้นจะเป็นเวลาที่ดีที่สุดที่ไม่ให้นักการเมืองใหม่ที่จะเข้ามาใช้อำนาจบริหารในบ้านเมืองมาใช้พระเดชพระคุณกับข้าราชการรัฐวิสาหกิจ ขอขอบคุณครับ

นางเอื้อนทิพย์ เปรมโยธิน : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันขอสนับสนุนท่านอธิบดี-กรมบัญชีกลางด้วยเหตุผลดังที่จะได้กราบเรียนดังต่อไปนี้ ดิฉันขอสนับสนุนในด้านเกี่ยวกับ

LIRT

พนักงานรัฐวิสาหกิจ คือมีรัฐวิสาหกิจบางแห่งซึ่งจำเป็นที่จะต้องใช้เวลาในการส่งงานโดยละเอียด เพราะเกี่ยวกับทรัพย์สินของรัฐ บางแห่งมีเป็นพันล้าน บางแห่งก็มีเป็นร้อยล้าน การที่จะให้หลุดออกไปในเวลาหนึ่งเดือนรู้สึกว่าจะเป็นที่พอใจของพนักงานนั้น ๆ เป็นอย่างยิ่ง เพราะเมื่อออกไปแล้วไม่รับผิดชอบ ถ้าอยู่ยังจะมีการสอบสวนผิดวินัยลงโทษกันได้ เพราะเมื่อสอบสวนแล้วอาจจะมีการฟ้องหลายอย่างหลายประการเกี่ยวกับการเงิน โดยเฉพาะที่ดินอยู่ใกล้กับการเงิน ดินที่ทราบว่าการหลุดของพนักงานเหล่านั้นเป็นที่พอใจ จะอยู่อีกสองเดือนก็ไม่มากมายอะไรกัน เงินเดือนนิดหน่อย แต่เขาชอบที่หลุดไป เพราะทำอะไรเขาไม่ได้ ถ้าเราสะสมเราจะพบข้อบกพร่อง อันนี้เพื่อประโยชน์แห่งรัฐ นอกจากนั้นที่ดินใครจะขอตอบท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ท่านได้อ้างเมื่อสักครู่นี้ เมื่อที่ดินได้ฟังท่านพูด เมื่อแรกนั้นที่ดินคิดว่าด้วยความบริสุทธิ์ใจ คิดว่าเดือนหนึ่งนั้นก็เพียงพอ ดินจึงตั้งใจจะชี้แจงว่าในบางแห่งนั้นไม่เพียงพอ แต่เมื่อท่านอ้างมาว่าท่านจะรีบร้อนที่จะไล่คนเก่าออก เพื่อท่านจะเอาสมัครพรรคพวกขึ้นมา ในระยะเวลารัฐบาลนี้ได้รีบตั้ง ๆ เสีย เพราะต่อไปรัฐบาลใหม่มา เขาตั้งใครก็ไม่รู้ ท่านไม่ได้คิดว่าตัวท่านจะมาเป็นรัฐบาล ท่านไม่ให้เกียรติแก่รัฐบาลใหม่ที่จะมาบริหารราชการแผ่นดินและเมื่อรัฐบาลนี้ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับสำนักนายกฯ ท่านก็ว่ารีบร้อนจะเสนอให้ทันทีไม่ว่าการที่จะเอาไปรัฐบาลใหม่จะ นี่จะเล่นพวกละซิ จะเอาพรรคพวกเป็นข้าราชการประจำละซิ ถึงได้รับร้อน ก็อย่างนี้ทำไมท่านรีบร้อน ท่านรีบร้อนเพื่ออะไร ท่านรีบร้อนเพื่อว่าท่านจะได้เลื่อนคนของท่านขึ้นมาก่อนที่รัฐบาลใหม่จะมานั้นใช่ไหม อันนี้ที่ดินเองก็ไม่อยากจะพูดถึงความจริงซึ่งที่ดินได้รับทราบมา แต่อย่างไรก็ตาม ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ท่านได้พูดขอสงวนไว้ ท่านบอกว่า ๑ เดือนนะดีแล้ว เพราะว่าจะได้รับ ๆ ให้ออกไปเสีย เดี่ยวจะตั้งพรรคพวกตรงกันข้ามที่ดินได้ทราบมาว่ารีบให้ออกไปเพื่อจะตั้งจริง ๆ ตั้งจริง ๆ เพราะเหตุว่ากลัวว่าคนใหม่มาจะไม่ตั้ง ดินเศร้าใจเป็นอย่างยิ่งที่การกระทำครั้งนี้เป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ของบุคคลมากกว่าเพื่อประโยชน์แห่งชาติ ดินขอเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่ามีรัฐวิสาหกิจที่จะต้องใช้เวลาอย่างละเอียดลออที่จะพิจารณาทรัพย์สินของรัฐบาลอยู่เป็นอันมาก หวังว่าท่านสมาชิกผู้มีความสุจริตใจเห็นแก่ประโยชน์ของชาติคงจะสนับสนุน ๑๒๐ วันเป็นแน่ ขอขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านกรรมการฯ คุณชนะ รุ่งแสง

นายชนะ รุ่งแสง (กรรมการฯ) : ท่านประธานที่เคารพ โดยที่กระผมเป็นผู้เสนอ

กฎหมายอันนี้ขึ้นมา แล้วก็ด้วยความบริสุทธิ์ใจที่จะเห็นบ้านเมืองดี ไม่มีเจตนาใดๆ ที่จะไป
กีดกันตำแหน่งใด ๆ ในรัฐวิสาหกิจใด ๆ ทั้งนั้น เพราะฉะนั้นกระผมขอแสดงเจตนาและความ
บริสุทธิ์ใจของกระผมว่า ไม่ว่ารัฐบาลนี้หรือรัฐบาลใดก็ตาม จะตั้งผู้เสนอกฎหมายอันนี้เป็น
กรรมการของรัฐวิสาหกิจหรือพนักงานวิสาหกิจใด ๆ แล้ว ขอปฏิเสธทั้งสิ้นทุกตำแหน่ง ขอ
ขอบพระคุณครับ

นายถาวร ชะนะภัย : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ถาวร ชะนะภัย จะขออภิปราย
แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรานี้ กระผมไม่เห็นด้วยกับท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีเกียรติที่
ได้กล่าวจบไปเมื่อสักครู่นี้ ตามปกติในงานธุรกิจไม่ว่าจะเป็นธุรกิจเอกชนหรือรัฐวิสาหกิจ
มีความสำคัญอยู่ที่ว่า ระบบการบริหาร ระบบการบริหารเป็นสิ่งสำคัญ เราไม่ได้คำนึงถึงตัวบุคคล
แต่เราต้องคำนึงถึงระบบการที่จะเปลี่ยนแปลงบุคคลพนักงานกรรมการคนใดเข้ามาบริหารงานนั้น
ถ้ามีคุณสมบัติครบถ้วนและไม่เป็นการขัดต่อพระราชบัญญัติที่จะออกนี้เป็นอันใช้ได้อีก
ประการหนึ่งกระผมกลับมองเห็นเป็นมุมกลับครับท่านประธานที่เคารพ มุมกลับในปัญหาที่
เกี่ยวกับว่า ๑ เดือนหรือ ๒ เดือนอย่างที่ท่านสมาชิกผู้ที่มีเกียรติท่านหนึ่ง คือคุณสมักร
สุนทรเวช โดยกล่าวไว้แล้ว แต่กระผมกลับมองเห็นเป็นมุมกลับกับคุณสมักร สุนทรเวช โดย
ที่มีเป้าหมายเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าบัญญัติไว้ ๒ เดือนนะครับ กรรมการที่พ้นตำแหน่งหน้าที่
ก็จะพ้นจากตำแหน่งและหน้าที่ในรัฐบาลนี้ ถ้า ๒ เดือนจะไปพ้นในรัฐบาลหน้า เพราะฉะนั้น
เมื่อใช้เวลา ๒ เดือนมีการเปลี่ยนแปลงในรัฐบาลหน้า กระผมมีความเป็นห่วงรัฐบาลหน้าจะ
เป็นใครก็ตาม กระผมก็ไม่ทราบจะเป็นข้อเสียของรัฐบาลหน้าได้ว่า ถ้ามีการแต่งตั้งพนักงาน
กรรมการคนใดเข้ามาดำรงตำแหน่งในรัฐวิสาหกิจ อาจจะเป็นที่ครหานินทาได้ว่า นั่นเป็นเพราะ
ปูนบำเหน็จทางการเมืองที่รัฐบาลชุดข้างหน้านั้นได้ให้แก่บุคคลคนนั้น ซึ่งจะเป็นที่เสื่อมเสีย
แก่รัฐบาล ซึ่งจะมาเข้าบริหารประเทศในโอกาสข้างหน้า อันนี้ครับ กระผมเป็นห่วง เพราะฉะนั้น
การมีบทบัญญัติไว้เพียง ๑ เดือนนั้น ขอให้ทำให้สิ้นสุดกันเสียแต่ในรัฐบาลชุดนี้ เป็นผลบุญ
กุศลกรรมแก่ประชาชนและแก่รัฐวิสาหกิจ ขอบพระคุณครับ

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญคุณวาทัญญุครับ

นายวาทัญญุ ณ ถลาง : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมรู้สึกเห็นใจรัฐบาลนี้เป็นอย่างยิ่ง เมื่อถึงคราวที่เราอยากจะทำให้ท่านทำอะไร เราก็ยกย่องหรือจะว่าไปก็ยอมเสียเพื่อให้ตามใจเรา แต่ถ้าเมื่อถึงคราวที่เราอยากจะต้องการทำอะไรสักอย่างแล้วท่านยังไม่อยากจะทำ เราก็ใช้วิธีพูดให้ท่านเจ็บอกเจ็บใจด้วยประการต่างๆ ทำให้เราไม่พูดอย่างกลางๆ ละครับว่า ในเมื่อเรากำลังอยู่ในระบบประชาธิปไตย ในเมื่อเรากำลังจะมีการเลือกตั้งและในเมื่อเรากำลังจะมีรัฐบาลใหม่ เราทุกคนพยายามสร้างโครงสร้างทุกอย่างเพื่อให้มีรัฐบาลใหม่ที่ดีเพื่อบริหารประเทศ เพียงแต่จะให้รัฐบาลใหม่ใช้สติปัญญาความสามารถ ใช้ดุลพินิจที่จะพิจารณาปรับปรุงรัฐวิสาหกิจ แค่นี้เรายังไม่กล้าที่จะไว้วางใจ แล้วเรากลับจะมาย้อนเรื่องนี้ให้กับรัฐบาล ซึ่งพยายามจะทำเพียงแต่สร้างระบบงานขึ้นเท่านั้น กระผมคิดว่าบางทีเราก็เอาเรื่องของประชาธิปไตยหรือเรื่องของการเมืองนี้มาใช้กันไปใช้กันมา สุดท้ายแล้วที่เราอยากจะใช้เพื่อประโยชน์อะไร เพราะฉะนั้นในความคิดของกระผมคิดว่าจะ ๒ เดือน ๑ เดือน หรือ ๓ เดือนก็สุดแล้วแต่เถอะ แต่กระผมคิดว่าเราควรที่จะมีหลักการว่า เมื่อเราเชื่อว่าโดยระบบการปกครองอันใหม่ที่เรากำลังจะมีนี้ เราจะมีรัฐบาลใหม่ที่ดีแล้วละก็ เราก็ควรที่จะเปิดโอกาสให้รัฐบาลใหม่นั้นลองใช้ความรู้ความสามารถในการที่จะจัดคนเข้ามาอยู่ให้เหมาะสม ถ้าเขาทำไม่ดีก็ค่อยว่าเขา แต่ถ้าเขาทำดีก็มันเรื่องของเขา ซึ่งเราควรจะต้องให้เกียรติเขาบ้าง แต่ไม่ควรที่จะให้รัฐบาลนี้ต้องรับภาระ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะที่จะครบ ๑ เดือนนั้นเป็นระยะที่ใกล้เคียงกับระยะเลือกตั้งเป็นอย่างมาก กระผมไม่คิดว่าจะมีระยะเวลาเพียงพอสำหรับรัฐบาลนี้ที่จะทำในเรื่องนี้หรือแม้กระทั่งจะมีความสนใจที่จะทำในเรื่องนี้ ที่กระผมพูดนี้ไม่เกี่ยวอะไรกับผลประโยชน์ของกระผมเอง เพราะกระผมตัดสินใจของกระผมแล้วว่าทำอะไร ขอาพระคุณครับ

นายสมัคร สุนทรเวช : ขอบคุณท่านประธานครับที่ให้โอกาสกระผม เพราะว่ากระผมต้องขอพูดอีกคนหนึ่ง เพราะมีการกล่าวหาตึงถึงกระผมในทันทีที่กระผมพูดจบ กระผมอยากจะเรียนท่านประธานแต่เพียงว่า ปัจจุบันนี้กระผมเป็นคน ๆ หนึ่งซึ่งสังกัดอยู่ในสภานี้ทำหน้าที่ทุกอย่างในรัฐสภานี้ตามที่ได้เคยสาบานตัวเองไว้ต่อหน้าเสวตฉัตรที่สภาเก่า กระผมไม่ได้เป็นพวกรัฐบาลนี้ แล้วกระผมก็ไม่มีอิทธิฤทธิ์อิทธิพลที่จะไปวางผู้คนไว้เตรียม

LIRT

พร้อมตั้งแต่ยังไม่มีโอกาสได้รับเลือกตั้งเข้ามาในรัฐสภา ท่านประธานจะเป็นพยานกระผมได้ว่า กระผมนั้นเป็นคนยืนหยัดที่จะขอชักฟอกรัฐบาลนี้ แล้วก็ยืนยันที่จะชักฟอกอยู่โดยจริง ๆ ตามมาตรา ๑๕๔ ข้อนี้เป็นข้อยืนยันได้ว่า กระผมไม่ได้มีส่วนที่จะไปใช้อิทธิพลเอาผู้คนไป แต่งตั้งเตรียมไว้อย่างที่ท่านกระผมอยากเรียนท่านประธานว่า เรื่องทั้งหมดที่จะพูดออก ความเห็นมาด้วยความสุจริตใจกระผมเชื่อว่าคนไทยทุกคนถ้ามีโอกาสจะทำได้ อยากจะให้ รัฐบาลนี้ได้ช่วยทำความสะอาดอันนี้ให้เพราะรัฐบาลนี้จะอยู่อีกเพียงไม่กี่วันนับวันถ้วนแล้ว ท่านไม่มีโอกาสที่จะมาได้ดีมีอะไรกับรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ แล้ว แล้วโอกาสที่ท่านจะพิจารณานั้น ไม่ใช่ยกย่นเลย กระผมอยากเรียนท่านประธานนิดหนึ่งครับ ท่านประธานอาจจะไม่ได้ ทราบรายละเอียดว่าการที่ใครจะพ้นตำแหน่งจากไหนนั้นท่านไม่มาเสียด้วย คุณหลวงอรุณสิทธิ ท่านจะยืนยันได้ครับว่า ตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทยถ้าจะให้ใครพ้นตำแหน่ง เขามี คำสั่งให้มอบงานภายใน ๗ วัน นี่เป็นระเบียบที่รัฐบาลปฏิบัติอยู่ ๗ วันครับ ได้หรือไม่ ได้เสร็จหรือไม่เสร็จ ต้องมอบภายใน ๗ วัน จะผิดจะถูกจะทำอะไรค้างกันไว้มาว่ากัน ที่หลัง ไม่ใช่จำเป็นว่าที่นี้ต้องขอ ๔ เดือนถึงจะมอบได้ ที่นี้ต้องขอ ๘ เดือนถึงจะมอบได้ อย่างนี้ไม่มีครับในบ้านเมือง ๗ วันต้องมอบ ถ้าทำดีทำชอบก็ไม่ต้องกลับมาแก้มาสาธแต่ถ้า หากว่าทำผิดคิดร้ายเอาไว้มันตามถึงครับ ถอยไป ๓ ปี ๓ ปี ถ้าอายุความยังไม่หมดก็ตามมา ลากไล่กันได้ ไม่ต้องกลัว เพราะฉะนั้นเรื่องนี้กระผมหวังแต่เพียงว่า เราไม่มีโอกาสอย่างนี้ ท่านประธานครับ โอกาสที่รัฐบาลมือสะอาด ไม่ได้มีส่วนได้ส่วนเสียสิ่งสมไว้ เรามีไว้เพื่อตัวเอง อย่างไร กำลังจะออกไป ก็มีโอกาสดูให้ท่านจะได้ปรับปรุงรัฐวิสาหกิจใหม่ ถ้าเราเลือกเดือนเดียนนี้ บีบท่านทำกันได้ทันที ถ้าท่านหาคนที่ไหนไม่ได้ ง่ายที่สุด ถ้าผมเป็นรัฐบาล ใครที่เขาอยู่ใน นั้นที่เขาเรียกว่าเป็นลูกหม้อจะได้ดีมีสุขกันบ้างตามที่ได้รับใช้รัฐวิสาหกิจมา เขาจะได้ขึ้นมา บ้างถ้าเป็นตามแนวทางการเมือง ก็เล่นเอาคนนั้นไปนั่งคนนี้ คนนี้ไปนั่งคนนั้น เห็นไหมครับ ท่านประธานคงจำได้ว่า ถีก ๑๕ วันจะขาดจากอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ เอ้า รีบย้ายออกไป เสียก่อน ไปนั่งที่โรงงานยาสูบเพื่อที่จะได้ติดต่อ จบหกสิบแล้วไปต่อ ต่อไม่ได้ ไปนั่งไว้ก่อน ๑๕ วัน นั่งต่อได้อีก ๕ วัน หกสิบถึงหกสิบห้า มันเกิดขึ้นมาแล้วตลอด ๒๗ ปีที่แล้ว ถ้าขึ้น ทั้งไว้อย่างนี้มันเกิดขึ้นได้อีกครับ มันเกิดขึ้นได้อีก อาจจะไม่ได้อย่างเก่า ไม่ได้ต่อกัน ๕ ครั้ง อย่างก่อน แต่ว่าเข้าไปนั่งคนเดียว ผมยกตัวอย่างให้ท่านประธานดูก็ได้ ถ้าผมเป็นรัฐบาล ผม

LIRT

นั้นขึ้นมาผมก็เลือกแล้วผมจะต้องเอาคนของผมไปนั่งโรงงานยาสูบ กระผมต้องเลือกแล้วจะเอาใครไปอยู่ ร.ส.พ. จะเอาใครไปไว้ท่าเรือ จะเอาใครไปไว้ธนาคารออมสิน ต้องเอาคนของกระผมทั้งนั้น แล้วเสร็จแล้วคนพวกนั้นก็ต้องไปทำมาหากินเอามาถวายกระผม เพื่อจะเป็นกำนัล มันก็กลับไปสู่ยุคเก่าอีกโดยอัตโนมัติ ถูกต้องตามกำหนดกฎเกณฑ์ ไม่มีใครจะทุจริต แต่คนของเราทั้งนั้นอยู่ในนั้น แต่ถ้าหากว่าคนซึ่งรับใช้รัฐวิสาหกิจมาตลอดอายุของเขา มานั่งรอจ่ออยู่ เขาขึ้นมาเป็น รัฐวิสาหกิจที่มันบรรล้วยาวอดมา มันอาจจะได้เจริญงอกงามกับเขาได้สักที คือไม่ต้องให้คนหัวช้างทนนั่งนั่นแหละ แล้วก็คอย บอกว่าเฮ้ย นี่ต้อง ๑๐ เปอร์เซ็นต์นะ ไม่อย่างนั้น ท่านไม่ได้ ต้องเอาเท่านี้ คือนั่งคอยตักหัวกะทิเอาไปถวาย มันจะได้เป็นเรื่องเป็นราวกันเสียที เรื่องอย่างนี้ไม่ใช่เรื่องการเมืองมาพัวพัน แต่เป็นเรื่องวิถีทาง ซึ่งเรามีโอกาสจะให้คนดีที่สุด ช่วยจัดให้ ก่อนที่ใครก็ไม่รู้จะเข้ามาดำเนินการต่อ เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ที่กระผมขอพูดครั้งที่ ๒ ก็เพื่อจะเรียนท่านประธาน ว่ากระผมเองนั้นที่เสนอความเห็นนี้เพื่อให้มีการดำเนินการให้ถูกต้องตามวิถีทางเท่านั้น ไม่ได้มีการเตรียมการอะไรทั้งสิ้น และกระผมขอยืนยันอีกครั้งว่า กระผมไม่ใช่พวกรัฐบาลนี้ ไม่ใช่ลูกน้องรัฐบาลนี้ ขอขอบพระคุณครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม : ท่านประธานที่เคารพครับ ที่กระผมขึ้นมาขออนุญาต ท่านประธานพูดในครั้งนี้ กระผมขอกราบเรียนว่า กระผมก็ไม่มีส่วนได้เสียอะไรกับรัฐวิสาหกิจ และกระผมเองก็ไม่เคยมีตำแหน่งในรัฐวิสาหกิจ แม้กระทั่งในขณะนี้ ปัญหาเรื่องนั้นะครับ ที่กำหนดให้กรรมการ ขอประทานโทษครับ กระผมขอสนับสนุนข้อแปรญัตติของคุณกระจำนรรวมโซตินะครับ ที่ให้กรรมการพ้นจากตำแหน่งภายในกำหนด ๑ เดือนนับตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้การที่กระผมสนับสนุนก็มีเหตุผลง่าย ๆ ว่า ที่ท่านประธานกรรมาธิการ ท่านเป็นห่วง ต้องการจะให้ เป็น ๒ เดือนนั้น ก็เนื่องจากมาว่า จะได้เปิดโอกาสหรือว่าให้เวลาแก่รัฐบาลที่จะเลือกเฟ้นผู้ที่จะมาครองตำแหน่งแทนผู้ที่จะออกไป มันรู้สึกละอายใจจะเป็นเหตุผลอันสำคัญของท่าน แต่กระผมมองไปในลักษณะง่าย ๆ ว่า ก็การขาดจากตำแหน่งของกรรมการ รัฐวิสาหกิจตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ขอแปรญัตติไว้ ให้ขาดไปภายในกำหนด ๑ เดือนนั้น มันก็มีลักษณะอย่างเดียวกับข้าราชการที่เกษียณอายุนั่นเองละครับ ข้าราชการที่จะเกษียณอายุเมื่อครบ ๖๐ ปีตัวเองก็รู้อยู่แล้วว่าตัวเองจะครบ ๖๐ ปี ก็เตรียมที่จะออกจากราชการไป และ

LIRT

ก็เมื่อครบ ๖๐ ปีแล้ว ก็ออกจากราชการไป แล้วสำหรับการส่งงานหรือส่งมอบงานนั้นมันก็ไม่มีปัญหา ถ้าหากว่ามีข้อบกพร่องหรือว่ากระทำผิดกฎหมาย ก็ว่ากันไปตามกฎหมายจะพ้นตำแหน่งไปแล้ว กฎหมายนั้นมันก็ยังคลุมถึงอยู่อย่างไม่มีปัญหาอะไร เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าขณะนี้กฎหมายที่เรากำลังพิจารณาอยู่ในสภานี้ ก็เป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่า กรรมการรัฐวิสาหกิจซึ่งจะเข้าข่ายที่จะขาดจากตำแหน่งนี้มีใครบ้าง แล้วก็ท่านก็คงจะเตรียมตัว แต่เท่าที่กระผมทราบ บางท่านก็เตรียมตัวที่จะลาออกจากราชการ หรือได้ลาออกไปแล้วก็มีอย่างนี้เป็นต้นก็แสดงว่าท่านพร้อมอยู่แล้ว ความจริงนั้นน่าจะควรที่จะให้พ้นจากตำแหน่งเมื่อในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเสียด้วยซ้ำไป แต่ที่ให้เวลาอีก ๑ เดือนนั้นนะ ผมคิดว่ามันก็รู้สึกว่าจะมากอยู่แล้ว ท่านบางท่านมองไปในแง่ว่าจะให้รัฐบาลนี้หรือรัฐบาลหน้า กระผมไม่มองในแง่รัฐบาลหรือครับ จะเป็นรัฐบาลไหนท่านก็แต่งตั้งอยู่นั่นเอง แต่ว่าปัญหาที่ว่าเวลาที่จะมาแต่งตั้งนะเรามีความจำเป็นไหม กระผมเห็นว่าเราก็รู้อยู่แล้วถ้าให้พ้นตำแหน่งไปแล้ว อยากรู้อะไรก็ต้องตั้งคนมาแทนกันอยู่นั่นเองละครับ เพราะฉะนั้นเวลาที่จะให้ ๒ เดือน หรือว่า ๓ เดือน หรือ ๑๒๐ วันอะไร ๑๘๐ วันอะไร กระผมเห็นว่ายังไม่มีมีความจำเป็น ๑ เดือนนั้นนะกระผมเห็นว่าพอแล้ว พอที่รัฐบาลนี้จะสามารถคัดเลือกบุคคลเข้ามาครองตำแหน่งแทน แล้วก็ถ้าหากว่าเลื่อนไปมากเท่าไร กระผมก็ยิ่งมีความเป็นห่วงมากขึ้น อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวไปแล้ว เวลาครบกำหนด ๒ เดือนหรือว่า ๑๒๐ วัน หรือ ๑๘๐ วันมันอาจจะไปตกอยู่ในระหว่างที่กำลังมีการเลือกตั้งสิ้นสุดไปแล้ว รัฐบาลนี้ก็การวุ่นวายจะพ้นจากตำแหน่งสภานี้ก็สิ้นสภาไป แล้วรัฐบาลนี้ก็มีลักษณะเป็นรัฐบาลรักษาการณืชั่วคราวไป ก็จะก่อให้เกิดความยุ่งยาก กระผมเห็นว่าให้ตั้งไปเสียให้มันเสร็จกันไป ไม่ต้องเป็นห่วงเวลาที่จะมารับมอบงานอย่างไรๆ มันก็รับมอบงานอยู่นั่นเองละครับ จะให้เวลาหรือไม่ให้เวลาก็เหมือนข้าราชการที่เกษียณอายุอย่างที่เราได้ทราบเรียนมาแล้ว เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอสนับสนุนญัตติของคุณกระจ่าง ธรรมโชติ ขอบขอบคุณครับ

นายสง่า วงศ์บางซวด : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กำนันสง่า วงศ์บางซวด ก็เห็นทั้งสองฝ่ายทางฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายค้านก็ได้อภิปรายกันมากพอสมควรแล้ว เสียเวลาเยอะเหลือเกิน กระผมใคร่เสนอให้ปิดการอภิปรายครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

LIRT

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นบ้างหรือไม่
(ไม่มีสมาชิกรมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ถือว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้มีการปิดการอภิปรายได้ ในเรื่องของร่างมาตรา ๑๓ เกี่ยวกับการ
พ้นจากตำแหน่งของกรรมการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจซึ่งขาดคุณสมบัติหรือว่ามีลักษณะ
ต้องห้าม ซึ่งตามร่างของรัฐบาลเดิมกำหนดว่า “พ้นกำหนด ๑๒๐ วัน” กรรมการการแก้ไขเป็น
๒ เดือน คุณกระจำน ขอแก้วเป็น ๑ เดือน และคุณพนัส ขอให้เป็นไปตามของรัฐบาล คือ
๑๒๐ วัน ผมจะขอประธานมติว่า จะให้มีการแก้ไขตามที่ท่านสมาชิกทั้งสองขอแปรญัตติหรือไม่
ถ้าท่านเห็นควรแก้ไข ก็จะได้ขอประธานมติดีกครั้งหนึ่งว่า จะเลือกของคุณพนัสหรือของ
คุณกระจำน ถ้าที่ประชุมนี้ลงมติให้ยืนตามร่างของกรรมการ ร่างของท่านสมาชิกทั้งสอง
เป็นอันตกไป ท่านผู้ใดเห็นควรให้มีการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติ มาตรา ๑๓ ตามคำแปรญัตติ
ของสมาชิกทั้งสอง ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกมือ ๗๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดที่เห็นควรยืนไว้ตามร่างของคณะ
กรรมการคือ ๒ เดือน ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกมือ ๒๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้มีการแก้ไขร่าง
ในมาตรา ๑๓ ตามที่ท่านสมาชิกทั้งสองเสนอ ที่นั้นผมขอประธานมติดีต่อไปครับ ท่านผู้ใดที่
จะเห็นด้วยกับคำแปรญัตติของคุณพนัส สิมะเสถียร ที่ว่า “กรรมการและพนักงานพ้นจาก
ตำแหน่งเมื่อพ้นกำหนด ๑๒๐ วัน” ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกมือ ๙ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับคำแปรญัตติของคุณ
กระจาง ธรรมโชติ ที่ว่า “กรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจพ้นจากตำแหน่งเมื่อพ้นกำหนด ๑
เดือน” ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๕ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ได้ลงมติให้มีการแก้ร่าง
มาตรา ๑๓ เป็น ให้ “กรรมการและพนักงานของรัฐวิสาหกิจซึ่งขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะ
ต้องห้ามพ้นจากตำแหน่งเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”
ขอเชิญท่านรองเลขาธิการรัฐสภาอ่านมาตรา ๑๓ ทวี ต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการ
รัฐสภา) : มาตรา ๑๓ ทวี คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มีผู้สงวนความเห็น

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๑๓ ทวีนี้คุณกระจาง ธรรมโชติ กรรมา-
ธิการขอสงวนความเห็น โดยให้แก้วรรคสองเป็นดังนี้ “ให้กรรมการซึ่งอยู่ในตำแหน่งเกินสามปี
นับแต่วันแต่งตั้งครั้งสุดท้ายพ้นจากตำแหน่งเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่พระราช
บัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่อาจจะได้รับการแต่งตั้งใหม่ได้” ขอเชิญคุณกระจางครับ

นายกระจาง ธรรมโชติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ มาตรานี้ที่ผมแก้
มาว่า “กำหนดหนึ่งเดือน” ก็เพื่อให้คล้องกับมาตรา ๑๓ ครับ แล้วก็มีเหตุผลเช่นเดียวกันครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านประธานกรรมาธิการอาจารย์
บุญมาครับ

นายบุญมา วงศ์สวรรค์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กรรมาธิการไม่ขัดข้องครับ เพื่อให้สอดคล้องกันครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านสมาชิกผู้ใดอภิปราย ผมจะขอมติ
ที่ประชุม ท่านสมาชิกที่เห็นด้วยกับคุณกระจาง ธรรมโชติที่ขอสงวนความเห็นในมาตรา ๑๓
ทวี ขอได้โปรดยกมือขึ้น ที่แก้วรรคสองครับ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เป็นไปตามที่
คุณกระจาง ธรรมโชติ ขอสงวนความเห็นในมาตรา ๑๓ ทวิ ขอเชิญท่านรองเลขาธิการรัฐสภา
อ่านต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการ
รัฐสภา) : มาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข คณะกรรมาธิการมีข้อสังเกต

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าจบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
คุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ในวาระที่ ๒ แล้ว
ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะให้ประกาศใช้ร่าง
พระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.
เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ขอได้โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๗ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้นำร่างพระราช
บัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ฉบับนี้
ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

มีข้อสังเกตของท่านกรรมาธิการ ขอเชิญท่านกรรมาธิการแถลงครับ

นายบุญมา วงศ์สวรรค์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ข้อสังเกตนี้ก็มีข้อความอย่างเดียวกับที่มีท่านสมาชิกผู้หนึ่งขอแปรญัตติไว้ให้เป็นบทบัญญัติ
ในตัวพระราชบัญญัตินี้ แต่คณะกรรมการเห็นว่าเรื่องอย่างนี้ควรจะปล่อยให้เกยตลึง
ของรัฐบาลซึ่งบริหารราชการแผ่นดิน ไม่ควรจะบังคับตายตัว แต่เป็นแนวปฏิบัติไว้ก็เห็นว่า
น่าจะเป็นประโยชน์ครับ จึงขอกราบเรียน

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะขอมติที่ประชุม ท่านสมาชิกที่เห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการนี้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น คือที่เห็นชอบด้วย

(มีสมาชิกยกมือ ๘๓ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกที่ไม่เห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ส่วนใหญ่ลงมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการคณะนี้ ขอขอบคุณครับ

ระเบียบวาระต่อไป เป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่านา พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

ที่ ๕๒๕๐

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่านา พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของ

คณะกรรมการวิสามัญ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ได้ลงมติรับหลักการ
 แห่งร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่านา พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และตั้ง
 คณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณานั้น

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จแล้ว
 จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลตำรวจโท ชุมพล โลหะชาละ

(ชุมพล โลหะชาละ)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

กองกรรมการ

โทร. ๘๒๐๘๔๐

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่านาพ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภาได้ลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่านา พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และตั้ง
กรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการได้เลือก พลตำรวจโท ชุมพล โลหะชาละ เป็น
ประธานคณะกรรมการ และเลือกข้าพเจ้าเป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ พลตำรวจโท
ชุมพล โลหะชาละ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย นายดำรง สุนทรศารทูล รอง-
อธิบดีกรมการปกครอง นายวิเชียร จະวะลิต ผู้อำนวยการกองปกครองท้องที่ นายอดิศร ปวงกร
หัวหน้าหน่วยงานภาษีบำรุงท้องที่ กระทรวงมหาดไทย นายไชยณรงค์ ชูชาติ รองอธิบดีกรม-
พัฒนาที่ดิน นายยุক্তি สาริกะภูติ รองอธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร และนายสมนึก ศรีปลั่ง
หัวหน้ากองเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

๔. ผลของการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

"

มาตรา ๑

"

มาตรา ๒

"

มาตรา ๓

"

มาตรา ๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖

มีการแก้ไข

LIRT

<u>มาตรา ๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘</u>	"
<u>มาตรา ๙</u>	"
<u>มาตรา ๑๐</u>	"
<u>มาตรา ๑๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒ ทวิ</u>	คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๑๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	"
<u>มาตรา ๑๕</u>	"
<u>มาตรา ๑๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๙</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๐</u>	"
<u>มาตรา ๒๑</u>	"
<u>มาตรา ๒๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๕</u>	"
<u>มาตรา ๒๖</u>	"
<u>มาตรา ๒๗</u>	"
<u>มาตรา ๒๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๑</u>	"

LIRT

มาตรา ๓๑ ทวิ

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๓๓

มีการแก้ไข

มาตรา ๓๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๓๕

"

มาตรา ๓๖

"

มาตรา ๓๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๘

มีการแก้ไข

มาตรา ๓๙

"

มาตรา ๔๐

"

มาตรา ๔๑

คณะกรรมการการตัดออก

มาตรา ๔๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๒ ทวิ

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๔๓

มีการแก้ไข

มาตรา ๔๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๕

"

มาตรา ๔๖

มีการแก้ไข

มาตรา ๔๖ ทวิ

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๔๗

มีการแก้ไข

๕. รายละเอียดการสงวนความเห็นของกรรมาธิการมาตรา ๘

นายอมร จันทรมบูรณ์ และนายสง่า วงศ์บางขวด ขอ
สงวนความเห็นโดยให้แก้เป็นดังนี้

“ในทุกตำบล ให้มีคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำ
ตำบลคณะหนึ่ง ประกอบด้วยนายอำเภอแห่งท้องที่ที่ตำบล

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

นั้นตั้งอยู่เป็นประธานกรรมการ กำหนดเกษตรอำเภอพนักงาน
ที่ดินอำเภอ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง กับผู้แทนผู้เช่าใน
เขตตำบลสามคน ผู้แทนผู้ให้เช่าในเขตตำบลสามคน
หัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอหนึ่งคน ซึ่งนายอำเภอแต่งตั้ง
เป็นกรรมการ และให้ปลัดอำเภอโทฝ่ายปกครองแห่งท้องที่
ที่ตำบลนั้นตั้งอยู่เป็นเลขานุการ

ให้ผู้ใหญ่บ้านซึ่งนายอำเภอแต่งตั้งตามคำแนะนำของกำนัน
เป็นผู้ช่วยเลขานุการ มีจำนวนไม่เกินสองคน

นายอำเภอมีอำนาจมอบหมายให้ปลัดอำเภอหรือกรรมการ
คนใดคนหนึ่งซึ่งไม่ใช่ผู้แทนผู้เช่าหรือผู้แทนผู้ให้เช่า
เป็นประธานกรรมการตามวรรคหนึ่งแทนได้ การมอบหมาย
ดังกล่าวให้ทำเป็นหนังสือ

สำหรับแขวงในกรุงเทพมหานครแขวงใด ถ้ารัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยเห็นว่าไม่สมควรมีคณะกรรมการควบคุม
การเช่าประจำตำบลตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยประกาศในราชกิจจานุเบกษาระบุชื่อแขวง
ที่ไม่ต้องมีคณะกรรมการควบคุมการเช่าประจำตำบล

การคัดเลือกผู้เช่าและผู้ให้เช่าเพื่อแต่งตั้งเป็นผู้แทน
ผู้เช่าและผู้แทนให้ผู้เช่า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และ
วิธีการที่กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ร่วมกันกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

(มาตรา ๕ ทวิ) นายอมร จันทรมุขมุนี

ขอสงวนความเห็นโดยให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๕ ทวิ ดังนี้

"ให้นายอำเภอมีอำนาจหน้าที่

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(๑) ให้คำปรึกษาแก่คณะกรรมการควบคุมการเช่านา
ประจำจังหวัดเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติในส่วน
ส่วนที่เกี่ยวกับการเช่าในเขตท้องที่ของตน

(๒) ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการควบคุม
การเช่านาประจำตำบลในเขตท้องที่

(๓) ประสานงานระหว่างคณะกรรมการควบคุมการเช่านา
ประจำจังหวัดกับคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำตำบล
และระหว่างคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำตำบลใน
เขตท้องที่"

ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้
ด้วยแล้ว.

(ลงชื่อ)

วิเชียร จະวะลิต

(นายวิเชียร จະวะลิต)

เลขาธิการคณะกรรมการการ

ร่าง
พระราชบัญญัติควบคุมการเช่านา
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเช่านา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติควบคุมการเช่านา พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมการเช่านา พ.ศ. ๒๕๔๓

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"นา" หมายความว่า ที่ดินซึ่งโดยสภาพใช้เป็นที่เพาะปลูกข้าวหรือพืชไร่แทนข้าว

"พืชไร่" หมายความว่า พืชซึ่งต้องการน้ำน้อยและมีอายุสั้นหรือสามารถเก็บเกี่ยวครั้งแรกได้ภายในสิบสองเดือน

"พืชหลัก" หมายความว่า พืชที่เป็นรายได้หลักของครอบครัว

"ทำนา" หมายความว่า การเพาะปลูกข้าวหรือการเพาะปลูกพืชไร่ในนา

LIRT

“ผู้เช่านา”หมายความว่า ผู้ที่เช่านาเพื่อทำนาทั้งหมดหรือเป็นส่วนใหญ่

“ผู้ให้เช่านา” หมายความว่า ผู้ที่ให้เช่านาเพื่อทำนาทั้งหมดหรือเป็นส่วนใหญ่

“การเช่านา” หมายความว่า การเช่าหรือการเช่าช่วงโดยได้รับความยินยอมจากผู้ให้เช่าตั้งนาเพื่อทำนา ไม่ว่าการเช่าหรือการเช่าช่วงนั้นจะมีหลักฐานเป็นหนังสือหรือไม่ก็ตามและหมายความรวมถึงการยินยอมให้ใช้นาเพื่อทำนาโดยได้รับค่าเช่านา และการทำนิติกรรมอื่นใดเพื่อเป็นการอำพรางการเช่าดังกล่าว

“ค่าเช่านา” หมายความว่า ผลผลิตของข้าวหรือพืชไร่ที่เพาะปลูกในนา เงินหรือทรัพย์สินอื่นใดซึ่งให้เป็นค่าตอบแทนการเช่านา และหมายความรวมถึงประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ ที่ผู้เช่านาได้ส่งเสียให้แก่ผู้ให้เช่านาหรือบุคคลอื่นได้รับเพื่อตอบแทนการให้เช่านา ทั้งโดยทางตรงหรือทางอ้อม

“ปี” หมายความว่า ระยะเวลาสิบสองเดือนของฤดูกาลทำนาในปีหนึ่งตามสารีรต
ประเทศไทยนี้แห่งท้องถิ่น

“จังหวัด” หมายความว่ารวมถึงกรุงเทพมหานคร

“อำเภอ” หมายความว่ารวมถึงเขตของกรุงเทพมหานคร

“ตำบล” หมายความว่ารวมถึงแขวงของกรุงเทพมหานคร

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่าผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

“นายอำเภอ” หมายความว่ารวมถึงหัวหน้าเขตของกรุงเทพมหานคร

“กำนัน” หมายความว่ารวมถึงหัวหน้าแขวงของกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๕ การเช่านาให้มีกำหนดคราวละไม่น้อยกว่าหกปี การเช่านารายใดที่ทำไว้โดยไม่มีกำหนดเวลา หรือมีแต่ต่ำกว่าหกปี ให้ถือว่าการเช่านารายนั้นมีกำหนดเวลาหกปี

เมื่อสิ้นระยะเวลาการเช่าตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้ให้เช่านามิได้บอกเลิกการให้เช่าตามมาตรา ๓๖ และผู้เช่านายังทำนาในที่นา นั้นต่อไป ให้ถือว่าได้มีการเช่านานั้นต่อไปอีกคราวละหกปี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๖ ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้มีคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำจังหวัดคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน อัยการจังหวัด เกษตรจังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด และหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดสองหนึ่งคน ผู้แทนผู้เช่านาประจำจังหวัดสามคน และผู้แทนผู้ให้เช่านาประจำจังหวัดสามคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง เป็นคณะกรรมการและเลขานุการ

ในกรุงเทพมหานคร ให้คณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำจังหวัดประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธาน ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมที่ดิน ผู้แทนกรมอัยการ ผู้แทนกรมส่งเสริมการเกษตร ผู้แทนผู้เช่านาสามคน และผู้แทนผู้ให้เช่านาสามคน ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และให้ข้าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งเป็นกรรมการและเลขานุการ

การคัดเลือกผู้เช่านาและผู้ให้เช่านาเพื่อแต่งตั้งเป็นผู้แทนผู้เช่านาและผู้แทนผู้ให้เช่านาให้เป็นไปตามระเบียบหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ร่วมกันกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) วางระเบียบการกำหนดอัตราค่าเช่านาขึ้นสูงสำหรับเป็นแนวปฏิบัติของคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ร่วมกันกำหนด

(๒) กำหนดผลผลิตหรือรายได้ขึ้นสูงของข้าวหรือพืชไร่แต่ละประเภทที่นิยมปลูกในจังหวัดเพื่อใช้ตามการจำแนกคุณภาพของที่ดินจากการใช้ที่ดินเพื่อการทำนา เป็นหลักในการคำนวณอัตราค่าเช่านาขึ้นสูงของคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอ

(๓) กำหนดท้องที่ที่ห้ามปลูกพืชไร่บางประเภทเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจหรือการอนุรักษ์ดินและน้ำ

LIRT

(๓ ทวิ) รวบรวมข้อมูลสถิติการเช่านาในท้องที่ของจังหวัดโดยแยกเป็นอำเภอ ตำบลและประเมินผลเสนอสภาจังหวัดทราบทุกปี

(๓ ตริ) กำหนดระยะเวลาเริ่มต้นฤดูการทำนาแห่งท้องถื่น

(๔) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้

การกำหนดตาม (๓) ให้กำหนดล่วงหน้าก่อนฤดูการทำนาไม่น้อยกว่าสามเดือน และให้เปิดเผยไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอทุกอำเภอ และที่ทำการตำบลทุกตำบล

มาตรา ๘ ในอำเภอหนึ่ง ๆ ให้มีคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอ คณะหนึ่งประกอบด้วยนายอำเภอเป็นประธาน เกษตรอำเภอ พนักงานที่ดินอำเภอ กำนัน แห่งท้องที่ที่มีการเช่านา หัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ สักขีหนึ่งคน ผู้แทนผู้เช่านาประจำ ส่วตำบลที่มีการเช่านาสามคน และผู้แทนผู้ให้เช่านาประจำอำเภอตำบลที่มีการให้เช่านาสามคน ซึ่งนายอำเภอแต่งตั้ง เป็นการรวมและให้ปลัดอำเภอไต่ถามปกครองเป็น กรรมสิทธิ์และ เลขานุการ

สำหรับเขตในกรุงเทพมหานครเขตใด ถ้ารัฐมนตรีว่ากระทรวงมหาดไทยเห็นว่า ไม่สมควรมีคณะกรรมการควบคุมเช่านาประจำอำเภอตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง มหาดไทยประกาศในราชกิจจานุเบกษาระบุชื่อเขตที่ไม่ต้องมีคณะกรรมการควบคุมการเช่า นาประจำอำเภอ

การคัดเลือกผู้เช่านาและผู้ให้เช่านาเพื่อแต่งตั้งเป็นผู้แทนผู้เช่านาและผู้แทนผู้ให้ เช่านาให้เป็นไปตามระเบียบหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ร่วมกันกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๙ คณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดอัตราค่าเช่านาขั้นสูงของ พืชหลักตามการจำแนกคุณภาพของที่ดิน แต่ละท้องที่ในเขตอำเภอ

(๒) พิจารณาไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเกี่ยวกับการเรียกเก็บหรือการชำระค่าเช่านา ตามคำร้องขอของผู้ให้เช่านาหรือผู้เช่านา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(๓) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่คณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำจังหวัดมอบหมาย

การกำหนดอัตราค่าเช่านาขึ้นสูงตาม (๑) ให้กระทำอย่างน้อยทุกสามปี และให้เปิดเผยไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอและที่ทำการตำบลทุกตำบล

มาตรา ๑๐ ในการกำหนดอัตราค่าเช่านาขึ้นสูงตามมาตรา ๙ (๑) ให้กำหนดเป็นผลผลิตของข้าวหรือพืชไร่แต่ละประเภท และตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำนึงถึงคุณภาพของที่ดินตามการจำแนกคุณภาพของที่ดินในแต่ละท้องที่

(๒) ให้หักค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการลงทุนทำนาของผู้เช่านาได้แก่ ค่าเมล็ดพันธุ์พืช ไร่ ไร่ ขนบารุงศัตรูพืช ค่าจัดท่อน้ำเข้านา ค่าบำรุงรักษาท่อน้ำ ค่าแรงงาน ค่าเช่าเครื่องมือและเครื่องมือ ค่าเสื่อมราคาของเครื่องจักรและเครื่องมือ และค่าใช้จ่ายอื่นในทางทำนา ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ร่วมกันกำหนด ทั้งนี้ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของผลผลิตขึ้นสูงตามประเภทของข้าวหรือพืชไร่ที่ผู้เช่านาปลูกตามที่คณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำจังหวัดกำหนดตามมาตรา ๙ (๒) โดยให้คำนึงถึงค่าใช้จ่ายในการทำนาของผู้เช่านาในแต่ละท้องที่

(๓) ผลผลิตขึ้นสูงภายหลังการหักค่าใช้จ่ายตาม (๒) แล้ว ให้กำหนดเป็นค่าเช่านาขึ้นสูงได้ไม่เกินกึ่งหนึ่ง โดยให้คำนึงถึงราคาผลผลิตของพืชหลักในแต่ละท้องที่

(๔) ไม่ว่ากรณีใดๆ จะคิดอัตราค่าเช่านาเกินกว่าที่เคยเก็บอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมิได้

มาตรา ๑๑ กรรมการซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งตามมาตรา ๖ หรือซึ่งนายอำเภอแต่งตั้งตามมาตรา ๘ อยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๑ กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

LIRT

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอ ผู้แต่งตั้งผู้อื่นแทนได้ ให้กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๒ ทวิ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แล้ว กรรมการผู้แทนผู้เช่าหรือกรรมการผู้แทนผู้ให้เช่า จะพ้นจากตำแหน่งเมื่อขาดคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ร่วมกันกำหนด

มาตรา ๑๓ การประชุมคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำจังหวัด หรือ คณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุม ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ห้ามมิให้กรรมการซึ่งเป็นคู่กรณีในกรณีพิพาท อยู่ในที่ประชุมในขณะตัดสินและใช้สิทธิในการพิจารณากรณีพิพาทนั้น

LIRT

มาตรา ๑๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้ประธานคณะกรรมการควบคุมการเช่านา
ประจำจังหวัด หรือประธานคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอ หรือกรรมการหรือ
ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากประธานคณะกรรมการดังกล่าว แล้วแต่กรณี มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในนาหรือที่เก็บผลผลิตของผู้เช่านา ผู้ให้เช่านา หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องใน
ระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการเช่านา

(๒) เรียกผู้เช่านา ผู้ให้เช่านาหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงเกี่ยวกับ
การเช่านา หรือส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเช่านามาเพื่อประกอบการพิจารณา

ให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวก ช่วยเหลือ หรือให้คำชี้แจงแก่ประธาน
คณะกรรมการ หรือกรรมการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายตามสมควร

มาตรา ๑๕ ค่าเช่านาให้เรียกเก็บหรือชำระเป็นรายปี ในอัตราไม่เกินอัตราขั้นสูงที่
คณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอกำหนด และให้เรียกเก็บหรือชำระเมื่อเสร็จ
ฤดูการทำนา

ค่าเช่านาจะเสนอวิธีชดเชยหรือชำระทดแทนด้วยผลผลิตที่ผู้เช่านาผลิตได้ในรอบปี
หรือด้วยเงิน หรือทรัพย์สิน หรือประโยชน์อย่างอื่นก็ได้ ทั้งในกรณีที่มิได้มีข้อตกลงกันไว้ ให้เรียก
เก็บหรือชำระค่าเช่านาเป็นผลผลิต

ในกรณีที่ค่าเช่านากำหนดเป็นเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อย่างอื่นซึ่งมิใช่ผล
ผลิตค่าเช่านาดังกล่าวต้องไม่เกินอัตราค่าเช่านาขั้นสูงที่คณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำ
อำเภอกำหนด ทั้งนี้ ให้คำนวณตามราคาซื้อขายผลผลิตที่ซื้อขายกันในห้องที่ที่นานั้นตั้งอยู่
ในเวลาที่ค่าเช่านาถึงกำหนดชำระ

มาตรา ๑๖ ผู้เช่านามีสิทธิใช้น้ำที่เข้าปลูกข้าวหรือพืชไร่ได้ แต่จะปลูกพืชไร่
ประเภทที่คณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำจังหวัดได้ประกาศห้ามตามมาตรา ๗ (๓) มิได้

ข้อจำกัดของผู้ให้เช่านาที่ให้ผู้เช่านาปลูกข้าวหรือพืชไร่อย่างหนึ่งอย่างใดเป็นการ
เฉพาะไม่ผูกพันผู้เช่านา เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการควบคุมการเช่านา
ประจำอำเภอ

LIRT

มาตรา ๑๗ เมื่อสภาพของนาหรือภาวะตลาดของข้าวหรือพืชไร่ได้เปลี่ยนแปลงไปและการปลูกข้าวหรือพืชไร่อื่นจะเป็นประโยชน์แก่ผู้เช่านา ผู้เช่านาจะขออนุญาตผู้ให้เช่าใช้พื้นที่ที่ถูกจำกัดตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง เพื่อปลูกข้าวหรือพืชไร่อื่นก็ได้ ถ้าผู้ให้เช่านาไม่อนุญาต ผู้เช่านาจะยื่นคำร้องขอให้คณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอพิจารณาสั่งอนุญาต ถ้าคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอสันนิษฐานเห็นว่าการปลูกข้าวหรือพืชไร่อื่นจะเป็นประโยชน์แก่ผู้เช่านาและไม่ทำให้สภาพของนาเสื่อมโทรมหรือเปลี่ยนแปลงไป ให้คณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภออนุญาตให้ผู้เช่านาปลูกข้าวหรือพืชไร่อื่นได้ตราบเท่าที่นาตรงและเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอสันนิษฐานเห็นว่าสมควรก็ได้

ถ้าคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอพิจารณาเห็นว่า การปลูกข้าวหรือพืชไร่อื่นจะเป็นประโยชน์แก่ผู้เช่านาและไม่ทำให้สภาพของนาเสื่อมโทรมหรือเปลี่ยนแปลงไป ให้คณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภออนุญาตให้ผู้เช่านาปลูกข้าวหรือพืชไร่อื่นได้ตามกำหนดเวลาและเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอเห็นสมควรก็ได้ และให้แจ้งการอนุญาตดังกล่าวให้ผู้ให้เช่านาทราบ

มาตรา ๑๘ ผู้เช่านามีสิทธิปลูกพืชอายุสั้นภายหลังการเก็บเกี่ยวข้าวหรือพืชไร่ประจำปีในนาที่เช่าได้ รวมทั้งการใช้ที่นาบางส่วนทำสวนครัว เลี้ยงสัตว์ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ หรือการปลูกไม้ยืนต้น ในเมื่อไม่ทำให้สภาพของนาเปลี่ยนแปลงหรือเป็นอุปสรรคต่อการปลูกข้าวหรือพืชไร่

ผู้ให้เช่านาจะเรียกเก็บค่าเช่านาเพิ่มเพราะเหตุที่ผู้เช่านาใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งมิได้

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ผู้ให้เช่านาหรือผู้เช่านาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอได้ลงทุนทำการปรับปรุงนาที่ให้เช่าหรือที่เช่าโดยปรับปรุงดิน ขุดคู ทำเหมืองฝายหรือลำรางส่งน้ำ ทำถนนหรือคันกันน้ำ ปราบถาง จัดระดับพื้นที่ หรือ ขุดถนน ต่อ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นประโยชน์แก่การทำนามากขึ้นหรือเพื่อเพิ่มพื้นที่ทำนาแม้การกระทำนั้นจะเป็นประโยชน์แก่เจ้าของนาอื่นด้วยหรือเป็นหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องกระทำก็ตาม

LIRT

ผู้ให้เช่าหรือผู้เช่าซึ่ง เป็นผู้กระทำการดังกล่าวอาจยื่นคำขอต่อคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอเพื่อขอเงินหรือผลประโยชน์ชดเชยการลงทุนที่ดินได้ใช้จ่ายไป เว้นแต่การกระทำนั้นเป็นการบำรุงรักษาตามปกติหรือประเพณีแห่งท้องถิ่น

การยื่นคำขอเงินหรือผลประโยชน์ชดเชยการลงทุนตามวรรคหนึ่ง ต้องยื่นพร้อมกับรายการการปรับปรุงและประโยชน์ที่ได้รับจากการปรับปรุง

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่ผู้ให้เช่าเป็นผู้ปรับปรุงนา และคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอเห็นว่า การปรับปรุงนานั้นเป็นเหตุให้ผู้เช่านาได้ผลผลิตมากกว่าผลผลิตตามปกติ หรือสัดส่วนค่าใช้จ่ายที่ชาวไร่ชาวนาลงทุนหักวงเงินผลประโยชน์มากขึ้นกว่าเดิม ให้คณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอมิอำนาจพิจารณาปรับปรุงค่าเช่านาหรือกำหนดเงินชดเชยการลงทุนให้แก่ผู้ให้เช่าตามที่เห็นสมควร สั่งให้ผู้เช่านาจ่ายเงินชดเชยทุนให้ผู้ให้เช่าตามส่วนเวลาที่ตนและกรรมกรของตนเช่านาประจำส่วนที่ดินสมควร โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้เช่านาได้รับจากการปรับปรุงนา

ถ้าส่วนเงินชดเชยทุนตามวรรคหนึ่ง ผู้เช่านามีสิทธิแบ่งส่วนเงินรายปีได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี

ถ้าผู้ให้เช่าและกรรมกรเช่านาที่สนั้นกำหนดระยะเวลาเช่านา ผู้ให้เช่าที่ไม่มีสิทธิเรียกหรือรับเงินชดเชยทุนที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระ ถ้าผู้เช่านาได้จ่ายเงินชดเชยทุนให้ผู้ให้เช่าไปก่อนแล้ว ผู้ให้เช่าต้องคืนเงินชดเชยทุนให้แก่ผู้เช่านาตามส่วนของระยะเวลาเช่านาที่ยังเหลือ

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ผู้เช่านาเป็นผู้ปรับปรุงนา ให้ผลผลิตหรือผลประโยชน์ที่ได้รับเพิ่มขึ้นจากการปรับปรุงนั้นตกเป็นของผู้เช่านาตลอดระยะเวลาเช่านาที่เหลืออยู่ และคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอเห็นว่า การปรับปรุงนานั้นเป็นเหตุให้ผู้ให้เช่าได้รับประโยชน์ ให้คณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอสั่งให้ผู้ให้เช่าจ่ายเงินชดเชยทุนให้ผู้เช่านาตามส่วนเวลาที่ตนและกรรมกรของตนเช่านาประจำส่วนที่ดินสมควร โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้ให้เช่าได้รับจากการปรับปรุงนา

LIRT

หากผู้เช่าขาดขาดจากการเช่ามาก่อนสิ้นกำหนดระยะเวลาการเช่าด้วยเหตุผลใด ๆ ก็ดี ให้ผู้ให้เช่าชดเชยการลงทุนปรับปรุงนาดังกล่าวตามวรรคหนึ่งให้แก่ผู้เช่าตาม
ที่คณะกรรมการควบคุมการเช่าประจำอำเภอเห็นสมควร

มาตรา ๒๒ ในท้องที่ใดที่คณะกรรมการควบคุมการเช่าประจำอำเภอเห็นว่าการทำนาในปีใดไม่ได้ผลสมบูรณ์เพราะเหตุแห่งภัยธรรมชาติ คณะกรรมการควบคุมการเช่าประจำอำเภอจะประกาศท้องที่นั้นเป็นท้องที่ที่เสียหายและกำหนดค่าเช่าให้ลดลงตามส่วนแห่งความเสียหาย หรือดเก็บค่าเช่าสำหรับปีนั้นก็ได้

ผู้ให้เช่าผู้ใดเห็นว่า การทำนาของผู้เช่าซึ่งอยู่ในท้องที่ที่เสียหายตามวรรคหนึ่งได้รับผลสมบูรณ์ตามปกติหรือเสียหายไม่ถึงอัตราส่วนที่คณะกรรมการควบคุมการเช่าประจำอำเภอกำหนด อาจร้องขอต่อคณะกรรมการควบคุมการเช่าประจำอำเภอเพื่อขอเก็บค่าเช่าตามปกติก็ได้

มาตรา ๒๓ ในปีใดการทำนาไม่ได้ผลตามปกติ โดยมีใช้ความผิดของผู้เช่า ถ้าได้ผลผลิตต่ำกว่าสามในสี่ของผลผลิตขั้นสูงที่คณะกรรมการควบคุมการเช่าประจำจังหวัดกำหนดตามมาตรา ๗ (๒) ให้ผู้ให้เช่าเสียค่าเช่าลดลงตามส่วนของผลผลิตที่ได้รับต่ำกว่าผลผลิตขั้นสูงดังกล่าวแต่ถ้าได้ผลผลิตต่ำกว่าหนึ่งในสามของผลผลิตขั้นสูง ผู้ให้เช่าจะเรียกเก็บค่าเช่าไม่ได้

ในกรณีที่การทำนาไม่ได้ผลปกติให้สมมติว่าผลผลิตของผู้เช่าและผู้เช่าไม่ได้สมมติว่าราคาเช่าตามสมควรได้ ผู้เช่าอาจร้องขอต่อผู้ให้เช่าเพื่อขอลดค่าเช่าหรือผ่อนส่งค่าเช่าเป็นรายปี ถ้าไม่สะดวกตกลงกันได้ ให้ผู้เช่าร้องขอต่อคณะกรรมการควบคุมการเช่าประจำอำเภอเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด

มาตรา ๒๔ ผู้ให้เช่าซึ่งถูกงดค่าเช่าตามมาตรา ๒๒ หรือเรียกเก็บค่าเช่าไม่ได้ตามมาตรา ๒๓ อาจร้องขอต่อคณะกรรมการควบคุมการเช่าประจำอำเภอเพื่อเรียกเก็บค่าเช่าเฉพาะปีต่อมาสูงกว่าอัตราที่คณะกรรมการควบคุมการเช่าประจำอำเภอกำหนดก็ได้

LIRT

ถ้าคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอเห็นว่าการทำงานของผู้เช่านาในปีต่อมาได้ผลสมบูรณ์ คณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอจะอนุญาตให้เพิ่มค่าเช่านาเฉพาะปีนั้นสูงกว่าอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๕ (๑) ก็ได้ แต่จะเพิ่มให้เกินหนึ่งในห้าของอัตราดังกล่าวไม่ได้

มาตรา ๒๕ ให้ผู้ให้เช่านามีบุริมสิทธิพิเศษเหนือผลผลิตจากนาที่ให้เช่าเท่าปริมาณที่จะคำนวณเป็นค่าเช่านา

มาตรา ๒๖ ในการเช่านา ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการ ดังต่อไปนี้

(๑) กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นการข่มขู่หรือขู่ใจให้ผู้เช่านาต้องชำระค่าเช่านาก่อนเสร็จฤดูกาลทำนา

(๒) เรียกเก็บเงินมัดจำหรือเงินกินเปล่า หรือทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด นอกเหนือไปจากค่าเช่านาที่เรียกเก็บได้ตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ให้ผู้เช่านาต้องมีหน้าที่หรือรับภาระอื่นเกินกว่าหน้าที่ตามกฎหมายที่ผู้เช่านาจำต้องมีหน้าที่หรือรับภาระ หรือ

(๔) ให้ผู้เช่านาได้รับประโยชน์จากนาที่เช่าลดน้อยกว่าที่กำหนดไว้ใน การเช่านา หรือน้อยกว่าสิทธิที่ผู้เช่านามีอยู่ตามกฎหมาย

มาตรา ๒๗ การเช่านาย่อมไม่ระงับไปเพราะเหตุโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่เช่า ผู้รับโอนต้องรับไปทั้งสิทธิและหน้าที่ของผู้โอนที่มีต่อผู้เช่านาตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๘ ถ้าผู้เช่านาถึงแก่ความตาย และในสัญญาหรือข้อตกลงการเช่านามิได้ระบุผู้ซึ่งจะเป็นผู้เช่านาสืบแทนไว้ สามมี ภริยา บุพการี หรือผู้สืบสันดานของผู้เช่านา ซึ่งเป็นผู้มีประโยชน์ได้เสียเกี่ยวกับการทำนานั้น อาจแสดงความจำนงขอเช่านาต่อผู้ให้เช่านาหรือผู้แทนผู้ให้เช่านาหรือคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอได้ภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ผู้เช่านาถึงแก่ความตาย เมื่อบุคคลดังกล่าวได้แสดงความจำนงแล้ว ให้ถือว่าผู้แสดงความจำนงนั้นเป็นผู้เช่านาสืบแทนต่อไป หากมีผู้แสดงความจำนงหลายรายและไม่สามารถตกลงกันได้ก็ให้คณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอเป็นผู้ชี้ขาด

LIRT

ให้ผู้แสดงตนว่าตนตามวรรคหนึ่งให้ประชาชนดเนินกรรมการควบคุมการ
เช่าแก่ประจําเขตที่เช่าด้วย

มาตรา ๒๙ การเช่าอาจสิ้นสุดก่อนกำหนดระยะเวลาการเช่าได้ในกรณี
ดังต่อไปนี้

- (๑) เมื่อผู้ให้เช่าบอกเลิกการเช่าตามมาตรา ๓๐
- (๒) เมื่อผู้เช่าบอกเลิกการเช่าเป็นหนังสือล่วงหน้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสาม
เดือนก่อนเริ่มฤดูกาลทำนา
- (๓) ผู้ให้เช่าและผู้เช่าตกลงเลิกการเช่า โดยทำเป็นหนังสือต่อหน้านาย
อำเภอหรือผู้ที่นายอำเภอมอบหมาย
- (๔) เมื่อนาที่เช่าถูกเวนคืนตามกฎหมายหรือโอนไปเป็นของรัฐด้วยประการอื่น
ทั้งนี้เฉพาะส่วนที่ถูกเวนคืนหรือโอน

การบอกเลิกการเช่าตาม (๒) หรือการตกลงเลิกการเช่าตาม (๓) ที่ทำได้
ในขณะที่เช่า หรือทำไว้ล่วงหน้าเป็นเวลาเกินกว่าหกเดือน มิให้ถือว่ามีการบอกเลิกการเช่า
หรือมีการตกลงเลิกการเช่า

มาตรา ๓๐ ผู้ให้เช่าจะบอกเลิกการเช่าก่อนสิ้นสุดกำหนดระยะเวลาการเช่า
ไม่ได้เว้นแต่ในเหตุดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้เช่าผิดนัดไม่ชำระค่าเช่ารวมกันเป็นเวลาติดต่อกันสองปี เว้นแต่จะ
มีเหตุผลที่คณะกรรมการควบคุมการเช่าประจำอำเภอเห็นสมควรผ่อนผันให้
- (๒) ผู้เช่าให้เช่าช่วงนาโดยมิได้รับความยินยอมจากผู้ให้เช่า เว้นแต่ผู้ให้
เช่ารู้หรือควรจะรู้ว่าผู้เช่าให้เช่าช่วงนาแต่ไม่ได้คัดค้าน หรือเป็นกรณีที่ผู้เช่าให้เช่าช่วงนา
เป็นการชั่วคราวเพื่อเพาะปลูกพืชอายุสั้นภายหลังการเก็บเกี่ยวข้าวหรือพืชไร่ประจำปีแล้ว
- (๓) ผู้เช่าใช้ที่นาเพื่อการอื่นนอกจากการทำนาหรือการทำประโยชน์ตามมาตรา

LIRT

๑๘ โดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้ให้เช่าหรือทำให้สภาพของนาเปลี่ยนแปลงหรือเป็นอุปสรรคต่อการปลูกข้าวหรือพืชไร่

(๔) ผู้เช่านาปลูกพืชไร่ที่คณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำจังหวัดประกาศห้ามอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง หรือปลูกข้าวหรือพืชไร่อื่นใดที่ผู้ให้เช่าได้ห้ามไว้ตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๗

(๕) ผู้เช่านาละทิ้งนาไปเกินหนึ่งปี

(๖) ผู้เช่านาทำนายน้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบห้าของจำนวนเนื้อที่นาที่เช่าเป็นเวลาสองปีติดต่อกัน เว้นแต่เหตุสุดวิสัย

(๗) ผู้เช่านายักย้าย ปิดบัง หรือซ่อนเร้นผลผลิตที่ได้จากนาที่เช่าหรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำการดังกล่าว เพื่อมิให้ผู้ให้เช่าได้รับค่าเช่าเพิ่มเติมตามที่ตกลงกันเป็นครั้งที่สอง หรือ

(๘) ผู้เช่านาไม่ปรับปรุงการทำนาตามคำแนะนำของทางราชการหรือปล่อยให้นาทรุดโทรม ทั้งนี้เป็นเหตุให้ผลผลิตลดลงกว่าหนึ่งในสามของผลผลิตปกติ หรือ

(๙) ผู้เช่านากระทำการอันเป็นภัยต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ผู้เช่านาให้ผู้อื่นทำนาแทนหรือให้เช่าช่วงนาเพราะเหตุที่ตนต้องไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร หรือต้องไปช่วยราชการตามที่กฎหมายบังคับ ผู้ให้เช่าจะบอกเลิกการเช่านา เพราะเหตุตามมาตรา ๓๐ (๒) หรือ (๕) ไม่ได้

มาตรา ๓๑ ทวิ ผู้เช่าช่วงนาซึ่งได้ทำนาตามกฎหมาย มีสิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอ เพื่อให้สั่งอนุญาตให้ตนเป็นผู้เช่านาแทนที่ผู้ให้เช่าช่วงนา

เมื่อคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอแจ้งให้ผู้ให้เช่าทราบ และในกรณีนี้ผู้ให้เช่า
นาหมดสิทธิบอกเลิกการเช่านาตามมาตรา ๓๐ (๒)

LIRT

ถ้าคณะกรรมการควบคุมการเช่าาประจำอำเภอเห็นว่า ผู้ให้เช่าช่วงนาได้เช่าาโดยมิได้มีเจตนาทำนาด้วยตนเอง ให้คณะกรรมการควบคุมการเช่าาประจำอำเภอมิอำนาจสั่งให้ผู้เช่าช่วงนาเป็นผู้เช่าาแทนที่ผู้ให้เช่าช่วงนา และให้แจ้งคำสั่งของคณะกรรมการควบคุมการเช่าาประจำอำเภอไปให้ผู้ให้เช่านาทราบ

ผู้เช่าช่วงนาในกรณีที่ผู้เช่าาจำเป็นต้องให้เช่าช่วงนา เพราะเหตุที่ระบุไว้ในมาตรา ๓๑ จะใช้สิทธิตามมาตรานี้ไม่ได้

มาตรา ๓๒ การบอกเลิกการเช่าาตามมาตรา ๓๐ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) ผู้ให้เช่านาต้องแจ้งเป็นหนังสือต่อผู้เช่าาพร้อมทั้งแสดงเหตุแห่งการบอกเลิกการเช่าาและส่งสำเนาหนังสือดังกล่าวต่อประธานคณะกรรมการควบคุมการเช่าาประจำอำเภอ

เมื่อได้รับสำเนาหนังสือตามวรรคหนึ่งให้ประธานคณะกรรมการควบคุมการเช่าาประจำอำเภอแจ้งให้ผู้เช่าาที่ถูกบอกเลิกการเช่าาทราบเพื่อคัดค้านการบอกเลิกการเช่าาต่อคณะกรรมการควบคุมการเช่าาประจำอำเภอภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากประธานคณะกรรมการควบคุมการเช่าาประจำอำเภอ ถ้าผู้เช่าาไม่คัดค้านภายในกำหนดเวลาให้ถือว่าการบอกเลิกการเช่าามีผลเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันดังกล่าว

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่ผู้เช่าาคัดค้านการบอกเลิกการเช่าาภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๓๒ วรรคสอง และคณะกรรมการควบคุมการเช่าาประจำอำเภอวินิจฉัยว่า การบอกเลิกการเช่าาเป็นไปโดยชอบ ถ้าผู้เช่าามีได้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการควบคุมการเช่าาประจำจังหวัดภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๐ ให้การบอกเลิกการเช่าามีผลนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาอุทธรณ์

ในกรณีที่ผู้เช่าายื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการควบคุมการเช่าาประจำจังหวัดตามมาตรา ๔๐ และคณะกรรมการควบคุมการเช่าาประจำจังหวัดวินิจฉัยว่าการบอกเลิกการเช่าาเป็นไปโดยชอบ ให้การบอกเลิกการเช่าามีผลนับแต่วันที่ผู้เช่าาได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการควบคุมการเช่าาประจำจังหวัด

LIRT

มาตรา ๓๔ การบอกเลิกการเช่านาเพราะเหตุตามมาตรา ๓๐ (๘) หรือ (๙) ผู้ให้เช่านาต้องยื่นคำขอต่อประธานคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอเพื่อบอกเลิกการเช่านา

ถ้าคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอเห็นว่าผู้เช่านากระทำการตามมาตรา ๓๐ (๘) หรือ (๙) คณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภออาจสั่งอนุญาตให้บอกเลิกการเช่านา หรือจะสั่งให้มีการเช่านาต่อไปโดยกำหนดเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดที่ผู้เช่านาจะต้องปฏิบัติก็ได้

เมื่อคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอสั่งให้ผู้เช่านาปฏิบัติตามอย่างหนึ่งอย่างใดตามวรรคสอง และผู้เช่านาฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามภายในระยะเวลาอันสมควร ให้คณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ให้เช่านาบอกเลิกการเช่านาได้ทันที

มาตรา ๓๕ ถ้าการบอกเลิกการเช่านาตามมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔ มีผลเมื่อผู้เช่านาได้ลงมือทำประโยชน์ในนาแล้ว ให้ผู้เช่านามีสิทธิในนานั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จการเก็บเกี่ยวแล้ว แต่ต้องเสียค่าเช่านาตามส่วน

มาตรา ๓๖ การบอกเลิกการเช่านาเมื่อสิ้นระยะเวลาหกปีตามมาตรา ๕ จะกระทำได้เมื่อผู้ให้เช่านาประสงค์จะให้ เช่า เพื่อการดังต่อไปนี้ และได้บอกเลิกการเช่านาเป็นหนังสือให้ผู้เช่านาทราบล่วงหน้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๑) ใช้แปลงที่ดินให้เช่าทำการเกษตร หรือใช้สอยประโยชน์แห่งครอบครัวของตน หรือใช้เพื่อทำการเกษตรด้วยตนเอง

(๒) ใช้แปลงที่ดินให้เช่าทำประโยชน์ตามผังเมืองหรือทำประโยชน์อื่น ใช้เพื่อประโยชน์แห่งครอบครัวของตนตามความจำเป็น

(๓) ใช้เพื่อทำประโยชน์ตามผังเมืองหรือเพื่อสาธารณประโยชน์อย่างอื่น หรือ

(๔) ใช้เพื่อประโยชน์อย่างอื่นอันสอดคล้องกับประโยชน์ส่วนรวมในทางเศรษฐกิจตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

LIRT

ให้ผู้ให้เช่าส่งสำเนาการบอกเลิกการเช่าตามวรรคหนึ่ง พร้อมทั้งแสดงเหตุแห่งการบอกเลิกการเช่าไปยังคณะกรรมการควบคุมการเช่าภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ส่งหนังสือบอกเลิกการเช่าให้ผู้เช่าทราบ และถ้าคณะกรรมการควบคุมการเช่าประจำอำเภอเห็นว่าผู้ให้เช่ายังไม่มี ความจำเป็นรีบด่วนที่จะใช้นาตาม (๑) หรือ (๒) (๓) หรือ (๔) และการบอกเลิกการเช่า นั้นจะทำให้ผู้เช่าเดือดร้อน คณะกรรมการควบคุมการเช่าประจำอำเภอจะยับยั้งการบอกเลิกการเช่าไว้เป็นเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินสองปีก็ได้

มาตรา ๓๗ ผู้ให้เช่าซึ่งบอกเลิกการเช่าตามมาตรา ๓๖ ต้องลงมือทำประโยชน์ในนาในกำหนดหนึ่งปี เมื่อครบหนึ่งปีแล้วถ้าผู้ให้เช่ายังมีได้ลงมือทำประโยชน์ และผู้เช่าเดิมแสดงความจำนงจะเช่า ผู้ให้เช่าต้องให้เช่านั้น เว้นแต่ผู้ให้เช่าจะร้องขอต่อคณะกรรมการควบคุมการเช่าประจำอำเภอก่อนสิ้นกำหนดหนึ่งปีเพื่อขอขยายเวลา แต่คณะกรรมการควบคุมการเช่าประจำอำเภอจะอนุญาตให้ขยายเวลาออกไปอีกเกินหนึ่งปีไม่ได้

มาตรา ๓๘ ผู้ให้เช่าจะขายนาได้ต่อเมื่อได้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้เช่า ซึ่งเช่าแปลงนั้นทราบพร้อมทั้งราคาที่ขายและวิธีการชำระเงิน และถ้าผู้เช่าแสดงความจำนงจะชื้อนาแปลงนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่แจ้ง ผู้ให้เช่าต้องขายนาแปลงดังกล่าวให้ผู้เช่าในราคาและตามวิธีการที่ได้แจ้งไว้

ถ้าผู้ให้เช่าจะขายนาให้กับบุคคลอื่นในราคาและตามวิธีการชำระเงินที่แตกต่างไปจากราคาและวิธีการชำระเงินที่ได้แจ้งให้ผู้เช่าทราบตามวรรคหนึ่ง ผู้ให้เช่าต้องดำเนินการตามวรรคหนึ่งใหม่

ถ้าผู้เช่าไม่แสดงความจำนงจะชื้อนาภายในกำหนดสามสิบวัน หรือปฏิเสธเป็นหนังสือไม่ชื้อนา หรือแสดงความจำนงจะชื้อนาแต่ไม่ชำระเงินภายในกำหนดเวลาที่ตกลงกัน ให้ถือว่าผู้เช่าหมดสิทธิที่จะชื้อนาตามมาตรานี้

ถ้าผู้ให้เช่าขายนาโดยมิได้ปฏิบัติตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ผู้เช่ามีสิทธิชื้อนาคืนจากผู้ชื้อในราคาและตามวิธีการชำระเงินที่ผู้ให้เช่าได้ขายให้แก่ผู้ชื้อ

LIRT

สัญญาจะซื้อจะขายนาต้องทำเป็นหนังสือ ให้ผู้ให้เช่านาแจ้งหรือส่งสำเนาสัญญาให้คณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันทำสัญญาจะซื้อจะขาย

มาตรา ๓๙ นาที่ทิ้งว่างไว้โดยไม่ได้ให้เช่าหรือทำประโยชน์อย่างอื่น เมื่อมีผู้ขอเช่าเพื่อทำนา เจ้าของนาหรือตัวแทนต้องยินยอมให้เช่า เว้นแต่เจ้าของหรือตัวแทนจะพิสูจน์ต่อคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอได้ว่าการทิ้งนาว่างไว้โดยไม่ได้ทำประโยชน์นั้นเป็นเพราะตนมีเหตุผลอันสมควร

ในกรณีที่มีผู้ขอเช่านาเพื่อทำนาหลายราย ให้คณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอชี้ขาด

มาตรา ๔๐ คำวินิจฉัยชี้ขาดหรือคำสั่งของคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอซึ่งวินิจฉัยหรือสั่งตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ วรรคสอง มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๙ ผู้ที่ส่วนได้เสียอาจยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำจังหวัดโดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธานคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอได้ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำวินิจฉัยชี้ขาด หรือคำสั่งของคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดเรียขหรือรับจ้างเช่านาเกินอัตราขั้นสูงที่คณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำจังหวัดกำหนด หรือแสดงพฤติการณ์ฝ่าฝืนตามมาตรา ๑๕ อันเป็นเหตุให้ผิดตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกหรือไม่ช่วยเหลือหรือไม่ให้คำชี้แจงแก่ผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

LIRT

มาตรา ๔๒ ทวิ ผู้ใดเรียกหรือรับค่าเช่าเกินอัตราขั้นสูงที่คณะกรรมการควบคุมการเช่าประจำอำเภอกำหนด หรือแสดงรายการปรับปรุงนาตามมาตรา ๑๙ อันเป็นเท็จ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๓ การเช่ารายใดซึ่งได้ทำไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าไม่มีกำหนดเวลาหรือมีกำหนดเวลาต่ำกว่าหกปี และผู้เช่าไม่ประสงค์จะเช่าต่อไป ให้การเช่ารายนั้นมีกำหนดหกปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่ผู้เช่าไม่ประสงค์จะเช่าต่อไป

พระราชบัญญัติว่าด้วยการเช่าในที่ดินสาธารณะที่ดินที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ถือว่าผู้เช่าไม่ประสงค์จะเช่าต่อไป

มาตรา ๔๔ ให้คณะกรรมการควบคุมการเช่าประจำอำเภอกำหนดอัตราค่าเช่าขั้นสูงตามมาตรา ๙ (๑) ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่คณะกรรมการควบคุมการเช่าประจำอำเภอยังมิได้กำหนดอัตราค่าเช่าขั้นสูงตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าอัตราค่าเช่าขั้นสูงตามพระราชบัญญัติควบคุมการเช่า พ.ศ. ๒๔๕๓ เป็นอัตราค่าเช่าขั้นสูงที่คณะกรรมการควบคุมการเช่าประจำอำเภอกำหนดตามมาตรา ๙ (๑)

มาตรา ๔๕ การเช่ารายใดที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าตกลงเรียกเก็บหรือชำระค่าเช่าเกินอัตราขั้นสูงที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ลดลงเหลือไม่เกินอัตราขั้นสูงที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๖ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมการเช่าประจำจังหวัดและคณะกรรมการควบคุมการเช่าประจำอำเภอให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมการเช่าตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอทำหน้าที่คณะกรรมการควบคุมการเช่าประจำจังหวัด

LIRT

หรือคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอ แล้วแต่กรณี แต่จะใช้อำนาจตามมาตรา ๗ (๒) หรือ (๓) หรือมาตรา ๙ (๑) ไม่ได้

มาตรา ๔๖ ทวิ ภายในกำหนดสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้จัดตั้งคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำตำบลขึ้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ตำบลใดที่จัดตั้งคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำตำบลขึ้นแล้ว ให้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอ เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำตำบล

มาตรา ๔๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ขอเชิญท่านกรรมาธิการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่านา พ.ศ. นี้ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ และสภาได้ลงมติรับหลักการไปแล้ว และได้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นพิจารณา บัดนี้คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้เสร็จแล้ว ท่านกรรมาธิการจะมีอะไรแถลงครับ ขอเชิญท่านประธานคณะกรรมาธิการ พลตำรวจโท ชุมพล โลหะชาละ

พลตำรวจโท ชุมพล โลหะชาละ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอเวลาต่อสภานี้สักเล็กน้อยเพื่อทำความเข้าใจถึงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันของชาวนาชาวไร่โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระผมคิดว่าท่านผู้มีเกียรติทุกท่านคงทราบที่อยู่แล้วว่า อาชีพที่สำคัญซึ่งเป็นอาชีพหลักของชาวไทย ก็คือการทำนาและทำไร่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลผลิตที่ได้จากชาวนาและชาวไร่เป็นผลผลิตที่สร้างผลประโยชน์ที่นำมาสู่ประเทศชาติมาเป็นลำดับที่ ๑ และที่ ๒ คือเรื่องข้าวและข้าวโพด เพราะฉะนั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวนาและชาวไร่สำหรับเมืองไทยนั้นต้องอาศัยการเช่านาหรือไร่ ตามที่ได้สำรวจดูแล้วประมาณ ๓๕ เปอร์เซ็นต์สำหรับผู้เช่า เพราะฉะนั้นกฎหมายที่จะควบคุมค่าเช่านาที่จะนำออกใช้ ก็ย่อมจะมีความสำคัญต่อการที่จะสร้างความเป็นธรรมในสังคมให้เกิดขึ้นยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าที่ที่ใช้ในปี พ.ศ. ๒๔๙๓ มีช่องโหว่ช่องว่างอยู่มากหลายสิ่งหลายประการ จึงได้มีการแก้ไขและนำมาสู่สภานี้ กระผมใคร่จะขอเวลาเพียงเล็กน้อยเพื่อให้ได้เห็นถึงการแตกต่างในการที่นำเอาร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมาเสนอสมานี้ สำหรับพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่านา ปี พ.ศ. ๒๔๙๓ นั้น เท่าที่ได้ใช้อยู่ก็คงใช้เฉพาะจังหวัดที่ได้ประกาศมีทั้งหมดด้วยกัน ๑๘ จังหวัดซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็นจังหวัดในภาคกลาง ส่วนจังหวัดทางภาคเหนือและภาคใต้นั้นก็ได้ใช้ สำหรับภาคตะวันออกก็คงใช้ไปแต่เพียงแค่ว่าจังหวัดชลบุรีแห่งเดียวสำหรับเรื่องนี้ และกฎหมายนั้นก็ใช้ควบคุมบังคับเฉพาะการปลูกข้าวซึ่งเป็นส่วนสำคัญ แล้วก็อายุสัญญาไม่เกิน ๕ ปี ในเรื่องนี้กฎหมายควบคุมค่าเช่านา ปี พ.ศ. ๒๔๙๓ ได้กำหนดอายุสัญญาไว้ไม่แน่นอน ซึ่งอาจจะทำสัญญาเป็นคราวๆ คราวละปีหนึ่ง หรือ

LIRT

๒ ปีก็ได้ แต่ไม่เกิน ๕ ปี ทำให้ผู้เช่าที่เกิดขาดความมั่นคงหมดโอกาสที่จะปรับปรุงนา หรือทำประโยชน์เพื่อถอนทุนที่ลงไปได้ นอกจากนั้นก็ยังไม่มีบทกำหนดสิทธิของผู้เช่าที่จะเรียกร้องขอเช่าต่อไปอีกได้ ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่านาฉบับใหม่ ได้แก้ไขข้อโหว่ทั้ง ๒ กรณีไว้ในมาตรา ๕ คือการเช่าให้มีกำหนดคราวละ ๖ ปี และถ้าหากเมื่อสิ้นกำหนดระยะเวลา ๖ ปีแล้ว ผู้ให้เช่าไม่ได้บอกเลิก และผู้เช่ายังคงทำนาอยู่ต่อไป ก็ให้ถือว่าได้มีการเช่าต่อไปอีกมีกำหนด ๖ ปี จึงเห็นได้ว่าตามบทบัญญัติในร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่านาฉบับใหม่นี้ได้พยายามที่จะให้เกิดความมั่นคงแก่ผู้เช่านาเพิ่มขึ้นกว่าเดิม นอกจากนั้นการคิดค่าเช่าตามกฎหมายควบคุมค่าเช่านา ปี พ.ศ. ๒๔๙๓ ได้กำหนดให้เก็บจากที่ดินเป็น ๔ ระดับ คือนาที่มีผลผลิตทำนาได้ข้าวเปลือกปกติในปีหนึ่ง ไร่ละ ๔๐ ถังขึ้นไปก็เรียกเก็บได้ไม่เกิน ไร่ละ ๑๐ ถัง ข้อที่สองนาที่มีผลผลิตทำนาได้ข้าวเปลือกโดยปกติในปีหนึ่งไร่ละ ๓๐ ถังขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๔๐ ถัง เรียกเก็บได้ไม่เกินไร่ละ ๖ ถัง สำหรับประเภทที่ ๓ นาที่มีผลผลิตทำนาได้ข้าวเปลือกโดยปกติในปีหนึ่งไร่ละ ๒๐ ถังขึ้นไป แต่ไม่ถึง ๓๐ ถัง ก็เรียกเก็บได้ไม่เกินไร่ละ ๓ ถัง สำหรับประเภทที่ ๔ นาที่มีผลผลิตทำนาได้ข้าวเปลือกโดยปกติในปีหนึ่งไร่ละไม่ถึง ๒๐ ถัง ก็เรียกเก็บได้ไม่เกินไร่ละ ๑ ถัง แต่สำหรับในเรื่องนี้ปัญหาก็มีเกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการคิดดั่งที่ผมได้ชี้แจงออกมานี้ก็ขาดหลักเกณฑ์ที่จะก่อให้เกิดความเป็นธรรม ได้มีปัญหาว่าการคิดค่าเช่าตามกฎหมายเดิมนี้มีปัญหาที่ยุ่งยากเกี่ยวกับผลผลิตในที่นาที่อยู่เสมอ ฝ่ายผู้ให้เช่าก็จะอ้างว่าได้ผลผลิตสูงเพื่อจะได้เก็บค่าเช่าเต็มที่ แต่ถูกฝ่ายผู้เช่าก็ย้ายถ่ายเท แต่ในเวลาเดียวกันฝ่ายผู้เช่าก็อ้างว่าไม่ได้ผลเต็มที่เพื่อจะขอลดค่าเช่า เมื่อมีเหตุเช่นนี้ ฝ่ายผู้ให้เช่าก็จะหาเหตุอื่นเพื่อเลิกสัญญาเช่าเสีย ปัญหาอันนี้เกิดมีการถกเถียงกันอยู่เป็นประจำ และก็นอกจากนั้นแล้วเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น สำหรับการพิจารณาในพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่านา ปี พ.ศ. ๒๔๙๓ ถ้าหากเป็นการขาดมาตรการในการที่จะพิทักษ์ผลประโยชน์ของคู่กรณี กล่าวคือว่า ถ้าหากว่ามีเรื่องกรณีเกิดขึ้นก็สำหรับกฎหมายควบคุมค่าเช่าเดิมก็ให้คณะกรรมการอำเภอเป็นผู้วินิจฉัย ซึ่งทั้งนี้ถ้าหากว่าเป็นที่ไม่พอใจก็ให้คู่กรณีไปฟ้องร้องยังศาลซึ่งก็เป็นการสิ้นเปลืองทั้งเวลาและค่าใช้จ่าย ส่วนร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่านาฉบับใหม่นี้ได้กำหนดขั้นตอนเพื่อพิทักษ์ผลประโยชน์ของคู่กรณีไว้โดยให้มีคณะกรรมการควบคุมการเช่านา เป็น ๒ ระดับ คือมีคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอ และก็มีคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำจังหวัด ในคณะกรรมการ

LIRT

ควบคุมการเช่านาประจำอำเภอก็ยังมีผู้แทนผู้เช่านา ผู้แทนผู้ให้เช่านาเป็นกรรมการร่วมอยู่ด้วย การพิจารณาวินิจฉัยต่าง ๆ จะยังให้เกิดความเป็นธรรมยิ่งขึ้นเมื่อคู่กรณีไม่พอใจในคำวินิจฉัยของคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอ ก็มีสิทธิจะอุทธรณ์ไปยังคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำจังหวัด ซึ่งตามรูปการณ์นี้ก็จะเห็นได้ว่าเป็นหนทางที่จะช่วยลดค่าใช้จ่ายของคู่กรณีไปได้มาก ปัญหาที่มีการข้องใจอยู่ในเรื่องเกี่ยวกับกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอหรือประจำจังหวัด ซึ่งมีอยู่ในกฎหมายร่างพระราชบัญญัติใหม่นี้ได้กล่าวถึงว่าการตั้งผู้แทนของผู้เช่านาหรือผู้แทนของผู้ให้เช่านามีหลักเกณฑ์อย่างไร เพราะว่ามีบางท่านอาจจะคิดว่าเป็นการตั้งโดยผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอ แต่ความจริงนั้นในกฎหมายก็ได้กำหนดไว้ว่าหลักเกณฑ์วิธีการในการแต่งตั้งจะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คือว่าตามหลักเกณฑ์ที่ทางกระทรวงมหาดไทยก็คือ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็ได้มีความคิดที่จะให้ผู้แทนผู้เช่านาและผู้แทนผู้ให้เช่านานั้นได้มาจากประชาชนโดยแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับในระดับตำบลก็จะให้มาจากทางสภาตำบลเป็นให้เลือก ไม่ใช่ว่านายอำเภอนึกชอบใจใครจะเลือกขึ้นมาโดยตามชอบใจ หรือว่าในชั้นจังหวัดก็สภาจังหวัดเป็นผู้เลือกจากตัวแทนของทางตำบลอีกต่อหนึ่ง ซึ่งทั้งนี้ก็เป็นทางเลือกจากผู้ใกล้ชิดกับประชาชนเป็นที่ตั้ง นอกจากนั้นแล้วเกี่ยวกับทางตามกฎหมาย ปี พ.ศ. ๒๔๙๓ ได้กำหนดสิทธิของผู้เช่านาไว้แคบเกินไป คงปลูกได้เฉพาะข้าวเท่านั้น เมื่อผู้เช่านาปลูกพืชอายุสั้นอย่างอื่นภายหลังการเก็บเกี่ยวแล้วก็จะถูกเรียกเก็บค่าเช่านาเป็นครั้งที่ ๒ จึงยังไม่เหมาะสมกับภาวะการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งสภาพในทางเศรษฐกิจบังคับให้ต้องใช้ที่ดินให้เป็นประโยชน์ที่สุดร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่านาฉบับใหม่นี้ได้กำหนดสิทธิของผู้เช่านาไว้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๑๘ คือให้สิทธิผู้เช่านาปลูกพืชอายุสั้นภายหลังการเก็บเกี่ยวข้าวหรือพืชไร่ได้ รวมทั้งได้ใช้ที่นาบางส่วนเพื่อทำสวนครัวเลี้ยงสัตว์ เลี้ยงเลี้ยงสัตว์น้ำ หรือปลูกไม้ยืนต้นได้ ในเมื่อไม่ทำให้สภาพของนาเปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้จะเรียกเก็บค่าเช่าเพิ่มขึ้นไม่ได้ ผมคิดว่าตามที่รัฐบาลเองได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมาและทางสภาก็ได้แต่งตั้งคณะกรรมการได้พิจารณากฎหมายฉบับนี้ขึ้น ก็โดยความมุ่งหวังที่จะให้กฎหมายนี้ได้บังเกิดประโยชน์ทำให้รักษาความเป็นธรรม ทั้งผู้เช่านาและผู้ให้เช่านา ซึ่งทั้งสองฝ่ายเมื่อได้เกิดความเป็นธรรมแล้วก็ย่อมจะบังเกิดประโยชน์ต่อความสงบสุขในสังคม ผมใคร่ขอเรียนชี้แจงต่อสภาเพียงแค่นี้ ขอขอบคุณครับ

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญรองเลขาธิการรัฐสภาอ่านร่างพระราชบัญญัติ
ควบคุมการเช่านาเรียงตามมาตราครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการ
รัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่านา พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข
มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญคุณไพจิตรครับ

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่ามาตรา ๖ นั้นยังมีปัญหา
ซึ่งรู้สึกว่าเป็นประชาชนและโดยเฉพาะเกษตรกรนั้นมีความข้องใจอยู่เป็นอันมาก เพราะฉะนั้น
กระผมอยากจะขอความกรุณาใช้เวลาสักนิดหนึ่งอภิปรายเกี่ยวกับมาตรานี้โดยกระผมจะขออนุญาต
อ่านข้อความบางตอน ซึ่งเป็นแถลงการณ์ของสหพันธ์ชาวนาชาวไร่แห่งประเทศไทย อันนี้กระผม
ก็เห็นว่าทางชาวนาเองก็ได้เสนอปัญหาขึ้นมาซึ่งทางสภาก็น่าจะรับไว้พิจารณาด้วยดี ข้อความ
มีอย่างนี้ครับ ร่างพระราชบัญญัตินี้ให้มีคณะกรรมการควบคุมการเช่านาระดับจังหวัด ซึ่งมี
ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน มีอัยการจังหวัด เกษตรจังหวัดและหัวหน้าส่วนราชการประจำ
จังหวัด อีก ๒ นาย ตัวแทนของฝ่ายนายทุน ๓ คน ตัวแทนของฝ่ายชาวนาผู้เช่าอีก ๓ คน
ซึ่งให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้เลือกขึ้นมาเป็นกรรมการ อีกคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการ
ควบคุมการเช่านาระดับอำเภอซึ่งมีนายอำเภอเป็นประธาน เกษตรอำเภอ กำนัน ปลัดอำเภอ
ฝ่ายปกครองและตัวแทนนายทุน ๓ คน ซึ่งให้อำนาจนายอำเภอเป็นผู้แต่งตั้ง คณะกรรมการ
ทั้ง ๒ ชุดนี้มีอำนาจและหน้าที่ที่ยิ่งใหญ่ อันมีความเกี่ยวพันถึงประโยชน์สุขของชาวนา
พวกกระผมโดยตรง ถ้าท่านได้สดับตรับฟังข่าวคราวทางหน้าหนังสือพิมพ์ที่ลงข่าวถึงเรื่องราว
ของพวกกระผมอยู่ตลอดมาท่านก็คงจะทราบดีว่า ไม่ว่าคณะกรรมการ ก.ส.ส. ที่รัฐบาลส่งไป
จากส่วนกลางร่วมกับข้าราชการประจำจังหวัด อันมีผู้ว่าราชการฯ อัยการและนายอำเภอที่เป็น
กรรมการร่วมก็ดี หรือคณะกรรมการ ก.ส.ส. ประจำจังหวัด อันมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานก็ดี
ล้วนแล้วแต่มุ่งรักษาผลประโยชน์ของนายทุนเจ้าของที่ดินผู้ฉ้อฉลคดโกง และข่มขู่บังคับพวกกระผม
ให้ยอมจำนนต่อนายทุนหน้าเลือดอยู่ตลอดเวลา แล้วทางรัฐบาลตั้งบุคคลพวกนี้เป็นคณะกรรมการ

LIRT

ควบคุมการเข้ามามากดัวพวกกระผมอีก จริงอยู่ในคณะกรรมการนั้นมีตัวแทนของพวกกระผมอยู่ ๓ คน แต่เมื่อได้อ่านจากผู้ว่าฯ เป็นผู้แต่งตั้งแล้ว เขาก็คงจะตั้งลูกน้องของนายทุนไปเป็นคณะกรรมการ แทนที่จะเลือกตัวแทนของพวกกระผมอย่างแท้จริง เมื่อเป็นดังนี้ ท่านคงจะใช้วิจรรย์ญาณไตร่ตรองเห็นแล้วว่าพวกกระผมไม่มีหลักประกันอะไรเลย นี่เป็นความข้องใจซึ่งได้เสนอมาทางสภา จะจริงเท็จอย่างไรนั้นก็สุดแล้วแต่สภานี้จะพิจารณา กระผมอยากจะเสนอความเห็นไว้ในปัญหานี้เมื่อมาถึงวาระ ๒ แล้ว สภานี้แก้ไขอะไรไม่ได้มากแต่ถ้าหากว่าทางท่านกรรมาธิการจะกรุณาให้ความลอมชอมกับสมาชิกบ้างเราก็ยังมีทางจะทำได้ วิธีนั้นก็คือนำให้น้ำหนักตัวแทนผู้เข้าเนาเพิ่มขึ้น เช่นเพิ่มจาก ๓ คนเป็น ๕ คนท่านประธานที่เคารพพวกกระผมทราบดีว่าในฐานะสมาชิกซึ่งไม่ได้แปรรูปคดีและสงวนไว้กระผมไม่มีสิทธิจะขอ แต่ว่าถ้ากรรมาธิการจะกรุณาลอมชอมได้แล้ว อันนี้สภากระทำได้ ถ้าเช่นนั้นคณะกรรมการประจำจังหวัดก็จะเพิ่มขึ้นเป็น ๑๓ คน ซึ่งก็ไม่เสียหายอะไร แต่ว่าจะเป็นการให้น้ำหนักกับผู้เข้าเนามากขึ้น อันนี้กระผมก็เสนอเพื่อขอความกรุณาจากท่านกรรมาธิการท่านจะเห็นด้วยหรือไม่ก็สุดแล้วแต่ท่าน ขอขอบคุณครับ

พลตำรวจโท ชุมพล โลหะชาละ (ประธานคณะกรรมการ): ขอขอบคุณครับที่ได้ตั้งข้อสังเกตในเรื่องนี้ ความจริงคณะกรรมการเองก็มีความมุ่งหวังในทำนองเดียวกันที่จะให้เกิดความเป็นธรรมขึ้นในการที่คณะกรรมการควบคุมการเข้าเนาสำหรับประจำจังหวัดหรือประจำอำเภอก็ตาม ได้มีแนวความคิดที่จะให้เกิดความเป็นธรรมขึ้น การที่อาจจะมีความรู้สึกว่าการตั้งเจ้าหน้าที่จำนวนหลายท่านด้วยกันเป็นคณะกรรมการแล้วก็มีผู้แทนผู้เข้าเนาและผู้แทนผู้ให้เข้าเนาฝ่ายละเท่า ๆ กันนั้น ความจริงถ้ามองดูตามรูปการแล้ว ผมก็คิดว่านี่แหละคือความเป็นธรรม แต่อย่างไรก็ตามก็อาจจะมีความคิดของบางท่านที่มองภาพพจน์สำหรับข้าราชการว่ามีความใกล้ชิดอยู่กับทางฝ่ายผู้ให้เข้าเนาเป็นส่วนใหญ่ ผู้เข้าเนาก็คงจะมองว่าในภาพพจน์ว่าข้าราชการนั้นอาจจะมีความรู้สึกไปในทางที่เห็นอกเห็นใจทางผู้ให้เข้าเนามากกว่าผู้เข้า ในเรื่องนี้ผมก็คิดว่าสำหรับในเรื่องข้าราชการนั้น ผมใคร่อยากจะได้กราบเรียนว่า ปกติแล้วข้าราชการส่วนใหญ่ ผมยังมีความมั่นใจว่าน่าจะได้รับการรักษาความเป็นธรรมให้กับประชาชนได้เป็นอย่างดี แต่หากว่าถ้าหากว่าเรื่องจำนวนอาจจะมีการตัดทอน หรือว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปบ้างเพื่อให้เกิด

LIRT

ความสมดุลหรือให้เกิดมีความรู้สึกในทางที่ว่าจะให้เกิดความเป็นธรรมขึ้น สำหรับกรรมการเองก็ไม่ขัดข้อง แต่ว่าขอให้อยู่ในดุลพินิจของทางสภาแห่งนี้จะพิจารณาสำหรับผู้ให้เข้านาหรือผู้เข้านา และสำหรับทางด้านข้าราชการนั้น ถ้าหากว่าจะตัดหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ออกสัก ๑ คนก็รู้สึกว่าจะมากเกินไป ทางกรรมการเองก็ไม่ขัดข้อง แต่สำหรับตัวผู้แทนผู้เข้านาและผู้แทนผู้ให้เข้านานั้น ผมคิดว่าขอให้สภานี้ได้โปรดพิจารณาในลักษณะที่ให้เกิดความเป็นธรรมและเหมาะสม ขอบขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านสมาชิกอภิปรายอีก ผมขอประธานมตินะครับ คือตามที่คุณไพจิตรเสนอว่าขอให้มีผู้แทนผู้เข้านาประจำจังหวัด จาก ๓ คนเป็น ๕ คน และคณะกรรมการไม่ขัดข้อง ผมขอประธานมติที่ประชุมนี้ว่าจะอนุมัติหรือไม่ ท่านสมาชิกที่เห็นว่า ควรให้เพิ่มผู้แทนผู้เข้านาประจำจังหวัด จาก ๓ คนเป็น ๕ คนได้ ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๓ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกผู้ใดเห็นว่า ควรให้มีผู้แทนผู้เข้านาประจำจังหวัด ๓ คนตามเดิม ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ได้ลงมติให้แก้ร่างมาตรา ๖ เกี่ยวกับผู้แทนผู้เข้านาประจำจังหวัดจากเดิม ๓ คนเป็น ๕ คน ขอให้ท่านรองเลขาธิการรัฐสภาอ่านร่างมาตรา ๗ ต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๗ มีการแก้ไข

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ประสิทธิ์ ชูพินิจ กระผมไม่ได้เสนอขอแปรญัตติ หากแต่ว่าคณะกรรมการได้กรุณาแก้ไขเพิ่มเติมข้อความที่กระผมมีความสงสัย อย่างที่ความห่วงใยของกระผมนอกจากจะห่วงใยว่า เราเกรงที่ชาวบ้านจะไม่ได้รับความเป็นธรรมจากผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการได้กรุณาเพิ่มจำนวนให้จาก ๓ คนเป็น ๕ คนแล้ว และในทำนองเดียวกันที่กระผมเป็นห่วงและสงสัย กระผม

LIRT

เป็นห่วงก็คือว่ามาตรา ๗ ที่ระบุเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมค่าเช่าว่ามีอำนาจหน้าที่ประการใดบ้าง และโดยเหตุมาตรา ๗ นี้คล้ายๆ เป็นแม่บทที่จะอำนวยความสะดวกให้คณะกรรมการดำเนินเพื่ออนาคตให้เป็นไปตามเจตนาของความปรารถนาหรือความประสงค์ของรัฐบาลและของประชาชนร่วมกัน ดังที่ได้ทราบแล้วว่าความเดือดร้อนต่างๆ ที่ชาวนาได้รับอยู่นั้น ได้รับเนื่องจากการได้รับความไม่เป็นธรรม และโดยเหตุที่เมื่อเรากำหนดมาตรา ๗ ถ้าจะกำหนดอำนาจหน้าที่วงหลักเกณฑ์ว่า คณะอนุกรรมการมีอำนาจหน้าที่อย่างไร และคณะกรรมการได้กรุณาเพิ่มว่าจะมีอำนาจหน้าที่อย่างไรนั้น เป็นอำนาจซึ่งกระทรวงมหาดไทยจะได้เป็นผู้วางกำหนดกฎเกณฑ์ไป กระผมเป็นห่วง เป็นห่วงเรื่องการที่จะกำหนดกฎเกณฑ์หลักเกณฑ์ต่างๆ ที่กระทรวงมหาดไทยจะกำหนดลงไปให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการที่พิจารณานั้น กฎเกณฑ์หรือหลักเกณฑ์ที่จะวางไว้มันอาจจะกระทบกระเทือนถึงสิทธิหรือไม่ตรงกับเจตนาของประชาชนในท้องถิ่นหรือชาวไร่ชาวนาในท้องถิ่นนั้นได้ โดยเหตุที่ได้มีการเพิ่มเติมเช่นนี้ กระผมจึงอยากจะขอเรียนถามคณะกรรมการว่า เหตุที่เพิ่มเติมข้อความว่าตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ร่วมกันกำหนดนี้ การกำหนดนี้จะเป็นการกระทบกระทั่งหรือเป็นการลิดรอนสิทธิและอำนาจของคณะกรรมการอันพึงมีเกิดขึ้นตามเจตนารมณ์ของสภานี้ประการใดบ้างหรือไม่ กระผมจึงขอประทานกราบเรียนถามข้อนี้ก่อน

นายยุกติ สิริกะภูติ (กรรมาธิการ): ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ยุกติ สิริกะภูติ รองอธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร สำหรับมาตรานี้จะครบ ในการวางหลักเกณฑ์นั้นก็รู้สึกจะโยงไปถึงมาตรา ๑๐ ด้วย เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอกราบเรียนเอาหลักเกณฑ์กว้างๆ เพื่อประกอบการพิจารณา ในการวางระเบียบกำหนดค่าเช่าขั้นสูงก็ดี หรือกำหนดผลผลิตหลักก็ดี หรือการกำหนดห้ามปลูกพืชบางชนิดก็ดี ทางกระทรวงเกษตรฯ และกระทรวงมหาดไทย จะกำหนดหลักการกว้างๆ ไว้ สำหรับเรื่องที่ว่ากำหนดอัตราค่าเช่านั้น กระผมได้กราบเรียนแล้วว่าได้โยงไปถึงมาตรา ๑๐ ด้วย เรื่องนี้ทั้งนี้ทั้งนั้นจะครบก็ได้ศึกษาจากพระราชบัญญัติต่างๆ ของต่างประเทศมาประกอบในการพิจารณาด้วย ยกตัวอย่างเช่นทางประเทศไต้หวัน ซึ่งเขาได้เจริญก้าวหน้าทางด้านนี้มานานแล้ว ได้มีการพิจารณาว่าการกำหนดค่าเช่านั้นควรจะให้ความ

LIRT

เป็นธรรมชาติแล้วชาวไร่ชาวนาอย่างไรบ้าง สมัยเดิมนั้นเหมือนกับประเทศไทย ก็คือค่าเช่านี้เก็บมากกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของผลผลิต คือพูดได้ว่าแบ่งครึ่งกันเลย เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วก็ได้มีการพิจารณาว่าเป็นธรรมหรือไม่ เมื่อได้มาพิจารณาแล้วปรากฏว่าไม่เป็นธรรม คือผู้ให้เช่านั้นควรจะมีส่วนร่วมด้วยในขณะเดียวกันในการลงทุนของผู้เช่านั้นควรจะประกอบการพิจารณาด้วย เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วก็ได้มีการพิจารณาว่าค่าใช้จ่ายในการลงทุนในการทำไร่นานั้นควรจะมากน้อยประการใด ก็มีการพิจารณาว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่จะเพิ่มลงไปในการเพิ่มผลผลิตให้มากขึ้น อาทิเช่น มีการใช้ปุ๋ย มีการใช้ยาปราบแมลง มีการใช้กรรมวิธีทางเกษตรกรรมต่างๆ เพื่อเพิ่มผลผลิตให้มากขึ้นและมีการใช้ คือแทนที่จะใช้ถอนหญ้าแบบวิธีการธรรมดา ก็มีการใช้ยาปราบศัตรูหญ้า เป็นต้น สิ่งเหล่านี้แหละครับเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการลงทุนในการผลิต เพราะฉะนั้นเมื่อได้มีการพิจารณาในเรื่องนี้แล้ว คณะกรรมการของเขาก็พิจารณาว่า ค่าใช้จ่ายในการลงทุนนั้นควรจะเป็นเท่าไร ตามราคาที่เป็นธรรม ปรากฏว่าค่าใช้จ่ายในการลงทุนของได้หัวนั้น เขาคิดแล้วว่าประมาณ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ เมื่อคิดค่าใช้จ่ายในการลงทุน ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ของชาวนาชาวไร่แล้วนะครับ ก็เหลือ ๗๕ เปอร์เซ็นต์ ๗๕ เปอร์เซ็นต์นั้นเป็นเรื่องที่ผู้ให้เช่าที่ดี ผู้เช่าที่ดีควรจะแบ่งครึ่งกัน เพราะฉะนั้นตัวเลขออกมาก็คือ ๓๗.๕ ๓๗.๕ นี้ ทางรัฐบาลได้หัวจนถึงกับออกกฎหมายมาว่า ค่าเช่านาสำหรับคิดค่าเช่า ๓๗.๕ คือระบุมูลค่าไม่ให้เกิน ๓๗.๕ เปอร์เซ็นต์ ที่เป็นของได้หัวสำหรับของประเทศญี่ปุ่นคิดค่าใช้จ่ายในการลงทุนถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เหลืออีก ๕๐ เปอร์เซ็นต์นั้นแบ่งครึ่ง เพราะฉะนั้นก็ออกกฎหมายมาเช่นกันว่าไม่ให้เก็บค่าเช่าเกิน ๒๕ เปอร์เซ็นต์ เช่นเดียวกันไปถึงประเทศฟิลิปปินส์ออกมาทำนองเดียวกันกับญี่ปุ่น เพราะถือว่าค่าใช้จ่ายในการลงทุนสูงเหลือเกินแทนที่จะเป็น ๒๕ เปอร์เซ็นต์อย่างได้หัว ก็คิดว่าควรจะเป็น ๕๐ เปอร์เซ็นต์ อย่างเช่นประเทศญี่ปุ่น นี่ละครับ ก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกัน เพราะฉะนั้นกรรมการที่ได้ตามมาตรา ๗ ที่ว่านี้ก็ถือว่าเป็นการกำหนดไว้กว้างๆ ว่า ในการคิดค่าเช่านั้นขอให้หักค่าใช้จ่ายเสียก่อน ๑ ใน ๓ ซึ่งสำหรับประเทศไทยนั้น ถ้ามองในแง่ค่าใช้จ่ายต่างๆ นะครับ ข้าวก็ดี ข้าวโพดก็ดี จะเป็นถั่วเหลืองหรือพวกอ้อยก็ดี ปรากฏว่า ๖๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ทางเจ้าหน้าที่ซึ่งเกี่ยวข้องทางด้านนี้ ก็มีการพิจารณาว่า ๖๐ เปอร์เซ็นต์นั้นถ้ามีการทาสัน ถือคิดว่าควรจะเป็นการลงทุนระหว่างผู้ให้เช่ากับผู้เช่าก็ออกมาเป็นประมาณ ๓๐ เปอร์เซ็นต์เป็นอย่างต่ำ ซึ่งเรื่องนี้ก็ไปตรงกับของสหรัฐอเมริกาเขาเรียกว่า แชร์ครอปปีง (share cropping) ก็คือว่ามีการ

LIRT

หาค่าใช้จ่ายในการลงทุน และมีการหารผลผลิตซึ่งออกมา เพราะฉะนั้นตามมาตรา ๑๐ ที่ว่านั้น ก็คือออกมาเป็นในการคิดในการคิดค่าเช่าเท่านั้น หารทั้งนี้คือหมายความว่าเพียงทั้งนี้เท่านั้น นี่ก็เห็นเรื่องที่กระผมใคร่ขอเรียนให้ท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติทราบ อีกประเด็นหนึ่งตามมาตรา ๗ นะครับ ซึ่งเกี่ยวข้องกับอยู่ด้วยก็คือว่าอาจจะเป็นเรื่องวางระเบียบค่าเช่าขึ้นสูงนั้นในทางวิธีปฏิบัติ นั้นเป็นเรื่องซึ่งทางประเทศต่างๆ ตามที่กระผมได้กราบเรียนให้ทราบนั้นได้ถ้อยย้อนหลังนะครับ ย้อนหลังไป ๓ ปี ประมาณนั้นของพืชปกติ สมมติว่าข้าว นะครับ ย้อนหลังไป ๓ ปีนั้น ปรากฏว่า ได้ผลผลิตไร่ละ ๓๐ ถึง ๓๐ ดังนั้นเป็นอัตราขึ้นสูงนะครับ ซึ่งคณะกรรมการที่จะได้เป็นผู้ กำหนดไว้ว่า ๓๐ ถึง ๓๐ ดังนั้น ถ้าเกษตรกรชาวไร่ชาวนานั้นผลิตเกินไปกว่านั้นก็ถือว่า เป็นผลประโยชน์ของผู้เช่า ถ้าผลิตต่ำกว่านั้น ถ้าต่ำมากก็ไม่ต้องเก็บค่าเช่า หรือถ้าต่ำลงไปเล็กๆ น้อยๆ ก็คิดตามอัตราตามส่วนเฉลี่ย ทั้งนี้ทั้งนั้นเพื่อต้องการให้พี่น้องเกษตรกรได้มีโอกาส ที่จะเพิ่มผลผลิตให้มากขึ้นตามนโยบายของทางราชการ นี่ละครับ ตามที่กระผมเรียนไว้มานี้ ก็เป็นเรื่องกว้างๆ นะครับ แล้วอีกประเด็นหนึ่งในแง่ที่ว่าตามมาตรา ๗ นี้ครับ เรื่องผลผลิต ก็ยึดเอาพืชหลัก พืชหลักที่เวลานั้น...

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านรองอธิบดีครับ เรื่องผลผลิตนี้สมาชิกไม่สนใจหรอกครับ กรุณาเอาเฉพาะที่ท่านซักถามนะครับ ชี้แจงเท่านั้นเอง ขอเชิญคุณประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ประสิทธิ์ ชูพินิจ ได้ฟังอรรถาธิบายของท่านกรรมาธิการแล้ว กระผมคิดว่าท่านกรรมาธิการคงจะกรุณาเข้าใจความมุ่งหมายคำถามความข้องใจของกระผมไว้แล้วไป กระผมขอบพระคุณมากที่ได้กรุณาให้อรรถาธิบายเรื่องสภาวะของชาวนาของไต้หวัน ญี่ปุ่น หรืออเมริกา ผมคิดว่าจะเอาประเทศเหล่านั้นมา สภาวะสภาพชาวนาของทั้ง ๓ ประเทศกับสภาพของชาวนาเมืองไทยนี้ ผมว่าเปรียบเทียบกันไม่ได้เลยถ้าท่านรองอธิบดี ท่านกรรมาธิการจะกรุณาไปดูญาติพี่น้องของกระผมที่กำลังแพงเพชรแล้วจะเห็นว่า เราเทียบกันไม่ได้เลย ไปไกลกันมาก ฉะนั้นถ้าจะกรุณาเอาสิ่งเหล่านั้นมาเปรียบเทียบแล้ว กระผมคิดว่าเจตนารมณ์ในการที่พวกเราจะช่วยสนับสนุนชาวนานั้นคงจะได้ผลใกล้เคียงกัน ที่กระผมถาม กระผมเจตนาว่าเหตุที่คณะกรรมการไปเพิ่มเติมว่า “ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

LIRT

ร่วมกันกำหนด” กระผมถามว่ามีความมุ่งหมายอะไร มาตรา ๗ (๑) นี่เป็นการให้อำนาจของคณะกรรมการว่าให้เขามีอำนาจอะไรบ้าง ถ้าเราไปเขียนว่าอำนาจแกอยู่ในกรอบอยู่ในกะลาอย่างนี้ ประโยชน์ที่เราจะตั้งกรรมการขึ้นมามันจะได้ประโยชน์กับชาวไร่ชาวนาอย่างไรบ้าง ไปตั้งเขียนผูกมัดไว้อย่างนี้เป็นารรอนสิทธิ เป็นการลิดรอนสิทธิของคณะกรรมการเขาหรือเปล่า กระผมอยากจะถามอย่างนั้น และการเขียนเช่นนี้กระผมจึงอยากจะถามความมุ่งหมายคณะกรรมการว่า มีความมุ่งหมายเช่นที่กระผมถามอย่างนี้หรือไม่ เขียนไว้อย่างนี้มันเป็นการลิดรอนว่าแกจะไปทำอะไรไม่ได้ ต้องแล้วแต่กระทรวงมหาดไทยกำหนดมาถึงจะต้องพิจารณาตามแปลนที่ฉันกำหนดให้ กระผมเป็นห่วงอย่างนี้ ถ้าเราไปเขียนว่าแกจะพิจารณานอกจากกรอบฉันไม่ได้แล้วก็อำนาจก็สมควรจะต้องไปให้อำนาจไปให้เสรีภาพเขาให้มากมายอย่างนี้ กระผมปรารถนาอย่างนี้ ที่ข้อความที่ขีดัญญประกาศได้มันลิดรอนสิทธิคณะกรรมการเขาใหม่ กระผมต้องการทราบเท่านั้นเองครับ ถ้าลิดรอนแล้วมันก็ไม่มีประโยชน์ที่จะออกกฎหมายไป จะเอาอย่างไรรัฐบาลก็สั่งใครมๆ ไปเท่านั้น นี่เราต้องการจะคุ้มครองชาวไร่ชาวนาที่มันจะเดินทางมาอยู่ที่สนามหลวงกันเวลานี้ให้เขาได้รับความเป็นธรรม ผมปรารถนาอย่างนี้ท่านประธานที่เคารพ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ขอเชิญท่านกรรมาธิการ คุณดำรง สุนทรศารทูล

นายดำรง สุนทรศารทูล (กรรมาธิการ): ท่านประธานที่เคารพ กระผมขออนุญาตชี้แจงสั้น ๆ ความจริงที่ทางกรรมาธิการได้เติมในอนุมาตรา (๑) ของมาตรา ๗ เข้าไปตอนท้ายนั้น ก็ไม่ได้มีเจตนาที่จะไปลิดรอนระเบียบการกำหนดอัตราค่าเช่าขั้นสูงที่เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการเช่านาประจำอำเภอ ประจำจังหวัด ประทานโทษครับ ที่ปัญหาที่สำคัญก็คือ ถ้าท่านจะดูในกฎหมายฉบับนี้โดยตลอด ท่านก็จะเห็นว่าวิธีการที่เราจะกำหนดค่าเช่าหรือการกำหนดคุณภาพของที่ดินนั้น เราใช้หลักของคณะกรรมการของจังหวัดและอำเภอ ทั้งนี้ก็โดยเหตุผลที่ว่าต้องการจะให้ตรงตามข้อเท็จจริงของแต่ละท้องถิ่นให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้แต่โดยที่คณะกรรมการในระดับของจังหวัดนี้จะมีแตกต่างกันถึง ๗๑ จังหวัดทั่วประเทศ เพราะฉะนั้นปัญหามันอาจจะเกิดขึ้นได้ว่า ถ้าไม่มีหลักเกณฑ์กว้างๆ ที่ทางกระทรวงมหาดไทยกับกระทรวงเกษตรฯ ร่วมกันกำหนดเป็นแนวทางเอาไว้ การใช้

LIRT

ดุลพินิจหรือหลักเกณฑ์ซึ่งคณะกรรมการระดับของจังหวัดจะเป็นผู้กำหนดขึ้นนั้น ก็อาจจะแตกต่างกันเป็นอย่างมาก ซึ่งก็จะมีผลกระทบทั้งข้อเท็จจริงและปัญหาทั้งทางวิชาการ ด้วยเหตุนี้เองทางคณะกรรมการจึงมีความเห็นว่เพื่อให้การใช้ดุลพินิจนั้นอยู่ในทิศทางเดียวกันก็ควรจะมีการกำหนดหลักเกณฑ์กว้างๆ เอาไว้ ทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงซึ่งจะเป็นองค์ประกอบในการคำนวณต่อไปและปัญหาในทางวิชาการด้วย ซึ่งกระผมก็พอจะสรุปได้ว่าไม่ได้มีเจตนาที่ลิดรอนสิทธิของคณะกรรมการในระดับของจังหวัดแต่อย่างใดทั้งสิ้น ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณประสิทธิ์มีอะไรอีกครับ

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ : ท่านประธานสภาที่เคารพ....

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่ได้ยินครับ ขอประทานโทษครับ

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ : ท่านประธานสภาที่เคารพ แม้ท่านกรรมาธิการจะได้กรุณาชี้แจงให้กระผมฟังก็ตาม แต่กระผมเห็นว่า มาตรา ๗ นั้นมันเป็นข้อกำหนดเรื่องอำนาจแต่ว่าวิธีการที่ตามกฎหมายฉบับนี้ มาตรา ๑๐ กำหนดวิธีว่า จะให้กำหนดค่าเช่าสูงอย่างไร เรามีเขียนไว้แล้ว ถ้าเราจะมาเขียนมาตรา ๗ ในเรื่องอำนาจกำหนดว่า ให้มีข้อความตามที่คณะกรรมการเขียนเพิ่มลงไปนี้ ก็ทำให้สามัญชนมองเห็นว่าเรายังไม่ปล่อยให้สิทธิให้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการส่วนจังหวัด เรามีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการที่จะใช้ดุลพินิจของเขาโดยตรง ถ้าเราไปเขียนคล้ายๆ ว่าสงวนอำนาจเอาไว้ก็เมื่อมีมาตรา ๑๐ แล้ว กระผมคิดว่าจะมาเขียนมาตรา ๗ ข้อความที่อัญญประกาศเอาไว้ทำไม ทำให้มองเห็นว่าเรายังสงวนอำนาจอยู่ กระผมเข้าใจเป็นอย่างนั้นครับท่านประธานที่เคารพ เพราะเหตุว่าได้มีการเพิ่มเติมข้อความและข้อความนั้นมันมองชวนให้เชื่อว่าเรายังไม่ได้ปล่อยให้คณะกรรมการเขามีสิทธิและอำนาจโดยเสรีปล่อย ควรจะปล่อยให้เขาใช้ดุลพินิจของเขา เขาอยู่ในท้องถิ่น อย่างที่บ้านกระผม กรรมการเขารู้ว่าดินสภาพดินฟ้าอากาศเป็นอย่างไร ฐานะของชาวไร่ชาวนาเขาเป็นอย่างไร เราจะได้ให้เขาได้มีสิทธิโดยเสรีในการที่จะวินิจฉัยเรื่องค่าเช่าของเขา ถ้าไปเขียน ด้วยกระทรวงมหาดไทยกำหนดอย่างโน้นอย่างนี้อาจจะไม่ตรง กระผมเป็นห่วงเห็นว่าถ้าเขียนอย่างนี้มันเป็นการลิดรอนเขาเกินไป จึงขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานครับ

LIRT

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยกับท่านกรรมาธิการที่ได้เติมข้อความในมาตรา ๗ (๑) กระผมคิดว่าท่านสมาชิกที่อภิปรายท่านอาจจะเป็นห่วงเกินไป คือขอให้ท่านหลับตาวาดภาพง่าย ๆ ถ้าหาก ๗๑ จังหวัดนี้ไม่มีหลักเกณฑ์กว้าง ๆ ที่จะวางเอาไว้แล้ว ความสับสนมันจะเกิดขึ้นได้ง่ายที่สุด ท่านลองคิดดูเถอะครับว่ามันจะเป็นอย่างไร กรรมการแต่ละจังหวัดก็จะทำไปตามแต่ดุลพินิจของตัวเอง และจังหวัดที่อยู่ติดกันเท่านั้นจะมีการใช้ดุลพินิจที่แตกต่างกันเป็นอันมาก แล้วปัญหามันจะเกิดขึ้น การร้องเรียนจะไม่มีที่สิ้นสุด เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าในการที่จะมอบอำนาจให้ส่วนท้องถิ่น ๗๑ จังหวัดไปทำกันนั้น มันจะต้องมีหลักเกณฑ์กว้าง ๆ แล้วที่ได้เติมมานั้น ไม่เฉพาะแต่กระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นฝ่ายปกครอง กระทรวงเกษตรฯ ก็มีส่วนรับผิดชอบ เพราะว่ามันเป็นเรื่องเกี่ยวกับการจำแนกที่ดิน การที่จะคิดผลผลิตอะไรต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องเทคนิค เพียงกระผมเห็นว่าการที่กรรมาธิการได้เพิ่มไปนั้นทำให้รัดกุมขึ้นกว่าเดิมเป็นอันมาก กระผมขอสนับสนุนครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญ คุณประสิทธิ์ครับ คุณประสิทธิ์จะตั้งญัตติใหม่ครับ เพื่อสงวนเวลาอันมีค่าของสภา จะตั้งญัตติขอให้ตัดร่างในมาตรา ๗ (๑) ตอนท้ายที่ว่า “ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ร่วมกันกำหนด” ออกจากที่คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นนี้ จะขอตัดใหม่ครับ ได้หมดเรื่องกันไปเสียที

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ : ท่านประธานครับ กระผมอยากจะขอทราบเรียนเหตุผลบางที่...

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมเข้าใจว่าที่ประชุมเข้าใจแล้วครับ เพราะเหตุว่าท่านกรรมาธิการก็ชี้แจงอย่างละเอียดกันหมดแล้ว ผมเข้าใจว่าถ้าเสนอเป็นญัตติก็เป็นญัตติเลยครับ

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ : ครับ กระผมจึงขอประธานเสนอเป็นญัตติครับ ขอตัดข้อความที่กรรมาธิการเสนอเพิ่มขึ้นมานี้ออก ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรองด้วยครับ

(ไม่มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ไม่มีท่านผู้ใดรับรองนะครับ ถือว่าญัตตินี้ตกไปครับ ขอผ่านครับ ไปมาตรา ๘ ขอเชิญท่านรองเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไปครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๘ มีการแก้ไข มีผู้สงวนความเห็น

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ในร่างมาตรา ๘ นี่นะครับ คุณอมร จันทรสมบูรณ์ และคุณสง่า วงศ์บางซวด ขอสงวนความเห็น ขอเชิญ คุณอมรครับ

นายอมร จันทรสมบูรณ์ : ขอบคุณครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมอมร จันทรสมบูรณ์ เหตุผลที่กระผมรู้สึกว่าจะมีความจำเป็นต้องสงวนในมาตรานี้ ก็เพราะว่า มาตรา ๘ นั้นเป็นมาตราที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง อาจจะเรียกว่าเป็นมาตราที่สำคัญที่สุดของร่างพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าหนา เรานั้นได้เคยพบแล้วว่ากฎหมายนั้นอาจจะถูกทิ้งไว้ให้เป็นลายลักษณ์อักษรโดยไม่มีการปฏิบัติตามก็ได้ เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะกลไก หรือว่าตัวองค์กรที่จะทำหน้าที่นั้นไม่ได้ทำหน้าที่ ดังนั้นเอง มาตรา ๘ ซึ่งตามร่างของคณะกรรมการการนั้นเป็นคณะกรรมการควบคุมค่าเช่าประจำอำเภอ จึงเป็นองค์กรที่มีความสำคัญมากที่สุด เพราะว่าจะเป็นองค์กรที่สัมผัสกับประชาชนโดยแท้ ชาวหนานั้นอยู่ทั่วทุกหัวระแหง และเป็นจำนวน ๘๐ เปอร์เซนต์ของประชาชนทั้งหมด หนานั้นมีอยู่ในทุกตำบล แล้วถ้าหากว่าเราวางองค์กรอยู่ในระดับทุกอำเภอแล้ว กระผมก็อยากจะให้ท่านลองคิดดูซิครับว่า เมื่อมีปัญหาแล้ว ชาวหนามั้วจะเป็นผู้ที่ทำนาหรือว่าแม้แต่เจ้าของผู้ให้เช่านาจะต้องเดินมาที่อำเภอครับ จริงอยู่ปัจจุบันนี้ทั้งกระผมและกรรมการส่วนใหญ่ก็ยอมรับว่า การก่อตั้งองค์กรระหว่างตำบลนั้นเป็นสิ่งที่กระทำไม่ได้ หรือว่ากระทำเร็วเกินไป กระผมอยากจะกราบขอพระคุณกรรมการที่ได้ยอมรับแก้ไขใน ๒-๓ ประการเกี่ยวกับปัญหานี้ ฉะนั้นกระผมอยากจะชี้แจงว่า ร่างที่กระผมสงวนนั้นแตกต่างไปจากร่างของกรรมการส่วนใหญ่อย่างไร กระผมอยากจะให้พิจารณาร่างมาตรา ๘ ของคณะกรรมการ ซึ่งท่านได้แก้ไขไว้ ตามที่กระผมได้กราบเรียนไว้แล้ว ท่านสมาชิกผู้มึ่เกียรติจะสังเกตเห็นว่าในมาตรา ๘ บรรคหนึ่งนั้น ท่านกรรมการได้เพิ่มเติมข้อความที่กระผมได้ชี้แจงให้เหตุผลไว้ ก็คือว่าในเรื่องที่เกี่ยวกับผู้แทนผู้เช่านาประจำอำเภอนั้นได้เปลี่ยนเป็นระดับตำบล และผู้แทนผู้ให้เช่านาระดับอำเภอก็เปลี่ยนเป็นระดับตำบล เหตุผลที่กระผมได้กราบเรียน

LIRT

ต่อทำนกรรมาธิการส่วนใหญ่หรือทำนกรรมาธิการส่วนใหญ่ก็ได้กรุณาแก้ไขก็เพราะว่า การที่จะให้บุคคลที่อยู่ต่างตำบลนั้นมาวินิจฉัยข้อพิพาทในตำบลหนึ่งนั้น ข้อขัดแย้งย่อมมีมาก ไม่ว่าจะเป็นผู้แทนของผู้เช่านาหรือเป็นผู้แทนของผู้ให้เช่านา ดังนั้นเองทำนกรรมาธิการส่วนใหญ่ก็ได้ยอมแก้เป็นว่า คณะกรรมการควบคุมค่าเช่านาประจำอำเภอนั้น จะเปลี่ยนตัวผู้แทนผู้เช่านากับผู้แทนผู้ให้เช่านาในทุกๆ ปัญหาที่มีปัญหาเรื่องนี้เกี่ยวกับเรื่องตำบลใด อันนี้เป็นประการแรกที่กระผมต้องกราบขอบพระคุณทำนกรรมาธิการส่วนใหญ่ที่ได้ยอมรับ ประการที่สองนั้น ท่านได้ยอมรับด้วยการเพิ่มมาตรา ๔๖ ทวิ นะครับ กระผมอยากจะขอความกรุณาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติโปรดดูมาตรา ๔๖ ทวิ มาตรา ๔๖ ทวิ นั้นเป็นการตั้งเป้าหมายนะครับว่า ภายใน ๓ ปีนั้นนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คณะกรรมการควบคุมค่าเช่านาประจำอำเภอนั้นจะลงไปสู่ระดับตำบล อันนี้กระผมก็ขอขอบคุณทำนกรรมาธิการฝ่ายข้างมากที่ยอมรับ ทั้งๆ ที่มาตรา ๔๖ ทวิ ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาล และเป็นบทที่กำหนดเป้าหมายนั้นอาจจะอยู่ผิดที่ ซึ่งกระผมได้กราบเรียนต่อทำนกรรมาธิการส่วนใหญ่แล้วว่า เป้าหมายนั้นต้องกำหนดในมาตรา ๘ ส่วนบทเฉพาะกาลต่างหากที่จะมากำหนดในมาตรา ๔๖ ทวิ คือหมายความว่าตั้งเป้าหมายคณะกรรมการประจำตำบลไว้ในบทที่ถาวรและวางมาตรการชั่วคราว คือคณะกรรมการประจำอำเภอในบทมาตราเฉพาะกาล แต่อย่างไรก็ตามกระผมไม่ติดใจในด้านนี้ เพราะว่าอย่างไรก็ตามก็ได้ปรากฏเป้าหมายที่แน่ชัดแล้วว่า คณะกรรมการประจำตำบลนั้นเป็นจุดหมายของการสร้างองค์กรในระดับตำบล เมื่อเรารู้เป้าหมายแน่ชัดแล้วว่า การควบคุมค่าเช่านานั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดข้อขัดแย้งนั้นอยู่ที่องค์กรแต่องค์กรนั้นมีเป้าหมายอยู่ที่ระดับตำบล ด้วยเหตุนี้เองกระผมก็ขอกราบเรียนขอความกรุณาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้โปรดพิจารณาข้อเสนอแปรญัตติของกระผมและท่านกำนันสง่า วงศ์บางซวด ว่ามีความแตกต่างกันกับร่างของกรรมาธิการอย่างไร ความจริงแล้วในเนื้อหาแล้วไม่ได้แตกต่างกับร่างของกรรมาธิการมากมาย ในวรรคหนึ่งตามร่างที่กระผมและกำนันสง่า วงศ์บางซวด นั้น เราจะเห็นว่าในทุกตำบลให้มีคณะกรรมการควบคุมค่าเช่านาประจำตำบล องค์กรประกอบหรือบุคคลที่จะเป็นคณะกรรมการควบคุมค่าเช่านาตามตำบลนั้นเหมือนกับของทำนกรรมาธิการส่วนใหญ่ไม่มีผิดเพี้ยนนะครับ คือมีนายอำเภอเป็นประธานและมีตัวแทนคือผู้แทนของผู้เช่านาประจำตำบลและผู้แทนผู้ให้เช่านาประจำตำบล ดังนั้นผู้ที่ประกอบกันเข้าเป็นคณะกรรมการนั้นเหมือนกันทุกประการ สิ่งที่แตกต่างกันไปนั้นเมื่ออยู่เพียง

LIRT

พรรคสองกับพรรคสามเท่านั้นเองครับ ส่วนพรรคสี่กับพรรคห้านั้นก็เหมือนกับร่างของกรรมาธิการฝ่ายข้างมาก พรรคสองและพรรคสามนั้น กระผมอยากจะทราบเรียนว่าในพรรคสองนั้น ในร่างนี้ได้เพิ่มผู้ช่วยเลขานุการซึ่งจะเป็นผู้ใหญ่นั่น มีให้อำนาจนายอำเภอที่จะแต่งตั้งมาช่วยปลัดอำเภอได้ ๒ คนนะครับ ส่วนจะตั้งหรือไม่ตั้งก็แล้วแต่ทางปฏิบัติ และในพรรคสามนั้นได้ให้อำนาจนายอำเภอที่จะมอบหมายให้ปลัดอำเภอหรือกรรมการคนใดคนหนึ่งให้เป็นประธานแทนได้ นายอำเภอที่จะมอบหมายให้ปลัดอำเภอเป็นประธานแทนนั้นความจริงมีกฎหมายบัญญัติไว้แล้วนะครับ แต่สิ่งที่เป็นเป้าหมายในที่นี้ก็คือการมอบหมายให้กรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการนี้อาจจะเป็นก้าวนั้น ดังนั้นเองเมื่อเราตั้งเป้าหมายไว้ในมาตรา ๔๖ ทวิแล้ว ในร่างของผมนั้นโดยเนื้อหานี้ไม่ต่างอะไรกับกรรมาธิการส่วนใหญ่ในร่างกรรมาธิการส่วนใหญ่เป็นแต่เพียงวางมาตรการที่จะมอบหมายให้แก่ตำบล หรือตัวแทนของตำบลคือก้าวนั้นและผู้ใหญ่นั่นตามความเหมาะสมก่อน ก่อนที่จะตั้งกรรมการประจำตำบลตามเป้าหมายมาตรา ๔๖ ทวิ เป็นอำนาจที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นสิ่งที่จะทำให้ได้ตามร่างของกรรมาธิการส่วนใหญ่ก็ยังคงกระทำได้ตามร่างที่กระผมและท่านก้านันสงได้สงวนไว้ ไม่ผิดเพี้ยน แต่เพียงมีมาตรการที่ให้เกิดความคล่องตัวเพราะว่าอยู่ดี ๆ นั้น เมื่อครบ ๓ ปีแล้ว เราจะมอบอำนาจให้สภาตำบลได้อย่างไรในเมื่อเรายังไม่ได้มอบหมายชั้นเทศบาลนั้นนะครับ ในด้านเลขานุการหรือในด้านการเป็นประธาน และนอกจากนั้นแล้ว ในระยะเวลาพัฒนาตำบลนั้นย่อมมีตำบลใดตำบลหนึ่งซึ่งสามารถปฏิบัติหน้าที่อื่นนี้ได้ก็จะได้มอบให้เขาไปเสียก่อน ตำบลใดที่ยังไม่สามารถก็ค่อย ๆ มอบลงไป ดังนั้นเมื่อครบกำหนด ๓ ปีตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๖ ทวิ แล้ว เราก็จะมีผู้ใหญ่นั่นที่ฝึกงานเป็นเลขานุการของคณะกรรมการประจำตำบลนั้นถึง ๒ คนอย่างน้อย นอกจากนั้นเองก้านันในแต่ละตำบลนั้นก็อาจจะได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นครั้งคราวไปได้ก่อนที่จะครบกำหนด ๓ ปี นอกจากนั้นแล้วกระผมอยากจะขอความกรุณาให้ท่านสมาชิกสภาผู้มีเกียรติได้โปรดดูมาตรา ๕ ทวิ ที่กระผมสงวนไว้ด้วย เพราะว่าสิ่งนี้เป็นโครงสร้างสำหรับการพัฒนาไปสู่เป้าหมายพัฒนาประจำ คือคณะกรรมการประจำตำบลในมาตรา ๕ ทวิ นั้นเป็นวางบทบาทของนายอำเภอนั้นให้เป็นตัวประสานงานและเป็นตัวควบคุมคอยดูแลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการประจำตำบลนะครับ เมื่อถึงระยะที่มอบหมายไปแล้วก็จะเห็นว่าเราจะมีตัวประสานงานคือนายอำเภอ ดังนั้นเองกระผมก็อยากจะทราบเรียนว่า กระผมไม่ได้มีความตั้งใจ

LIRT

อะไรแต่กระผมเห็นว่าร่างที่กระผมสงวนนั้น เป็นร่างที่สามารถนำมาปฏิบัติได้ และเป็นร่างที่ให้ผลในทางปฏิบัติดีกว่าร่างของกรรมาธิการส่วนใหญ่ ขอขอบคุณครับ

นายดำรง สุนทรศารทูล (กรรมาธิการ): ท่านประธานที่เคารพ ความจริงข้อแตกต่างกัน ในความเห็นของกรรมาธิการฝ่ายข้างมากกับกรรมาธิการฝ่ายข้างน้อยนั้น ก็คงมีอยู่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น แต่ปัญหาที่น่าพิจารณาสำหรับการประชุมก็คือ ในเรื่องข้อเท็จจริงในปัจจุบันนี้ สำหรับในเรื่องของความคิดเห็นนั้น ท่านจะดูแนวถึงความคิดของกรรมาธิการฝ่ายข้างมาก ซึ่งก็ปรากฏอยู่ในกฎหมายทั้งในมาตรา ๘ และในมาตรา ๔๖ ทวิ ท่านก็จะเห็นว่ามติดังกล่าวที่จะมอบหมายให้ทางศาลเป็นผู้ที่มีบทบาทในการพิจารณาข้อพิพาทหรือในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าที่ดินในที่สุด แต่ว่าปัญหาปัจจุบันในเวลานี้เป็นเรื่องที่คณะกรรมการฝ่ายข้างมากเป็นห่วงอยู่อย่างยิ่ง ทั้งนี้ก็เพราะว่าถ้าเมื่อในข้อเท็จจริงในปัจจุบัน ถ้าเราจะลงมือมอบให้ทางคณะกรรมการในระดับของศาลเป็นผู้ดำเนินการแล้ว ปัญหาความสับสนนั้น อาจจะเกิดขึ้นได้เป็นอย่างมาก ทั้งนี้ก็เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายใหม่ ซึ่งมีพิธีการที่จะต้องดำเนินการนั้นอยู่มากมาย ซึ่งก็จะเห็นได้ว่าตลอดมาตราต่าง ๆ ของพระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีเรื่องของคณะกรรมการในระดับของอำเภอเป็นผู้ที่จะต้องดำเนินการ ทั้งการวินิจฉัยข้อพิพาท ทั้งการชี้ขาดในปัญหาข้อขัดแย้งกันตลอดกฎหมายฉบับนี้ เมื่อเป็นเช่นนั้น ท่านก็ลองพิจารณาเห็นว่า ในการที่เราตั้งนายอำเภอเป็นประธานของคณะกรรมการ ถ้าจะเป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการฝ่ายข้างน้อย คือเอานายอำเภอไปเป็นประธานของคณะกรรมการประจำตำบล ทั้ง ๆ ที่เขาเป็นตัวแทนอำเภอ และยิ่งกว่านั้นในองค์ประกอบบุคคลที่ประกอบเป็นคณะกรรมการขึ้น ท่านก็จะเห็นได้ว่าเป็นเจ้าหน้าที่ของอำเภอเสียเป็นส่วนใหญ่ อย่างเช่นว่าเกษตรอำเภอ เจ้าพนักงานที่ดินอำเภอ และเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งเขาก็จะต้องรับผิดชอบในตำแหน่งและหน้าที่ และถ้าท่านจะดูต่อไปอีกว่าอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประจำอำเภอนั้นจะต้องทำหน้าที่ในลักษณะของคนกลางอยู่เป็นอย่างมาก คือเป็นคนกลางระหว่างฝ่ายผู้ให้เช่ากับฝ่ายผู้เช่า ถ้าเมื่อเราจะลดระดับลงไปอีก แต่ว่าก็ใช้ตัวบุคคลในระดับเดียวกัน คือบุคคลกลุ่มเดียวกัน ความรู้สึกของประชาชนนั้นอาจจะลดน้อยลงไปไม่หนักแน่นเหมือนอย่างข้อเท็จจริงที่ปรากฏในปัจจุบัน คือฝ่ายรัฐบาลนั้นก็ยังมีคณะกรรมการระดับของ

LIRT

จังหวัด และคณะกรรมการประจำอำเภอ ซึ่งก็ทำหน้าที่เป็นผู้แทนของฝ่ายรัฐบาลที่จะเข้าแก้ไข ปัญหาในสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสมบูรณ์ และนอกจากนั้นผมอยากจะเรียนว่า ในความคิดเห็นที่ผมได้กล่าวไว้ตั้งแต่ต้นแล้วว่ามีความคิดเห็นในขั้นสุดท้ายตรงกัน ว่าถ้าเราสามารถดำเนินการในเรื่องนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ในระยะเวลา ๓ ปี ซึ่งก็ปรากฏอยู่ใน มาตรา ๔๖ ทวิ ก็จะมีมอบอำนาจให้กับคณะกรรมการระดับของตำบลเป็นผู้ดำเนินการต่อไป ทำไมจึงขอระยะเวลา ๓ ปี ปัญหานี้ก็เป็นปัญหาที่คาดคิดเหมือนกัน ผมก็อยากจะเรียนว่าใน ความคิดเห็นของกระทรวงมหาดไทย แม้ในปัจจุบันก็พยายามอย่างที่สุดที่จะอนุญาตให้เป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับสุดท้าย พยายามที่จะสร้างรูปของการปกครองท้องถิ่นนั้นให้ถึง ในระดับของตำบลให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ แต่ทั้งนี้ก็ต้องใช้เวลาสร้างรูปของตำบล ให้เป็นกลไกที่แข็งแกร่ง หรือทำการฝึกปรีคคณะกรรมการสภาตำบลเสียก่อน จึงจะสามารถ ทำงานให้ได้ผลอย่างสมบูรณ์ ปัญหาจึงปรากฏว่าคณะกรรมการฝ่ายข้างมากได้กำหนดเอาไว้ เป็นมาตรา ๔๖ ทวิ ขอเวลาประมาณสัก ๓ ปี เป้าหมายสุดท้ายที่ตรงกันนั้นก็อาจจะดำเนินการ ไปได้ ด้วยเหตุนี้เองคณะกรรมการฝ่ายข้างมากจึงเห็นว่าเมื่อเรามีความคิดเห็นตรงกัน และ ตัวองค์กรประกอบ คือตัวคณะกรรมการนั้นก็ตรงกันเป็นส่วนใหญ่ แต่ว่าในข้อเท็จจริงแล้วทาง คณะกรรมการฝ่ายข้างมากยังมีความเห็นว่าตราบโดที่ตำบลยังไม่พร้อมและเอาชื่อของนายอำเภอ และคณะกรรมการระดับอำเภอไปเป็นชื่อของคณะกรรมการระดับของตำบล ซึ่งก็จะสร้างความไขว้เขวหรือความเข้าใจผิดจนกระทั่งอาจเสียน้ำหนักของการทำงานในระยะต้นนี้ไปได้ คณะกรรมการฝ่ายข้างมากจึงมีความเห็นควรที่จะยืนยันเอาไว้ว่า เป็นคณะกรรมการประจำอำเภอ ตามร่างของรัฐบาลไว้ตามเดิม ผมขอขอบพระคุณครับ

นายสง่า วงศ์บางซวด (กรรมการ): ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้ ทรงเกียรติ กระผม กำนันสง่า วงศ์บางซวด เหตุที่ต้องสงวนไว้ในมาตรา ๔ นี้ สิ่งสำคัญก็คือ กระผมคิดว่าเนื่องจากการปฏิบัติตามกฎหมายนี้ ก็อยากจะคิดมาตั้งแต่ระดับตำบล คือ ตำบลนี้ก็ปรากฏว่ามีส่วนสำคัญเข้ามาเกี่ยวข้องอยู่ในกฎหมายนี้ ทีนี้ถ้าหากว่าอยู่ในระดับอำเภอ และอยู่ในระดับจังหวัด กระผมก็ยังคิดว่าผู้เข้านา ยังจะห่างไกลกับคณะกรรมการในระดับนี้ อย่างที่มีเสียงเรียกร้องอันหนึ่งว่าคณะกรรมการนั้นมาจากเบื้องบน ผู้มีอำนาจ ผู้มีบทบาทสูงกว่า

LIRT

อาจจะไปเข้ากับผู้ให้เช่านากีเกรงไปในทำนองนั้นก็ประการหนึ่ง แต่ประการสำคัญที่สุดก็คือ จะต้องมาแต่เบื้องต้น คือมาแต่ระดับต่ำ ก็ควรจะมีตำบล ก็ควรจะมีอำเภอ ก็ควรจะมีจังหวัด แต่ส่วนจังหวัดนั้นก็ยังมีข้อที่กฎกระทรวงบังคับไว้ ที่ในส่วนพื้นฐานในตำบลนั้นก็มิประสบการณของจริง ที่ประสบการณที่รู้ที่เห็นมันก็ไม่น่าจะเสียหายอะไรขึ้น กระผมไม่เห็นทางที่ไหนที่นี้จะเสียหาย นอกจากนั้นทางคณะกรรมการส่วนใหญ่ก็ยังมีในมาตรา ๔๖ ทวิไว้ ไปอีก ๓ ปี มันก็ไม่น่าจะมีความจำเป็นที่จะต้องไปอีก ๓ ปี ตามที่สงวนไว้ ก็นายอำเภอเป็นประธานมีอำนาจจะมอบหมายให้คณะกรรมการตำบลก็ได้ ไม่มอบหมายก็ได้ แต่เรื่องหนักสำคัญที่กระผมคิดว่า ที่คณะกรรมการส่วนใหญ่ที่ยังไม่ค่อยจะเห็นด้วยนั้น ไม่ได้มีเจตนาอย่างอื่น คงจะเป็นห่วงนายอำเภอที่จะต้องออกไปท้องที่ประจำ คือจะต้องออกไปเป็นประธานกับคณะกรรมการที่เรียกว่าตำบล อันนี้กระผมมีความเชื่อมั่นอย่างนั้น แต่แท้ที่จริงความมุ่งหมายก็จะเป็นอย่างนั้น นโยบายทางการปกครอง ก็อยากให้นายอำเภอได้ออกท้องที่ให้มากเพื่อเข้าไปถึงประชาชน ประชาชนก็ได้เข้าถึงนายอำเภอ นายอำเภอจึงจะต้องมีบทบาทในงานอันนี้ ไม่น่าที่จะต้องไปหลีกเลี่ยง เพื่อจะได้เข้าไปใกล้ประสบการณในระหว่างตำบล ซึ่งเป็นมูลฐานแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ สำหรับนายอำเภอนั้นตามปกติแล้ว ปีสองปีก็โยกย้ายไป หรือก็ย้ายไปโน่นย้ายไปนี่ แต่ที่จริงไม่อาจจะไม่รู้ประสบการณมากก็ได้ อาจจะไม่เข้าใจในพื้นฐานในการทำไรเอนาก็ได้ ถ้าหากมีกรรมการตำบลขึ้นอีกชุดนี้นายอำเภอจะเข้าไปใกล้ชิดกับพื้นฐานในการร่างพระราชบัญญัติ เช่นนี้ อันนี้กระผมจึงเห็นว่าน่าจะมิเสียหายอะไรขึ้น ไม่ควรจะต้องไปมีบทเฉพาะกาลอีก ๓ ปีจึงจะให้คณะกรรมการควบคุมค่าเช่านาตำบล กระผมขอใคร่ให้สมาชิกผู้ทรงเกียรติและในสภานี้ได้พิจารณาอันนี้ด้วยครับผม

นายแสวง ทัดเที่ยง : กระผมขอสนับสนุนก้านันสง่าครับ ในพระราชบัญญัติบทนี้นะครับ

นายอดุล วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ฟังคำชี้แจงของท่านผู้แทนคณะกรรมการฝ่ายข้างมาก แล้วก็มีความเห็นและเข้าใจในปัญหาที่กรรมการฝ่ายข้างมากเกรงว่าอาจจะเกิดขึ้น แต่กระนั้นก็ตามกระผมก็ยังรู้สึกถึงความเกรงในข้อนั้น ตลอดจนกระทั่งปัญหาเรื่องที่ท่านยกว่า นายอำเภอจะต้องมาทำหน้าที่เป็นประธานกรรมการในระดับตำบลอาจจะ

LIRT

เกิดความรู้สึกไปในด้านที่อาจจะไม่เป็นคุณ กระผมพิจารณาเหตุผลเหล่านั้นก็รู้สึกว่ามันน่าจะนำมาเป็นข้อพิจารณา มายืดเวลาของการที่จะนำเอากรรมการระดับตำบลมาใช้ในขณะนี้ กระผมรู้สึกอยู่ที่เราได้ตั้งความมุ่งหมายว่าเราจะส่งเสริมการปกครองระดับประชาธิปไตย และกิจการที่เราจะส่งเสริมปลูกฝังรากฐานให้ดีขึ้นนั้นจะต้องกระจายออกไปสู่ระดับต่ำสุด คือระดับของหมู่บ้านและตำบล ก็ถ้าหากว่าเราประสงค์จะทำเช่นนั้น เราเห็นว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องทำไมเราจะไม่มาเริ่มกันทันทีในการที่จะส่งเสริมการดำเนินงานในระดับของตำบลในลักษณะซึ่งผู้ซึ่งเข้าไปร่วมเป็นผู้แทนอยู่นั้น คือผู้แทนของผู้เขานาและผู้แทนของผู้ให้เขานา จะพึงมีความสนใจที่จะติดตามและดำเนินการให้ดีขึ้นให้ได้ผลเป็นพิเศษ การปกครองของระบบประชาธิปไตยนั้นถ้าเราหวังที่จะปลูกฝังในระดับของหมู่บ้าน นี่หมายความว่าเราต้องปลูกฝังความรู้สึกรับผิดชอบว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนซึ่งมีลักษณะเป็นอัตนัยมาก และเป็นการยากที่คนไทยเราหรือทั่วๆ ไปจะคำนึงถึงเรื่องของรัฐ เรื่องของส่วนรวม มันเป็นเรื่องของอัตนัยเรื่องประโยชน์ของส่วนตัวถ้ามาถึงเรื่องประโยชน์ของส่วนตัวแล้ว เราเข้าใจกันดี และด้วยเหตุนี้เองสถาบันต่างๆ ในบ้านเราก็จึงเป็นการยากที่มันจะงอกงาม เพราะเหตุว่าเป็นเรื่องของอัตนัยเป็นเรื่องซึ่งประโยชน์ส่วนตัวนั้นไม่เข้าไปพัวพันอย่างแท้จริง เว้นแต่พวกสมาคมอาชีพวิชาชีพ สถาบันซึ่งเป็นลักษณะที่เราร่วมมือร่วมใจกันได้จริง ล้วนแต่เป็นสิ่งที่มาจากผลประโยชน์ของแต่ละคนเกี่ยวข้องอย่างเรื่องของการลงแขกซึ่งกระทำกันอย่างได้ผลในระดับของชาวบ้านด้วยกัน แต่มาถึงเรื่องสหกรณ์ซึ่งมันทางไกลไปอีกเราก็ทำกันไม่สำเร็จในบ้านของเรา ด้วยเหตุผลพิจารณาในข้อนี้ว่าอะไรซึ่งเป็นเรื่องประโยชน์ของตัวเองอย่างแท้จริง ชาวบ้านจะสนใจและพยายามที่จะกระทำให้ดีที่สุด กระผมจึงเห็นว่าการที่เราจะขยายเอากรรมการลงไปสู่ระดับตำบลนี้น่าจะใช้ได้ผล ชาวบ้านซึ่งมาเป็นผู้แทนจะเอาใจใส่ ราชการซึ่งไปช่วยทำหน้าที่เป็นคนกลางอยู่นั้น ท่านเหล่านั้นก็คงจะช่วยประคับประคองในระยะต้น ถ้าหากว่าการทำงานในระยะเริ่มแรกอาจจะไม่ได้ผลหรือเกรงว่าจะไม่ได้ผล กระผมจึงคิดว่าเราไม่น่าที่จะผัดผ่อนไม่น่าเอากรรมการระดับตำบลมาใช้ในขณะนี้ การปกครองระดับตำบลซึ่งเราจะขยายไปเราก็ขยายออกไปแล้วยังไม่นำมาใช้ แต่นี้เป็นเรื่องที่น่าจะนำมาใช้ได้ทันที และเป็นการที่จะช่วยปลูกฝังรากของระบบการปกครองประชาธิปไตยซึ่งเราจะขยายออกไปสู่ระดับตำบล กระผมเชื่อว่าจะกระทำสำเร็จด้วยชาวบ้านในตำบลนั้นจะสนใจเอาใจใส่ในเรื่องเหล่านี้ ถ้าเรื่องเหล่านี้ยังกระทำไม่ได้ จะไปกระทำในเรื่อง

LIART

ของการปกครองซึ่งเป็นเรื่องอัตรานี้ กระผมก็ยังเห็นว่าไม่ได้ผลเมื่อถ้าเราเชื่อในหลักของประชาธิปไตย จะทำถึงอย่างนั้น กระผมคิดว่าเราน่าที่จะต้องลงมือกระทำในเรื่องกรรมการค่าเช่าหนี้ในระดับตำบลทันที ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมเข้าใจว่าท่านสมาชิกได้อภิปรายมาพอสมควรแล้ว ผมใคร่ขอประทานปรึกษาครับว่า ในร่างมาตรา ๘ นี้สมควรจะให้ปิดอภิปรายได้หรือยัง ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรจะให้ปิดอภิปรายได้แล้ว ขอให้ปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นการอภิปรายต่อไป ขอให้ปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

(นายศักดิ์ สายบัว ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญครับ

นายศักดิ์ สายบัว : ท่านประธานที่เคารพ ถ้าหากจะกรุณาให้ผมชี้แจงอีกนิดเดียว ผมก็คิดว่าจะเป็นประโยชน์แก่ในการที่จะตัดสินใจ คือสำหรับเรื่องนี้ผมได้ฟังผู้สวณคำแปรญัตติ แล้วก็ท่านที่อภิปรายสนับสนุน ผมขอกราบเรียนชี้แจงเพิ่มเติมอย่างนี้ครับ คือท่านนึกถึงครับ ประชาธิปไตยความสามารถของระดับตำบลที่จะบริหารงานของตนภายใต้ความรู้ความสามารถที่เป็นอยู่ในขณะนี้ขอให้ท่านคิดครับ กิจกรรมที่เขาจะต้องไปทำนี้ครับ เรื่องควบคุมการเช่า เราว่ามันต้องใช้ความรู้ความเข้าใจเทคนิคสลับซับซ้อนแค่ไหน ลงมาระดับอำเภอนี้มันก็มากมาย กายกองแล้วครับตามความสามารถที่มีอยู่ เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลอันนี้เองครับ เราถึงให้เวลาอีก ๓ ปี ตอนนี้ก็จะหาความรู้ประสบการณ์ การสร้างความสามารถของระดับตำบลนะ เราจำเป็นต้องทำครับ แต่เรื่องนี้ครับมันเทคนิคอล (technical) มันสลับซับซ้อนมากลงมาระดับอำเภอนี้ ผมก็ไม่รู้ว่าจะหาหนทางอำเภอบวกกับความรู้ความสามารถที่มีอยู่ จำแนกที่ดิน คุณภาพที่ดิน แบ่งค่าเช่า หักค่าใช้จ่ายอย่างโน้นอย่างนี้จะทำได้ ลงไปตำบลมันยังลงยังไม่ได้ครับ รูปแบบที่

LIRT

ท่านเสนอมานั้นครับ มันสวยผมเห็นด้วยครับ คือมันสวยแต่รูปมันจูนยังไม่หอม รออีก ๓ ปี
รูปก็งามแล้วก็จูนหอมด้วยครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธาน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผลการลงมตินะครับ สมาชิกที่เห็นควรปิดการ
อภิปรายมี ๕๙ ท่าน ที่เห็นควรเปิดอภิปรายต่อไป ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปราย

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอความกรุณาครับ คือ
ก่อนที่จะมีการลงมติดีความประสงค์จะให้สภาโปรดพิจารณาด้วยว่า โดยที่สภาได้กรุณาแก้จำนวน
ผู้แทนผู้เข้าจาก ๓ คนเป็น ๕ คนในมาตรา ๖ แล้ว จะกรุณาแก้จำนวนผู้แทนผู้เข้าใน
มาตรา ๘ นี้ จาก ๓ คนเป็น ๕ คนด้วยจะได้หรือไม่ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๖ ครับ
ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านประธานกรรมาธิการ

พลตำรวจโท ชุมพล โลหะชาละ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ไม่ขัดข้องครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอประทานมติอีกครั้งหนึ่งนะครับ สำหรับ
ท่านสมาชิกที่เห็นด้วยกับที่คุณไพจิตรเสนอเพิ่มจาก ๓ คนเป็น ๕ คน และท่านกรรมาธิการ
ยินยอมถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ให้แก้ไขได้ตามที่
คุณไพจิตรและท่านกรรมาธิการตกลงกัน ผมขอประทานมติครับ ร่างมาตรา ๘ ท่านสมาชิก
ที่เห็นด้วยกับที่คุณอมรและท่านก้านนสง่าขอสงวนความเห็น ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีท่านสมาชิกยกมือ ๒๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกที่เห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมาธิการ
ส่วนใหญ่ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

LIRT

(มีสมาชิกยกมือ ๕๕ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ได้ลงมติให้ยืนตามร่าง
คณะกรรมการธิการในร่างมาตรา ๘ ขอเชิญท่านรองเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา(รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาวาซการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :
มาตรา ๘ มีการแก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญคุณนิติพัฒน์ครับ

นายนิติพัฒน์ ชาลิจันทร์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมลงนั่งสมาชิกดู
ปรากฏว่ามีประมาณ ๘๐ กว่าคนเท่านั้นเองครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญให้เจ้าหน้าที่นับครับ ขอขอบคุณมาก
ครับ

(เจ้าหน้าที่ได้รับจำนวนสมาชิกแล้วเสนอต่อประธานสภา)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผลการนับจำนวนท่านสมาชิกปรากฏว่าเวลา
นี้เวลา ๑๗.๔๕ นาฬิกา มีท่านสมาชิกอยู่ในห้องประชุม ๘๕ ท่าน เป็นอันไม่ครบองค์
ประชุม

นายอมร จันทรสมบูรณ์ : เนื่องจากว่าไม่ครบองค์ประชุม กระผมคิดว่าการนับ
คะแนนนั้นที่โหวตไปครั้งที่แล้วนะครับ พอโหวตแล้วก็ถึงมาตรา ๘ เลยนั้น แสดงว่าองค์
ประชุมไม่ครบ กระผมขอให้มีการอภิปรายและโหวตใหม่ในคราวต่อไปครับ เพราะว่าเหตุผล
ที่คุณแจ้งมา กระผมก็ไม่อยากจะรบกวนท่าน ก็เลยไม่อยากจะทำกัน เพราะว่าท่านสรุปผิดประเด็น
ครับ แต่เนื่องจากว่าการประชุมในที่นี้ไม่ครบองค์ประชุม กระผมขอสงวนไว้ด้วยครับ

หม่อมราชวงศ์นิติวัณท์ เกษมศรี : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอให้นับใหม่
อีกทีหนึ่ง จำนวนสมาชิกครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอให้ทางเจ้าหน้าที่นับอีกทีหนึ่งครับขอให้
นับทั้งท่านสมาชิกและที่เป็นกรรมาธิการด้วย

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(เจ้าหน้าที่ได้นับจำนวนสมาชิกอีกครั้งหนึ่ง แล้วเสนอต่อประธานสภา)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : นับใหม่เวลา ๑๗.๕๕ นาฬิกา มีท่านสมาชิก
อยู่ในห้องประชุม ๕๑ ท่าน ก็เป็นอันยังไม่ครบองค์ประชุม

พันเอก ถนัด คอมันตร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่าเวลานี้ก็ถึงเวลาอัน
สมควรแล้ว กระผมเห็นว่าถ้าท่านประธานกรุณาปิดประชุมเสียเลย ก็ไม่ต้องมีการแสดงว่ามี
สมาชิกไม่ครบองค์ประชุม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอเลิกการประชุม ณ บัดนี้ และขอขอบพระคุณ
ทุกท่านครับ คุณอมรมีอะไรครับ

นายอมร จันทรสมบูรณ์ : มาตรา ๘ ที่กระผมขอสงวนไว้ เนื่องจากว่าไม่ครบ
ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ อันนั้นก็จะได้รับพิจารณาในคราวหน้า
ขอเชิญคุณศักดิ์ดา มีอะไรครับ

นายศักดิ์ดา สายบัว : คือสำหรับที่คุณอมรบอกว่ามาตรา ๘ ตอนเราโหวตไป
นั้นนะครับยังไม่มีใครทักท้วง ผมคิดว่ามาครบครับ ไม่ครบหลังจากนั้นครับ เพราะฉะนั้นก็
ไม่เห็นจำเป็นจะต้องมาลงมติอะไรใหม่ครับ ท่านประธานครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอบพระคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๕๕ นาฬิกา

